MyComputer 9 / 2005

MyComputer

ISSN: 1583-9133 / Preţ 9,90 RON (99.000) / Ştiri zilnice pe www.MyC.ro

număr aniversar: 2 ani de MyC

2 ANI de MyC

Nr.9/2005/III 9.9 RON 99.000 LEI VECHI

PREZENTARE: Virtual Dub - editare video Software de buzunar Morpheus

Photoshop CS2

demo inclus pe CD-urile revistei

Widgets
Noua nebunie pe Internet

2,5dimensiuni cu ZBrush

Streaming
Conţinut multimedia instant

Advanced X Video Converter

Asus P5LD2 Deluxe
Într-adevăr de bază!

Competiţii pe Web
Concursuri Online

Internet 2

Linux - ieri, azi si mâine

DLP™ technology by Texas Instruments offers crystal clear images with superior quality.

Ai probleme cu proiectorul tău?
Încearcă **proiectorul BenQ PB8250.**

BenQ Digital Projector PB8250/PB8240/PB8140

Total performance as a combination of reliability and brilliant image.

- DLP™ Projection System
- Native XGA (1024 x 768) Resolution
- 3000 ANSI Lumens
- 2000:1 Contrast Ratio
- Micro Dust Filters
- T-flow Cooling System
- 8 sets of Preset Mode
- Versatile Connectivity
- 3000 hrs Lamp Life (Eco. Mode)
- HDTV Compatible (480p, 576p, 720p, 1080i)

BenQ.com

BenQ
Enjoyment Matters

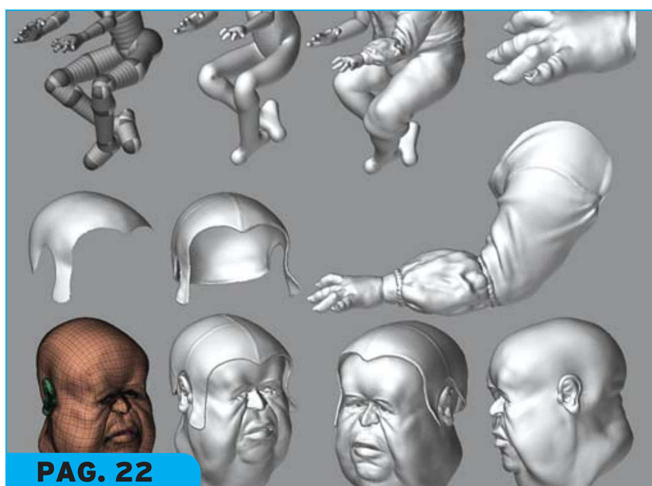
Darer SRL - Your best IT partner

Tel.: 0259-342431, 342577; E-mail: darer@darer.ro; sales@darer.ro

Oradea: B-dul Decebal, C24-26, Tel/Fax: 0259-413119, mail: darer.oradea@darer.ro
Arad: Ghiba Birta, nr. 2, Tel/Fax: 0257-214400, mail: darer.arad@darer.ro
Timişoara: Str. Brediceanu, nr. 8, Tel/fax: 0256-498501, mail: darer.timisoara@darer.ro

PAG. 16

CUPRINS

PAG. 22

PAG.26

PAG. 28

My COVER DISC

Conţinutul acestui CD a fost scanat cu următorii antiviruşi: NOD 32, NAV 2004, BitDefender, F-prot, RAV, PC Cillin, Panda Antivirus, eScan 2003

CD 1

FREEWARE
Zoom Player Standard v.4.51 RC1
ZoneAlarm v.6.0.632
ZipGenius v.6.0.2.1040
Ymail
Yetanothermailclient v.0.9.8
Yahoo! SiteBuilder v.2.2
XPepius v.2.0.8
XP Codec Pack v.1.2.2
WPanorama v.6.1.1
Winamp v.5.0.9.4
Winamp Alternative 1.03 beta
What Happened
WebLog Expert Lite 3.6b1
Viewer 4.0b2.1
UnPacker v.1.3.2
Time-Tracking-Tool v.1.0.4
Tidy Start Menu v.2.3
TheSage English
Dictionary&Thesaurus v.1.0.5
Take Control v.1.0.1.28beta
Sydock XForms v.2.5.4.1
SXBandMaster v.0.92
SUPER v.1.799
Steel Inventory v.1.1
SpeedFan v.4.25
SizeMe v.1.2.1
Simply Safe Backup v.2005.733
Shalom Help Maker v.0.6.1b
SecureCentral ScanFi 4
Scan2PDF v.1.1
rmDC++0.403D[1]
Remora USB Quicklaunch
rainlendar
QJot v.5.1
Portable ThunderBird v.1.0.6 beta
Portable SunBird v.0.2 R3
Portable OpenOffice v.1.1.4 RC1
Portable NVU v.1.0PR
portable firefox v.1.0.6 beta
PlayNow v.1.0.22
Peter's Flexible Renaming Kit v.1.00
Performance Pinging v.1.2.2
PDF Version Converter
PC Power Optimizer Lite v.1.0
Opera v.8.02
OnLineLive v.2.3
noteit
nikvue.net v.1.0.22
NetworkActiv Web Server v.3.5.13
Naomi Internet Filter v.2.5.21
MyWeekly v.1.01
MyViewPad v.2.5.0
MS.NET Framework v.2.0 Beta2
MozillaThunderbird v.1.0.6
Mozilla Suite v.1.7.10
MozBackup v.1.4.2
Moo.Trashes v.2.7.106
MiniApps v.5.05
Microdesk Phoenix v.4.0
Mayk v.1.6
Mailwarrior v.3.5
lameGen v.1.1.3
Konfabulator v.2.1
Koma-Mail v.2.5
Kolorgenerator v.1.1.0.3
Kea Coloring v.3.0
JetAudio Basic v.6.2.1
Java Runtime Environment v.5.0
update4
Interlex v.2.5
Incredimail XE
Iconoid v.3.8.1
HotelASP v.0.1
Grouper v.1.5
Google Earth v.3.0.0395beta
GmailDrive v.1.0.5
FreeripMp3 v.2.942
Free PDF Compressor
Foxmail v.4.1
Foto-Mosaik v.4.1
FlexRemote v.2.1.8
Fish Tank Tool v.1.4.1
FirePaint 2006
firefox-1.0.6.en-US.win32
Fastream NetFile Server v.7.8.2
Everest Home v.2.0.4.391b
ePrompter v.2.0SR76
eprompter v.2.0
Encryption Pack pentru MS Office v.1.3
Easy Burning v.1.86
Drive Manager v.3.14
dirhtml v.4.70
DIManager v.5.1.4.1
DeadLine v.2.21
DAP v.7.4
Cryptainer LE v.6.0.1.0
ContactKeeper v.1.2.6
Clipboard Magic v.4.0
BS Detect v.1.1.2
BitSpirit v.3.0.1.090
AVG AntiVirus Free v.7.338
Angel Writer v.3.0
Allway Sync v.2.9.22
Advanced Security Tool v.1.0.4
ActMon Process Monitoring v.1.0.4322

My Prezentăm
IT la tine acasa

DRIVER
Radeon Omega Driver v.2642 7z
Nvidia Omega Driver v.16693 7z
Nvidia Forceware 77.72 win2k xp
Ati Radeon Driver 5-7 xp-2k

OPEN-SOURCE
smb4k-0.6.1
skype 1.2.0.11-1 i386
kvpnc-0.7.2
ktorrent-1.0
kmplayer-0.9.0a
k3b-0.12.3
gwenview-1.2.91
gaim-1.4.0
amarok-1.3-beta3
abiword-2.2.9

CD 2

SHAREWARE
Webcam Zone Trigger
VideoSnaps v.7.3
Peer FTP v.5
Internet Download Manager v.4.05
GetWebPics
GameGain v.2.8.1.2005
FlashFavorite v.1.4.8
AutorunMagick Studio
Advanced X Video Converter v. 3.9.36
Adobe Photoshop CS2
Active WebCam v.6.0

VIDEO
Waiting
V for vendetta
Underclassman
The memory of a killer
The great raid
The chumscrubber
The brothers grimm
Sky high
Mirror mask
June bug
Get rich or die tryin
Fun with dick and jane
Deuce bigalow
Broken flowers
A history of violence

SPECIAL
Catastrophe v.3
300fonturi

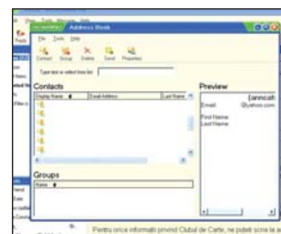
UPDATE
NAV 2005 Update
F-Prot
BitDefender Standard Edition v.7.x Update

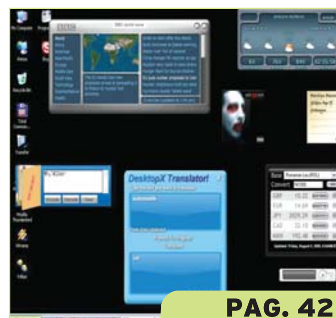

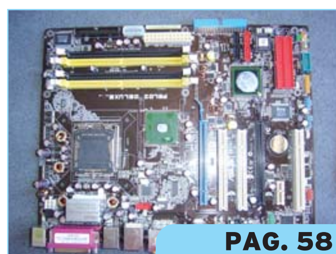

PAG. 42

PAG. 58

PAG. 62

Director General: GABRIELA PUCHIANU

Redactor-Şef:
MIRCEA BUZLEA - mircea@myc.ro

Redactor-Şef Adjunct:
RĂZVAN T. COLOJA - razvan@myc.ro

Redactori Internet:
LAURENŢIU BANCU - laurentiu@myc.ro
BOGDAN BELE - bogdan@myc.ro

Redactori Grafică:
REMUS ZOICA - remus@myc.ro
EMANUEL GLIŢIA - emanuel@myc.ro

Redactori Hardware:
DOREL PUCHIANU jr. - dorel@myc.ro
GABRIEL GRECU - gabriel@myc.ro
CIPRIAN TRIPON - ciprian@myc.ro

Colaborator: DARIUS MARTIN

DTP & Grafică: CRISTIAN MADA
CD-ROM/Webmaster:
TAMAS KIRALY - webmaster@myc.ro

REDACŢIA: Str.Col.Buzoianu, nr.34, et.1, Oradea, 410094, jud.Bihor; tel.: 0259.441.523, fax: 0259.441.526; E-mail: **contact@myc.ro**
Producţie: S.C. MEDIA CONTACT S.R.L.
Producţie CD-ROM: S.C. INSERT MEDIA S.R.L.
Tel.:0359-401.221
EDITOR: S.C. MEDIA CONTACT S.R.L.
ISSN: 1583-9133
Ediţia s-a închis la data de 24.08.2005

Director Executiv: Alexandrina Peter (executiv@mediacontact.ro)
PUBLICITATE: S.C. INSERT MEDIA S.R.L.
DEPARTAMENT MARKETING - PUBLICITATE:
Director Marketing: Răzvan Beltechi, tel. 0720-400.311 (r.beltechi@mediacontact.ro)
Coordonator: Angela Puskas, tel. 0720-400.315 (angela.puskas@mediacontact.ro)
Evenimente/BTL: Sînziana Dem, tel. 0720-400.326 (s.dem@mediacontact.ro)
DEPARTAMENT ABONAMENTE: Ramona Ghirdan, tel. 0259-441.523 (abonamente@mediacontact.ro)
Expediţii: Paul Mork; DISTRIBUŢIE: S.C. MEDIA CONTACT DISTRIBUŢIE S.R.L. - tel. 0359-401.086
Director Distrib. convenţională: Dorin Onica, tel.0720-440.003
Aurica Andreiu, Raimond Vladu, Nicolae Pop
Director Distrib. neconvenţională:
Horia Noje - vanzari@mediacontact.ro
Director Distrib. în reţeaua şcolară:
Cristian Reştea - distributie@mediacontact.ro
CONTABILITATE: Director economic: Oana Noje (financiar@mediacontact.ro); Contabil-şef: Adina Borz
JURIDIC: Ioana Cioară (juridic@mediacontact.ro)
RECLAMAŢII: reclamatii@mediacontact.ro
GRUPUL EDITORIAL MEDIA CONTACT are sediul în Oradea şi editează următoarele publicaţii: MyCOMPUTER, MyLINUX, MyHARDWARE, CD FORUM, PC GAMES 4 FUN, AUTO CONTACT, ANDREI, STAR KIDS, NOROCEII, BLANCA, CD VIDEO, MySHOP, ALPHA, COMPUTER TO PRINT, MATADOR, SECURITY MAGAZIN.
PREŞEDINTE: Dorel Puchianu
S.C. MEDIA CONTACT S.R.L. este membră B.R.A.T.

Revista MyCOMPUTER este disponibilă pentru distribuţie şi în reţeaua şcolară, la preţul de 7,9 RON (79.000 lei), fără titlu de obligativitate.

Au trecut deja doi ani de când primul număr al revistei MyC a fost deschis de către un cititor. Poate ai fost chiar tu, sau poate că ai început mai târziu să te MyCOMPUTERizezi. Ştii cum se spune: mai bine mai târziu, decât... în fine, ai înţeles ideea. În orice caz, îţi mulţumesc - eu, personal, dar şi în numele colegilor mei din redacţie - pentru că (şi) acum eşti alături de noi.

În tot acest timp, România s-a computerizat "la greu": au fost lansate programe guvernamentale şi chiar private în acest sens, legislaţia începe să se adapteze tot mai mult noilor realităţi ale Erei Informaţionale iar conectarea românilor la Internet a făcut paşi enormi, atât sub aspect calitativ, a vitezei de transfer, cât şi din punct de vedere a numărului de gospodării care dispun de conectivitate online (iar acest aspect îl remarc destul de uşor când trebuie să stau la coadă în casieria ISP-ului meu).

Interesantă este şi evoluţia "vocabularului" curent al românilor, influenţat de noile tendinţe tehnologice: auzi în tramvai şi pe stradă, la tot pasul, despre "gigaocteţi", "3D", "megapixeli".

Tehnologia a devenit permisibilă chiar şi sub aspectul preţului: chiar şi persoanele cu venituri mici pot reuşi să cumpere un calculator, un telefon mobil sau chiar o cameră digitală...

Stai aşa, am atins un punct sensibil: sărăcia! Ei bine, problema nu e la nivelul buzunarului, ci undeva deasupra umerilor. Mă confrunt adesea cu situaţii în care diverse persoane mă întreabă "care e cel mai dotat laptop" - deşi nu vor folosi facilităţi cum ar fi conexiunea Bluetooth sau ieşirea TV. Toţi vor să cumpere calculatorul cu "cel mai tare procesor" - deşi îl folosesc pentru navigare pe Internet şi pentru editare de text. Camera foto digitală trebuie "musai" să aibă un senzor cu cât mai mulţi megapixeli, deşi pozele făcute în vacanţă sau la birou vor fi trimise prin e-mail sau folosite ca fundaluri de ecran, de obicei la rezoluţia de 1024x768 de pixeli, adică mai puţin de 1 megapixel!!!

Deci, haide să fim sinceri: tehnologia e ieftină, dar pretenţiile noastre sunt (de cele mai multe ori) nejustificate. Publicitatea ferventă ne-a învăţat că tehnologia ne poate ajuta enorm, dar nu ne-a spus că, în prealabil, este neapărat necesar să evaluăm cât mai realist nevoile pe care vrem ca tehnologia să ni le rezolve. Altfel, suntem în pericol să păţim ca bătrânica pe care Bulă a ajutat-o să treacă strada (deşi ea nu vroia deloc asta)...

Mircea@myc.ro

Comentează pe Forum: www.myc.ro/forum

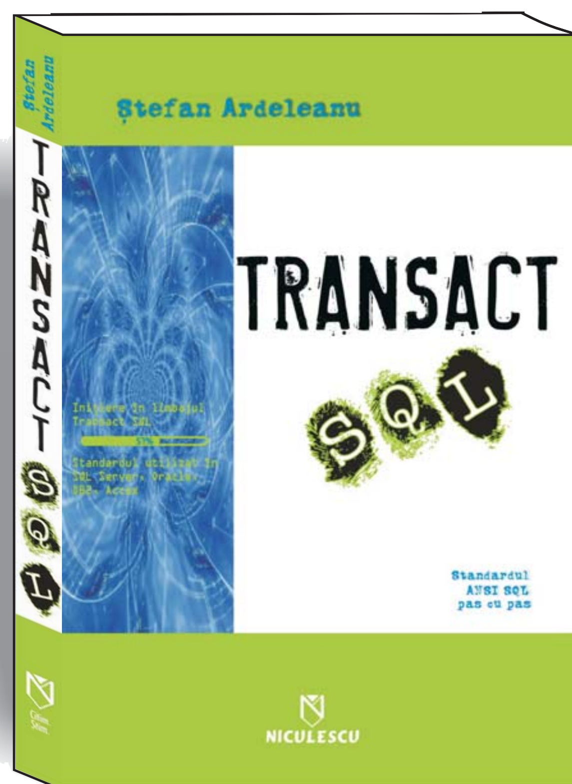
Cartea lunii de la Editura NICULESCU

Transact SQL - Ştefan Ardelean

Astăzi, SQL reprezintă o poartă. Este poarta către toate marile sisteme de gestiune a bazelor de date (SGBD): SQL Server, Oracle, DB2, Access. Aproape fiecare dintre acestea şi-a dezvoltat propriul limbaj, mai mult sau mai puţin evoluat. Aceste limbaje specifice respectă însă în proporţie foarte mare standardul ANSI SQL.

În ultimii ani, SQL Server se impune tot mai mult pe piaţa software a bazelor de date. **Transact SQL** este limbajul specific sistemului SQL Server, respectând îndeaproape standardul ANSI SQL.

Contact: www.niculescu.ro

ÎNTREBARE: Care este semnificaţia acronimului (în limba engleză) SQL?

Editura Niculescu împreună cu MyCOMPUTER te invită şi în această lună la un concurs cu premii în cărţi din domeniul IT&C. Tot ce trebuie să faci este să răspunzi corect la întrebarea concursului şi să completezi talonul cu chestionarul MyC din partea de sus de pe pagina alăturată, apoi să decupezi talonul și să îl expediezi pe adresa redacţiei.

Îţi "My" oferim o şansă de câştig: dacă vei completa şi răspunsurile la toate rubricile Chestionarului din partea de jos a paginii, vei participa şi la extragerea lunară în urma căreia poţi câştiga un abonament pe trei luni publicaţia aleasă de tine, dintre revistele editate de grupul MediaContact*.

Mulţumim pentru participare şi pentru timpul acordat!

RĂSPUNS (MyC9/2005): Acronimul SQL (în limba engleză) înseamnă:

____.

MyCâştigă : Răspunde la întrebările de mai jos pentru a participa la extragerea pentru **UN ABONAMENT pe 3 luni** la oricare dintre publicaţiile* Media Contact

MyCOMPUTER

CHESTIONAR nr. 9 / 2005

1. Cum consideri acest număr al revistei MyC?

F. bun ☐ Bun ☐ Mulţumitor ☐ Slab ☐

2. Ce apreciezi cel mai mult la CD-ul cadou?

Interfaţa ☐ Diversitatea ☐

Cantitatea ☐ Calitatea ☐

3. Care articol(e) ţi-au plăcut cel mai mult?

____

4. Care articol(e) ţi-au displăcut cel mai mult?

____

5. Ce teme ai prefera să citeşti mai des în MyC?

____

6. Ce ai dori să mai conţină CD-ul cadou?

____

7. Din ce localitate ai cumpărat MyC?

____

8. Se găseşte MyC la chioşcul tău preferat?

Da, întotdeauna ☐ Nu ☐

Da, dar sunt puţine exemplare ☐

8. Softul tău preferat

____

9. Ce rubrică ai mai dori să conţină MyC?

____

10. Cât eşti dispus(ă) să plăteşti pentru un program full version original care să nu depăşească dimensiunea de stocare a unui CD?

2-300.000 lei ☐ 3-500.000 lei ☐

5-700.000 lei ☐ Peste 700.000 lei ☐

11. Cum ai aflat despre revista MyC?

Radio, TV ☐ Ziare, Reviste ☐ Internet ☐

Chioşcuri de presă ☐ Prieteni, cunoştinţe ☐

12. Sistemul tău are următoarea configuraţie:

____

13. În următoarele 6-12 luni doreşti să îţi upgradezi sistemul sau să-ţi cumperi unul nou:

Da ☐ Nu ☐

14. Eşti conectat la Internet prin:

cablu ☐ dial-up ☐ radio ☐ GPRS ☐ CDMA ☐

15. Cum apreciezi ştirile zilnice de pe www.myc.ro:

utile ☐ inutile ☐ interesante ☐ neinteresante ☐

Alte observaţii despre situl www.myc.ro:

____

____

16. În domeniul IT, pasiunile tale sunt:

____

____

17. Propunerea ta pentru Top MyC (cel mai bun articol din acest număr):

____

Nume/Prenumele: ___________________________
Adresa: Localitatea ____________ Jud.____________ Str.____________ Nr.____
Bl.___Ap.___Cod stradal:______ Telefon/Mobil: ____________ Data/luna/anul naşterii: ___/___/___
E-mail ____________ Nr. membrilor familiei: ______ Venit/lună ________
Studii____________________ Mi-ar place să fiu abonat la revista * ________________

* MyCOMPUTER MyLINUX MyHARDWARE PC Games CD

MyCOMPUTER

ABONAMENT

Numele, prenumele / instituţia de învăţământ / societatea comercială

____

Adresa: Localitatea ________________________ str. ____________________

nr. ___ Bloc ______ ap.____ cod poştal______________ jud.____________ sector ____

Tel:. __________________ e-mail: ______________________ Data: ______________

Trimiteţi acest talon pe adresa redacţiei My COMPUTER: Str. col.Buzoianu, nr. 34, et.1, cod 410094, Oradea, jud. Bihor.

Semnătura ____________________

Doresc să mă abonez pe o perioadă de:

☐ 3 luni - 244.000 lei ☐ 6 luni - 416.000 lei ☐ 12 luni - 844.000 lei

Preţul abonamentului, în sumă de ____________________, l-am achitat cu mandat nr.____________________ pe numele: Paul Mork, str. Doina, nr. 7, bl. PB 78, ap. 13, cod 410326, Oradea, jud. Bihor.

Comenzile se pot trimite şi prin fax: 0259-441.526
sau prin e-mail la *abonamente@mediacontact.ro*

Aplicați
aici
timbrul
poştal

DESTINATAR:

MEDIA CONTACT SRL
Revista MyCOMPUTER

Str.Colonel I.Buzoianu, nr.34
etajul 1, cod poştal: 410094
Oradea, județul Bihor

Stiri zilnice pe
www.MyC.ro

Aplicați
aici
timbrul
poştal

DESTINATAR:

MEDIA CONTACT SRL
Revista MyCOMPUTER

Str.Colonel I.Buzoianu, nr.34
etajul 1, cod poştal: 410094
Oradea, județul Bihor

Stiri zilnice pe
www.MyC.ro

Evenimentul lunii:
Tabăra naţională Forum IT

Prima ediţie a Taberei nationale de informatica Forum IT, iniţiată de realizatorul TV Cătălin Grosu după emisiunea cu acelaşi nume şi organizată împreună cu asociaţiile de tineret ALUMNO şi SpareTime Group şi-a deschis porţile pentru 5 zile începând cu 24 august, la Câmpina, în tabăra Telega, desfăşurându-se în parteneriat cu UNESCO, Ministerul Comunicaţiilor şi Tehnologiei Informaţiei, precum şi Consiliul Judeţean Prahova, în cadrul programului internaţional "Education for ALL by 2015" al Organizţţiei Naţiunilor Unite pentru Educaţie, Ştiinţă şi Cultură.

Oaspeţi de marcă la ForumIT

Cu participarea ministrului comunicaţiilor şi tehnologiei informaţiei, domnul Zsolt Nagy, a secretarului general al CNR UNESCO, domnul Alexandru Mironov, a preşedintelui Comisiei pentru Tehnologia Informaţiei şi Comunicaţii a Parlamentului, domnul Varujan Pambuccian şi a oficialităţilor prahovene, miercuri, 24 august s-a deschis prima ediţie a unei noi tabere de tehnologia informaţiei şi comunicaţii.

Manifestarea nu a fost concepută ca o tabără tehnică, cu laboratoare de asamblare a calculatorului sau programare în Pascal, ci ca un spaţiu de întâlnire destinsă cu specialiştii unor firme importante pe piaţa internaţională de IT. Tinerilor participanţi le-a fost prezentată o imagine din interior a activităţii acestor companii, s-a vorbit despre atingerea performanţei şi "team building", despre succes şi calea spre el.

Premii şi numeroase alte oportunităţi

ASUS, INTEL, Microsoft, Softwin, Romsoft, ISIS M3, SMC Networks, SysNet, Maguay, iNES, AxelSoft, Class IT Outsourcing, Romsym Data, Softpedia ocupă locurile dedicate sponsorilor taberei FORUM IT, unii dintre aceştia anunţându-şi intenţia de preselecţie a unor viitori colaboratori din rândul pasionaţilor de informatică înscrişi în program.

De la anunţarea intenţiei de organizare a evenimentului, numărul mare de cereri de înscriere, din toată ţara, a ridicat problema găsirii unui spaţiu potrivit. A fost aleasă, în mod inspirat, putem spune, una din cele două tabere (foste) şcolare din Municipiul Câmpina, cea de la Telega, cu 150 de locuri şi - lucru important - cu spaţiu pentru corturi, solicitate de numeroşi înscrişi.

Alumno

Defect de securitate în Adobe Reader şi Adobe Acrobat

Prin intermediul unui fişier PDF rău-intenţionat, un atacator aflat la distanţă ar putea să facă aplicaţii să se blocheze sau chiar să controleze calculatorul-ţintă, anunţă Adobe într-o avertizare de securitate publicată recent. Cu toate acestea, producătorul de software din San Jose, California are disponibile actualizări în măsură să rezolve problemă.

Problema de securitate afectează Adobe Reader pentru Windows, Mac OS, Linux şi Solaris şi Adobe Acrobat pentru Windows şi Mac OS, pretinde Adobe. Compania de monitorizare în domeniul securităţii, Secunia, califică problema drept "extrem de critică" într-un comunicat publicat de curând.

Vulnerabilitatea constă într-o aşa numită supraîncărcare a bufferului unui plugin de aplicaţie care face parte din Adobe Acrobat şi Adobe Reader, iar cei de la Adobe au descoperit şi ei eroarea, conform comunicatului.

Supraîncărcările de buffer sunt o problemă de securitate exploatată foarte des şi apar atunci când un program permite să fie scrise date în memorie dincolo de capătul alocat al unui buffer. Un calculator poate fi făcut să execute coduri rău-intenţionate prin introducerea de date în plus, care să treacă peste capacitatea bufferului.

Yahoo Japonia începe să ofere gratuit streaming de melodii întregi

Yahoo Japonia, proprietara celui mai vizitat portal web din această ţară, a început să ofere un serviciu online de streaming audio care le permite utilizatorilor să asculte melodii întregi gratuit, cu scopul de a-şi atrage clienţi pentru siturile sale de muzică.

Scopul lui Yahoo este acela de a-şi face clienţii să cumpere CD-uri de pe portalul său de cumpărături sau să descarce muzică în schimbul unei taxe, după ce ascultă respectivele piese "mostră", conform companiei. Clienţilor nu li se oferă posibilitatea de a salva fişierele cu muzică din serviciul de streaming pe calculatorul propriu.

Competiţia pe piaţa japoneză de ditribuţie de muzică online a crescut, odată cu deschiderea de către Apple a unui magazin de muzică online iTunes pe data de 4 august.

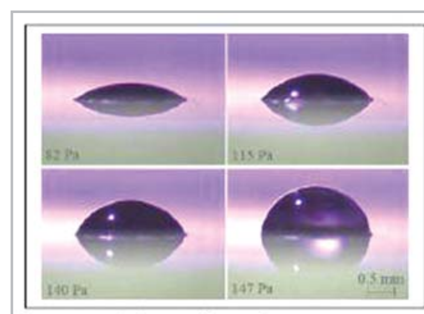

Zoom cu lentilă lichidă

A fost creată un nou tip de lentilă pentru camere, numită Fluidlens. Noul tip de lentilă este făcut din lichid şi, deşi nu este mai mare decât o lentilă de contact, poate obţine până la 10x zoom optic, egalând capabilităţi ale lentilelor folosite în camere digitale de preţ mediu sau chiar modele mai scumpe, şi mai mari decât a majorităţii camerelor disponibile pe celulare, care folosesc zoom digital.

Sistemul cu lentilă lichidă obţine zoom optic modificându-şi distanţa focală prin schimbarea formei, mimând acţiunea ochiului uman.

http://digitalcamera.101reviews.com/news/new-patented-lens-made-of-liquid-paves-way-for-slimmer-digital-cameras

SigGraph 2005

Între 31 iulie şi 4 august a avut loc SIGGRAPH 2005, a 32-a conferinţă pe tema graficii digitale şi tehnicilor interactive. Aceasta a atras în Los Angeles 29122 de artişti, cercetători, programatori şi persoane din mediile academice din peste 81 de ţări. Au expus mai mult de 250 de companii, inclusiv 65 în premieră, acoperind mai mult de 6500 de metri pătraţi.

"SIGGRAPH 2005 ne-a depăşit toate aşteptările atât în ce priveşte numărul celor prezenţi, cât şi a spiritului de colaborare care a cuprins fiecare aspect al conferinţei", a comentat James L. Mohler, de la Purdue University. "Participarea şi companiile reprezentate sunt un indicator clar a puterii SIGGRAPH şi importanţei graficii digitale şi a IT-ului în societatea contemporană".

Din maşina de scris în tastatură

O maşină de scris Smith-Corona veche a fost transformată într-o tastatură funcţională. Din păcate lipsesc tastele backspace şi escape, dar autorul Erik Fitzpatrick plănuieşte o a doua versiune. Acesta a început proiectul ca şi cadou de Crăciun pentru soţia sa după ce aceasta, suferind de probleme de stres repetitiv la degete şi încheieturile mâinilor, i-a descris cum maşinile de bătut vechi erau mai plăcute făcând o trecere treptată spre deosebire de senzaţia de mişcare prin aer şi lovire a unui zid pe care o dau majoritatea tastaturilor. A sosit oare momentul să scoatem maşinile de bătut din dulapuri?

Procesor Intel Pentium 4 supratactat la 7,1Ghz

Entuziastul japonez de supratactare, Memesana, a reuşit să facă overclocking unui procesor Intel Pentium 4 670 la 7,132GHz. Sub răcire cu nitrogen lichid, sistemul a reuşit să calculeze “pi“ până la un milion de decimale în 18,516 secunde, realizând astfel un nou record mondial. Pentru a realiza aceasta, Memesana a folosit o placă de bază ASUS P5WD2 Premium bazată pe i955X core-logic de la Intel, module de memorie Corsair PC2-5400UL 512MB şi procesorul Intel Pentium 4 670 de 3,80GHz. Magistrala-sistem a procesorului a fost supratactată la 1520MHz; voltajul folosit a fost 1,70V, semnificativ mai mare decât setările implicite; setările de latenţă a memoriei au fost CL4 3-3-4, iar voltajul acesteia a fost pus la 2,3V.

YellowTAB ameninţă

Mica companie YellowTAB din Germania este singura firmă din lume care dezvoltă în continuare vechiul sistem de operare BeOS. produsul scos de aceştia - Zeta - este un sistem de operare multimedia care nu s-a ridicat la aşteptările utilizatorilor. Mulţi dintre aceştia încep să îşi îndrepte atenţia asupra gratuitului produs "Haiku" al cărui scop este să creeze un BeOS open-source. Lui Bernd Korz se pare că nu îi convine faptul că pierde clienţi şi a decis să ia măsuri. Folosind un vechi NDA (Non-Disclosure

Agreement), acesta a ameninţat prin e-mailuri dezvoltatorii Haiku, promiţându-le că va face tot posibilul să îi dea în judecată. Acţiunea a stârnit un val de proteste în comunitatea BeOS, mai ales că mesajele anti-Zeta şi punctele de vedere sunt rapid şterse de pe forumurile YellowTAB. Şi iată încă o companie care se simte ameninţată de open-source...

Camere digitale noi de la Canon

Noua cameră digiatlă Canon IXUS a fost recent lansată şi va poposi în curând şi în magazinele noastre de specialitate. Camera IXUS i Zoom s-a vândut de asemenea şi sub numele de Canon PowerShot SD30. Camera IXUS i Zoom are un sensor de 5MP, zoom optic de 2,4x, procesare DIGIC II şi integrează un ecran de 1,8 inci.

Tornado Sistems anunţă noua serie de imprimante Printronix P7000

Tornado Sistems anunţă introducerea pe piaţa românească a noii serii de imprimante matriceale de linie Printronix P7000. Prin inovaţia "Leadership By Design", Printronix (Nasdaq: PTNX) - lider pe piaţa soluţiilor profesionale de tipărire. Fiind de 10 ori mai economice decât cele laser sau decât cele matriceale seriale, prin noile modele din seria P7000 se obţin reducerea costurilor de exploatare şi o disponibilitate ridicată în cadrul aplicaţiilor de mare volum.

Tipărirea matriceală de linie este tehnologia de bază dezvoltată de Printronix, fiind cea mai avantajoasă soluţie de tipărire de volum pentru lanţurile de distribuţie şi aplicaţiile de tipărire back-office, atât din perspectiva costurilor, cât şi din cea a fiabilităţii.

Printronix a proiectat seria P7000 urmărind să introducă pe piaţă cea mai avantajoasă şi eficientă familie de imprimante matriceale de linie din perspectiva costurilor. Compania a investit semnificativ în dezvoltarea şi testarea unor noi ţesături pentru riboane, noi formule de compoziţie pentru cerneală şi metode de construire a noilor riboane.

Noile consumabile beneficiază de un sistem integrat de print management, prin care utilizatorul este informat de nivelul de consumare a ribonului, disponibilitatea de tipărire pentru o sarcină dată, calitatea de tipărire etc. Astfel se elimină riscul schimbării

premature a riboanelor. Comparativ cu seria P5000, noua gamă P7000 permite realizarea unei economii de 45% în privinţa costurilor legate de consumabile.

Symantec achiziţionează Sygate Technologies

Bucureşti, Cupertino, Calif., 17 August 2005 - Romsym Data, Value Added Distributor şi centru de instruire autorizat pentru Symantec în România şi Symantec Corp. (Nasdaq: SYMC) au anunţat recent că s-a semnat un acord de achiziţionare a Sygate Technologies, un lider în domeniul tehnologiei în soluţii de conformitate endpoint. Tehnologia Sygate va completa prezenţa Symantec pe endpoint pentru a crea o soluţie completă care să aibă în vedere cerinţele de securitate, conformitate şi remediere ale marilor companii de astăzi. Se aşteaptă ca achiziţia să se încheie rapid după primirea aprobărilor necesare obişnuite.

Soluţiile de conformitate endpoint le oferă companiilor posibilitatea de a-şi spori securitatea prin garantarea faptului că toate dispozitivele conectate la o reţea - desktop-uri, laptop-uri, servere şi dispozitive mobile - rulează soluţiile de securitate potrivite, sunt configurate corect şi au patch-uri la zi. Symantec va putea acum să ajute companiile să îşi automatizeze practicile de securitate a

reţelelor pentru a recâştiga controlul asupra securităţii reţelei, reduce costurile şi asigura conformitatea în întreaga organizaţie.

Windows Vista deja cu probleme...

S-a discutat mult pe Internet despre numele ales de Microsoft pentru Vista. Mulţi spuneau că va deveni un acronim pentru "Viruses, Infections, Spyware, Trojans and Adware". Se pare că versiunea beta care a fost oferită câtorva testeri conţine deja unele găuri de securitate. Unii utilizatori au observat un trafic de date suspect între calculatoarele care rulau Vista legate la Internet şi alte staţii de pe web care nu trebuiau să aibă legătură cu PC-urile în cauză. Se pare că Vista încorporează un motor P2P ce foloseşte

un protocol numit PNRP care poate fi folosit pentru a obţine informaţii despre utilizatorii Vista. Un hacker priceput ar putea utiliza PNRP pentru a afla cine dintr-o reţea foloseşte deja Vista pe PC-ul propriu... Asta până i se găsesc alte întrebuinţări găurii de securitate!

Dorel Puchianu jr.
dorel@myc.ro

Uau!" e primul cuvânt după instalarea lui Cooldrive 6. Integrează atâtea sisteme de măsurare încât dispozitivul poate fi considerat un concurent serios pentru utilitarele software de genul Sisoft Sandra. COOLDRIVE de la Cooler Master vă afişează următoarele informaţii: viteza de rotaţie a patru ventilatoare (ventilatorul procesorului, de la placa grafică, als istemului de răcire CoolDrive 6 care răceşte hard discul montat în acesta etc.); temperatura a patru dispozitive integrate în sistem (exemplu: procesor, procesor grafic, hard disc, DVD-RW etc.); are un mod "aşteptare" (Idle), care se activează atunci când dispozitivul nu este folosit o perioadă de timp, şi care se poate seta, iar pe ecran se va afişa un

COOLDRIVE 6 - interfaţa softului

text specificat de utilizator (exemplu: PREZENTARE MyCOMPUTER); I.D. Info are rolul să afişeze conexiunea dispozitivului în sistem, adică Cooldrive 6 se conectează pe placa de bază prin intermediul unei interfeţe USB, iar sistemul de operare îl recunoaşte ca fiind instalat pe un port COM 3; mai are rolul de a afişa modelul hard discului, marca, interfaţa folosită de hard disc, poziţia pe cablu a hard discurilor (master/slave); H.D. Info afişează: viteza curentă de transfer a hard discului instalat în sistem, capacitatea totală a hard discului, spaţiul liber de pe unitatea respectivă, perioada de timp în care a fost folosită unitatea de disc, perioada de timp de când a fost pornit calculatorul (dacă sistemul se reporneşte acest timp se resetează!)...

"Cam atât" afişează pe ecranul lui dispozitivul COOLDRIVE 6. Pe lângă aceste funcţii, dispozitivul mai integrează un soft cu ajutorul căruia poţi regla vitezele de rotaţie al ventilatoarelor, pragul maxim de temperatură pentru anumite componente din sistem, (atenţionare sonoră) poţi configura modul aşteptare şi să scanezi portul pe care îl utilizează dispozitivul.

COOLDRIVE 6 - după cum spune şi numele - este un dispozitiv care, pe lângă cele enumerate mai sus, răceşte un hard disc din sistem, este construit din aluminiu, şi integrează în partea frontală un ventilator care răceşte hard discul cu aer proaspăt din exteriorul carcasei. În plus, în pachet se livrează două covoraşe termice pentru hard disc care se montează pe partea unde se află electronica hard discului.

Dispozitivul este ideal pentru pasionaţii de supratactare pentru că răceşte hard discul cu 10 până la 15 grade Celsius. În plus, conferă oricărui sistem un aspect aparte, şi te "înnebuneşte" de fiecare dată când butonezi prin meniul lui impresionant!

Dispozitivul COOLDRIVE 6

Specificatii COOLDRIVE 6

Dimensiuni: 148 x 43 x 208 mm (lăţime x înălţime x adâncime)
Dimensiunea ventilatorului: 44 mm
Ecran de afişare: LCD
Intervalul de afişare a temperaturilor: 10-90 grade Cesius sau 50 - 122 grade Fahrenheit
Tensiune de intrare: 12V/1,5 A +/- 5%; 5V/0,5A +/- 5%
Ieşire ventilatoare: <5V (tensiune la care ventilatorul s-ar putea să nu mai funcţioneze) - 12V/1,5A
Fabricat din: Aluminiu
Contact www.flamingo.ro
Preţ: indisponibil la momentul editării articolului

MyC recomandă 99%

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

AVANTAJE:
Răceşte hard discul cu 10 până la 15 grade Celsius
Afişează fără software temperaturile a 4 dispozitive din sistem
Afişează fără software viteza de rotaţie a 4 ventilatoare din sistem
Poate seta fără software viteza ventilatoarelor
Integrează un soft care afişează simultan viteza de rotaţie a 4 ventilatoarelor din sistem şi temperatura a 4 dispozitive din sistem
Are un finisaj deosebit

DEZAVANTAJE:
Necesită atenţie sporită la montare!

Dispozitivul Musketeer 2

Cooler Master – Musketeer 2
(„şapte culori cunosc pe lume...")
Dispozitiv de înaltă clasă pentru calculatorul tău

Dorel Puchianu jr.
dorel@myc.ro

Cu un design retro, Musketeer 2 îţi aduce aminte de vechile sau actualele amplificatoare de înaltă clasă produse de companii renumite. Întrucât majoritatea amplificatoarelor profesionale dispun de vumetre, a sosit şi timpul calculatoarelor "adevărate" (scumpe) să fie dotate cu acestea. Cele două vumetre laterale ale lui Musketeer 2 indică puterea de sunet la ieşirea din calculator a canalelor stânga, respectiv dreapta, iar vumetrul din mijloc indică nivelul de utilizare a hard discului/rilor din sistem. Pe lângă aceste vumetre, dispozitivul mai integrează şi două potenţiometre pentru volumul canelor stânga/dreapta. De asemenea,

Conţinutul pachetului

culoarea iluminării de fundal a vumetrelor se poate schimba prin apăsarea unui buton instalat pe o plăcuţă care se poate monta în faţa carcasei într-unul din spaţiile de andocare ale unităţii de dischetă, sau există o altă plăcuţă cu un buton care se poate monta în locul unei plăci PCI. Este de preferat să montaţi "butonul muşchetarului" în faţa carcasei, deoarece va trebui să setaţi culoarea

Cele 7 culori interschimbabile

preferată pe care să o aibă vumetrele la fiecare repornire a sistemului, din cauză că Musketeer 2 nu integrează vreun sistem care să reţină reglajul de culoare pentru vumetre, la repornirea sistemului. Musketeer 2 oferă şapte culori şi un mod care alternează cele şapte culori, permanent, la un interval de câteva milisecunde, adică mai pe româneşte "e timpul să mergem la chef". Musketeer 2 este un dispozitiv pentru calculatoarele cu "ştaif"; nu este un dispozitiv care te poate ajuta în vreun fel anume, eventual prin faptul că îţi arată nivelul de utilizare a hard discului sau a volumului care iese din placa de sunet. Avantajul incontestabil este că acest dispozitiv îi oferă calculatorului tău un aspect deosebit, iar dacă ai în plan un tuning al sistemului, ţi-l recomand cu plăcere!

AVANTAJE

1. nu necesită instalarea unui soft
2. te impresionează de fiecare dată
3. poţi modifica uşor volumul la ieşire

DEZAVANTAJE

1. vumetrele produc un zgomot caracteristic, uşor deranjant când asculţi muzică mai încet
2. cele trei vumetre nu sunt iluminate uniform, deşi aceasta se observă doar dacă te uiţi atent
3. nu are nici un sistem care să memoreze reglajul de culoare al vumetrelor la repornirea sistemului.
4. nu se instalează "uşor" aşa cum scrie pe cutie!

Specificatii Musketeer 2

- **Dimensiuni:** 165mm x 145mm x 42,3 mm (Adâncime x Lăţime x Înălţime)
- necesită un spaţiu de andocare de 5,25 ţoli
- disponibil în culorile argintiu sau negru
- **greutate:** 600g
- **tensiune maximă:** 6V
- se conectează la mufa molex a sursei şi foloseşte bornele de 12V
- curent electric maxim: 200mA
- Vumetru canal stânga: -20 la +3dB
- Vumetru canal dreapta: -20 la +3dB
- Vumetru hard disc: 0~100%

Contact www.flamingo.ro
Preţ: indisponibil la momentul editării articolului

MyC recomandă **85%**

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Ciprian Tripon
ciprian@myc.ro

Antec Notebook Cooler

Specificaţii tehnice

Dimensiuni: 33 x 28,4 x 1,9 cm
Greutate: 720 g
Lungimea cablului USB: 76,2 cm
Voltaj: 5V
Putere: 0,4 A
Consum: 2 W
Ventilatoare: 2 x 70mm
Turaţie ventilatoare: 2500 RPM (Avg)
Zgomot de fond: 25,9 dB

Caracteristici:

- Protejează "investiţia" şi reduce instabilitatea cauzată de căldură
- Ventilatoare alimentate prin USB
- Consum mic de curent
- Ventilator pe dublu-rulment.

Mulţi dintre noi consideră încă laptopul un instrument auxiliar, atunci când devine nepractică mutarea calculatorului de birou de colo-colo. De altfel, cam toată lumea cunoaşte argumentele pro şi contra din "lupta" dintre laptop şi calculatorul de birou.

La calculatorul de birou se cunosc alternativele pentru răcire: aer, apă etc. Dar acum să vedem câteva alternative de răcire şi pentru calculatoarele mobile.

Multe dintre staţiile de andocare ridică laptopul, rezolvând în mare parte problema circulaţiei aerului, dar în acest caz am cam transformat notebook-ul într-un calculator de birou.

Partea superioară

Majoritatea laptopurilor au picioruşe destul de mici, prin urmare şi distanţa dintre baza lor şi suprafaţa biroului este mică, astfel încât totul se transformă într-o capcană de căldură. Antec s-a gândit să proiecteze un cooler pentru laptopuri care să aibă şi rol de "mini-birou" pentru acesta. Partea superioară a cooler-ului este din aluminiu care degajează bine căldura, cu atât mai mult cu cât este şi perforat, lăsând aerul să circule mai uşor.

În plus, sistemul de răcire include şi două ventilatoare de 70mm pentru circulaţia aerului dintre partea inferioară şi cea superioară a cooler-ului.

Conectorul de tensiune

Antec a construit un notebook cooler ce are simţul călătoriilor, având în

vedere că se încadrează la categoria uşoară, cu o greutate de 720 grame şi dimensiuni de 33 x 28,4 x 1,9 cm. Pe lângă faptul că este foarte uşor, el se potriveşte ca o mănuşă în geanta pentru transport (bineînţeles că acest lucru este relativ, depinzând şi de dimensiunile genţii laptopului).

Conectorul de tensiune este special adaptat să se alimenteze prin USB. Conectorul are o uşoară înclinaţie, astfel încât să nu blocheze celelalte intrări USB. Ventilatorul are 2500 RPM şi are un coeficient de poluare fonică de 25,9dB. Consumul total al acestuia este de 2 waţi, deci nu este un consumator mare pentru baterie, nici atunci când laptopul nu este conectat la transformator.

Cooler Master Coolpad Notebook Cooler

Şi acest cooler, ca şi cel anterior, este alimentat prin USB şi are două ventilatoare silenţioase cu turaţie scăzută. După cum se vede şi din imagine, dispozitivul se livrează împachetat într-un fel de geantă de plastic semitransparentă (ingenioasă idee). O problemă deranjantă este că, deşi se alimentează prin USB, pachetul în care vine nu include cablu, deci acesta trebuie achiziţionat ulterior.

Ventilatoarele sunt de 4,9 cm fiecare - cam mici aş putea spune - dar dimensiunile mici ale acestora dau bine la design. Turaţia este de numai 2100RPM, deci nu sunt prea gălăgioase…doar 18 dB. Este clar că sunt mai gălăgioase decât un cooler de calculator în repaus, dar ele sunt intenţionate să prevină ventilatorul de laptop să se rotească la viteză maximă, situaţie în care gălăgia ar fi mult mai mare decât a celor două ventilatoare. Aceste ventilatoare sunt proiectate să scoată aerul din carcasă înspre afară.

Ventilatoarele sunt alimentate prin conexiune USB de tip “b” şi - după cum am menţionat anterior - cablul nu este inclus, deşi majoritatea produselor de acest fel nu se confruntă cu această problemă. Încă un minus este faptul că va trebui ţinut ocupat un port USB datorită lipsei conectorului de tip hub USB (cum era conectorul de la Antec).

Coolpad are o construcţie solidă, pare a fi foarte stabil, iar aspectul este de nota zece.

Performanţa

Ideea din spatele acestui cooler de la Coolpad nu este neapărat de a scădea temperatura procesorului sau a plăcii video, ci mai mult să nu lase ventilatorul procesorului să ajungă la turaţii mari. Dacă ai un laptop ştii despre ce vorbesc: atunci când acesta este solicitat la maxim, implicit ventilatorul lucrează la turaţie maximă, iar dacă vrei să vizionezi un DVD sau să joci un joc, sunetul este afectat de bâzâitul ventilatorului.

După cum se poate observa în tabel, diferenţă de temperatură nu este foarte mare, dar e suficientă pentru a menţine laptopul cât mai rece posibil. Aaa… nu putem pierde din vedere, desigur, avantajul conferit de design.

La aspecte negative am putea trece preţul de aproximativ treizeci de euro, puţin cam mult pentru un accesoriu şi să nu uităm faptul că există produse şi mai ieftine din clasa lui.

Vantec Laptop Coolers LPC-301 şi LPC-305

În continuare aş vrea să îţi prezint încă două opţiuni de răcire a calcula-

torului portabil, produse de firma Vantec. Vom vedea dacă acestea două vor face vreo diferenţă.

Aceste coolere pentru laptop au exact aceleaşi forme şi dimensiuni, singura diferenţă este portul USB de pe spatele modelului LPC-305. Întrucât în principiu coolerele sunt la fel, am să vă prezint caracteristicile comune şi apoi vom vorbi despre diferenţe.

Spre deosebire de alte coolere pentru laptop, acesta nu este ataşat, iar când laptopul este andocat, se sprijină pe patru suporturi cauciucate. Cauciucul asigură suficientă fricţiune pentru fixarea laptopului. De asemenea, partea de jos a cooler-ului se poate ridica pentru a oferi o bună aerisire şi pentru o poziţie mai ergonomică.

Ambele ventilatoare sunt cu rulmenţi şi au o viteză variabilă de 1800-2600 RPM, controlul acesteia făcându-se de la reglajul din spate; cu un potenţiometru. Fiecare dintre acestea vine cu compartimente de stocare. Aceste compartimente permit transportarea cablului de alimentare şi adaptorului USB. Cablul de alimentare este necesar doar la modelul LPC-305.

Cu compartimentele închise

Cu compartimentele deschise

Partea din spate a modelului LPC-301 este destul de dreaptă şi are pe ea comutatorul oprit/pornit, rotiţa de reglaj variabil şi intrarea pentru cablul de tensiune. Modelul LPC-301 se alimentează prin USB. Modelul LPC-305 este alimentat printr-un hub compatibil USB 2.0, dar are nevoie şi de un cablu separat de alimentare.

La testare, laptopul fără coolerul Vantec avea 33,8^{0}C, cu modelul LPC-301 avea 24,5^{0}C, iar cu modelul LPC-305 avea aceeaşi temperatură, 24,5^{0}C.

Kingwin Ultra Cool Laptop Cooler

Facilităţi cheie:

● Trei porturi USB 2.0

● Patru sloturi dedicate pentru carduri de memorie: Compact Flash I,II, IBM micro drive, Smart Media, Secure Digital, MultiMedia Card, Memory Stick, MS Pro, MS Duo (necesită adaptor), MS Pro Duo şi format MS ROM .

● Trei ventilatoare de 60 mm, cu control variabil 1800 - 2800 rpm

● Dimensiuni: 325 x 263 x 28mm

● Buton oprit/pornit

● Adaptor intern de tensiune (100V până la 240V)

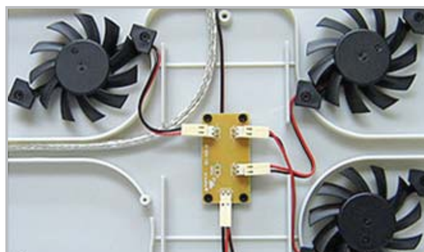
Cablu USB

Acest cooler este foarte practic, deoarece are încorporat un cititor de carduri.

Orificii laterale

Majoritatea posesorilor de laptop folosesc diferite tipuri de carduri de memorie, pentru fel şi fel de aplicaţii,

prin urmare faptul că acest cooler integrează asemenea interfeţe constituie un avantaj major. Acest model nu este ridicat pe suporturi pentru ca aerul să circule pe sub el, degajarea aerului făcându-se prin lateral.

În plus, acest cooler este diferit faţă de celelalte prin faptul că are trei ventilatoare de 60 mm, în loc de două, câte aveau celelalte coolere. Partea din spate dispune de trei porturi USB şi de unul pentru conexiunea de tensiune în dreapta.

Ca să facă o imagine generală, pot spune că acest pachet este unul interesant, singurul minus (dacă îi pot spune aşa) fiind al treilea ventilator, căruia nu îi văd rostul, ba chiar pot spune că este doar un consumator în plus.

În concluzie, nu pot să spun altceva decât că aceste coolere sunt destul de practice, fiecare dintre ele având atuul său, dar şi minusurile de rigoare. Toate ca toate, dacă ai nişte bani (nu mulţi), de care te poţi lipsi şi eşti pretenţios când vine vorba de răcirea sistemului, atunci îţi recomand unul dintre aceste coolere.

Thrustmaster Nomad's Pack Deluxe 4-in-1

Hercules abordează acum şi piaţa utilizatorilor mobili, punând la dispoziţia acestora un pachet ce cuprinde nu mai puţin de patru accesorii dedicate pentru laptopuri.

Truthmaster Nomad Pack Deluxe cuprinde o geantă, un maus pentru laptop, un încărcător pentru telefoane mobile şi o tastatură numerică.

Geanta este suficient de încăpătoare (41 x 28 x 6cm) pentru a proteja chiar şi laptopuri cu ecrane de 17 ţoli. Am apreciat în mod special posibilitatea de compartimentare, dar şi întăritura metalică încastrată în mâner.

Mausul dispune de un senzor optic de 800dpi. Dimensiunile sunt foarte reduse, iar pentru a economisi şi mai mult spaţiul, cablul este retractabil, astfel încât nu vei mai încurca celelalte dispozitive în cablul mausului, atunci când scoţi laptopul din geantă.

Încărcătorul universal pentru telefoane mobile, prin portul USB, este un accesoriu care îţi va permite să scoţi de pe lista de bagaje încărcătorul obişnuit al telefonului tău, dispozitiv care deşi nu e foarte voluminos, ajunge adesea să-ţi îngreuneze geanta.

Tastatura numerică va face deliciul utilizatorilor "dependenţi" de tabele şi baze de date cu informaţii numerice, care - în faţa unui laptop - au simţit întotdeauna lipsa blocului numeric de pe tastaturile "normale". Iar dacă te-ai apucat să numeri de câte porturi USB vei avea nevoie pentru toate aceste accesorii nomade, nu-ţi mai face probleme, pentru că tastatura numerică integrează şi un hub USB, în care poţi conecta mausul şi încărcătorul de mobil, simultan.

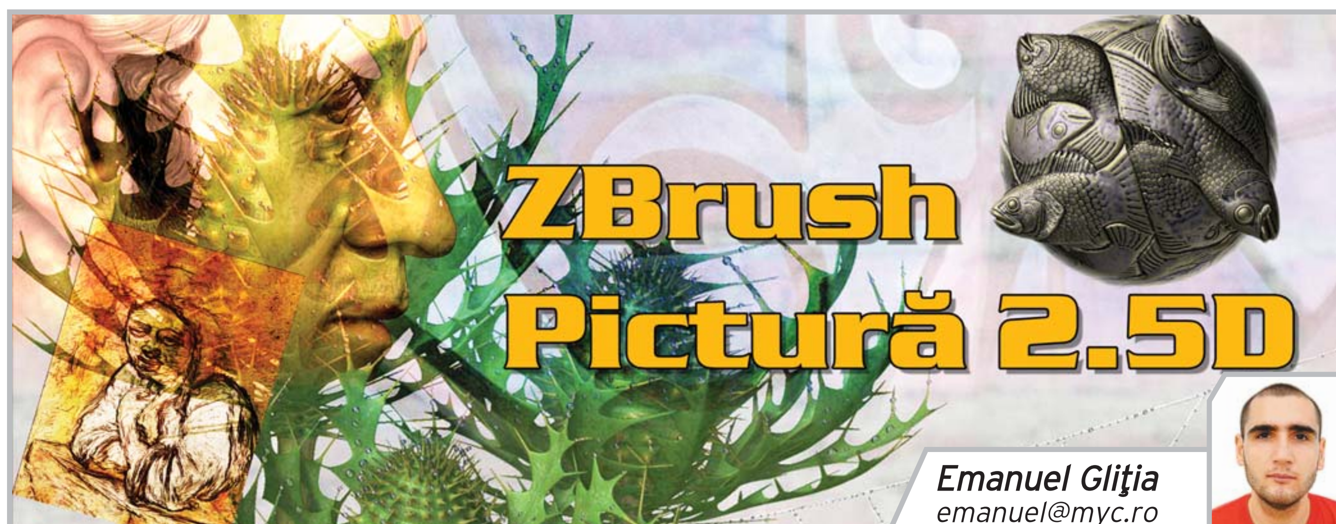

Specificatii

Producător:Hercules
Contact: www.ubisoft.ro
Preţ: 25 EUR (fără TVA)

MyC recomandă 85%

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

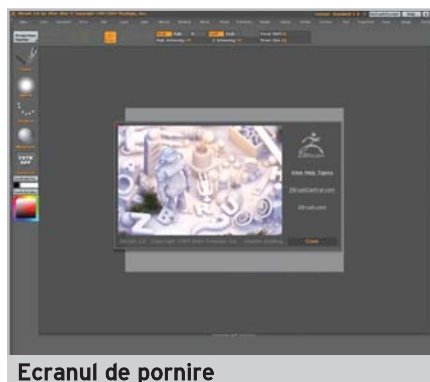
ZBrush Pictură 2.5D

Emanuel Gliţia
emanuel@myc.ro

Pictură şi sculptură pe o pânză cu adâncime

Ce e ZBrush? Un program avansat de desen? De prelucrare, tip Photoshop? Un program de modelare 3D? Ai putea să spui că e toate acestea simultan... dar ai putea şi să spui că e "altceva". Dacă începi să îl înveţi ţinând prea strâns de concepte pe care le cunoşti din programe de grafică 3D sau alte aplicaţii 2D e posibil ca procesul de învăţare şi acomodare să-ţi fie serios încetinit. Poate mai bine ar fi să porneşti dintr-o altă direcţie: cea a pictorului sau sculptorului în lut care face tranziţia spre grafica digitală. Imaginează-ţi o pânză pe care pictezi. Acum imaginează-ţi că acea pânză are relief, ca şi cum ai picta pe un bazorelief. Mai mult: tu controlezi acest relief, îi dai adâncime şi înălţime, îl apeşi sau îl tragi înspre tine. Acesta e ZBrush... şi mai mult.

Deşi departe de a fi doar pictură, nu te aştepta să faci în el toate lucrurile pe care le-ai face într-un program de grafică 3D, dar în acelaşi timp s-ar putea să descoperi că faci lucruri la care doar ai visat în programe de grafică 3D. Pentru o idee a puterii acestui program te încurajez să mergi pe situl producătorilor www.pixologic.com la una dintre galerii. Modelele şi scenele prezentate aici, realizate de profesionişti în domeniu, impresionează prin detaliul extrem care e definitoriu pentru ZBrush.

Ecranul de pornire

Puterea Pixol-ului

Nu, nu săriţi pe mine că aş fi scris greşit "pixel". E Pixol. Acesta e conceptul pe baza căruia funţionează ZBrush. Pixol-ul ar fi fratele mai mare al pixel-ului... dar pe steroizi. Mare parte din software-ul pentru artă foloseşte pixel-ul ca şi unitate fundamentală. Fiecare pixel are asociat un X, un Y şi componentele de culoare RGB (eventual RGBA pentru transparenţă). ZBrush duce acest concept cu un pas mai departe, adăugându-le acestora adâncime, orientare şi material. Astfel producătorii (Pixologic :-)) au creat un "pixel inteligent" pe care îl numesc pixol. Aceste informaţii sunt salvate în fişierele programului, astfel încât informaţia de adâncime a imaginii nu se pierde la salvare/încărcare. Doar atunci când exporţi imaginea pierzi această informaţie. Majoritatea utilitarelor ZBrush sunt menite să adauge pixoli pe pânză. Câteva pot să schimbe pixoli deja puşi.

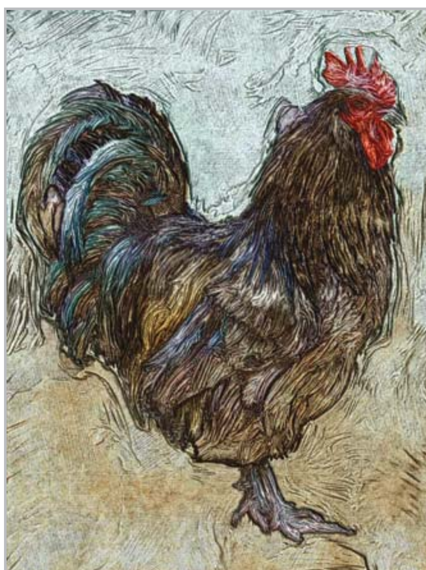

Câinele televizor - Hiroshi Yoshii

Singurul loc unde aceştia nu sunt prezenţi sunt obiectele 3D. Ele îşi încep viaţa ca şi poligoane, timp în care pot fi rotite, transformate sau schimbate. Abia atunci când le pui pe pânză programul le transformă în pixoli.

Interfaţa şi procesul de lucru

Interfaţa ZBrush este una originală şi elegantă. Nu vei întâlni în ZBrush meniuri tip Windows, toate fiind realizate în stilul propriu. În partea centrală vei găsi pânza de lucru având meniul principal deasupra, în stânga şi dreapta, opţional ascunse, se găsesc nişte regiuni în care pot fi puse utilitare pentru acces rapid, iar jos se "ascunde" zona Zscript.

Cămila de metal - Jan Timmermans

Cocoş - Bas Mazur

Procesul de lucru în ZBrush depinde de ce vrei să realizezi şi în ce fel. Dacă doreşti îl poţi folosi pur şi simplu selectând brush-uri şi pictând, cu beneficiul suplimentar că totdeauna vei putea transforma ultima operaţie. Vei putea astfel să realizezi picturi ca şi într-un program tradiţional de paint, dar beneficiind de efecte şi brush-uri cu care îţi va fi mai uşor să realizezi impresia de relief a pânzei. O altă metodă de lucru ar fi cea în care adaugi în mod repetat obiecte 3D pe care faci operaţii simple, cum ar fi schimbări de formă sau material, după care le "pui" pe pânză şi repeţi procesul. Probabil după terminarea scenei vei dori să mai adaugi câteva efecte de final aplicând selectiv efecte de tip blur, sharpen, iluminare sau contrast. O a treia metodă de lucru folosită frecvent constă în lucrul asupra unui singur model. În acest caz vei păstra modelul ca şi obiect activ, îl vei modela şi vei "picta" pe el atât geometrie cât şi culoare.

Brush-uri, stroke-uri, alpha, materiale şi multe altele

ZBrush este plin de utilitare deosebit de bogate. Configurabile printr-o mulţime de parametri, acestea îţi dau un control deosebit asupra diferitelor operaţii şi proprietăţi. Ca şi unelte de desen ai la dispoziţie de la brush-uri care adaugă doar culoare (dar cu adâncime şi cantitate sesizabilă vizual, într-un proces care aminteşte de a pune vopsea peste vopsea) până la a picta chiar cu obiecte 3D (cuburi, sfere, forme implicite sau chiar propriile tale obiecte). Pentru brush-ul selectat vei dori apoi probabil să selectezi un alpha pentru control al formei, stroke pentru control al interpretării mişcării de pictare, sau material şi textură pentru culori. Toate acestea combinate cu lucrul pe layere, facilele tutoriale Zscript integrate chiar în program, superba metodă de modelare folosind Zspheres şi metodele de manipulare a geometriei, precum şi lucrul productiv pe diferitele nivele de subdiviziune, fac din acest program o legendă vie pentru artişti.

Probleme şi răspunsurile ZBrush

ZBrush a fost pentru mine o descoperire extrem de plăcută care mi-a împlinit dorinţe vechi atât în modelare cât şi în texturare. Mi-a confirmat vechi bănuieli că "ar trebui să se poată face" răspunzând unor probleme frecvente în mod original. Voi prezenta acum câteva probleme frecvente în grafica digitală şi soluţiile oferite de ZBrush.

Despre program

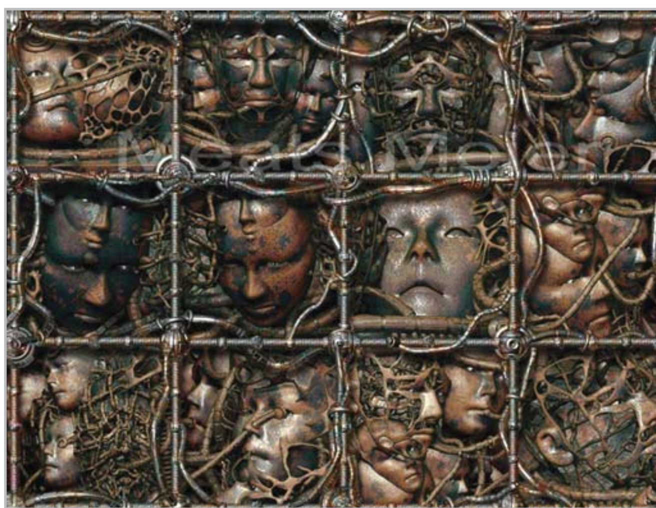
Program: ZBrush 2
Sit principal: www.zbrush.com
Preţ de vânzare: $489 (USD)
Compania producătoare: Pixologic

Detalii extreme

În creaţiile digitale realismul şi credibilitatea rezultatului final sunt deseori priorităţi primare. Chiar dacă observatorul este un neiniţiat şi chiar şi doar la o privire fugară, acesta va observa subtilele detalii pe care le aştepţi de la ceva real şi care deseori lipsesc din creaţiile digitale. O suprafaţă prea netedă, prea perfectă, o iluminare "ciudată", lipsa unor umbre... toate sunt lucruri care îl fac pe observator să poată distinge uşor între o creaţie digitală şi o imagine reală. Problema artistului în a realiza detalii extreme vine din două direcţii: cantitatea de muncă necesară şi limitările vitezei calculatoarelor. ZBrush

Zscript-uri puternice

Ramă cu capuri - Beats Meier

Cu utilitarele la îndemână

Modelare cu Zspheres (Bas Mazur)

răspunde ambelor probleme. În ce priveşte efortul, ZBrush facilitează prin uşurinţa cu care poţi crea chiar şi detalii ca şi zgârieturi, cute sau denivelări subtile, iar abordarea sa diferită permite lucrul la aceste detalii fără o creştere de neacceptat a numărului de poligoane din scenă.

Elementul intuitiv în modelare

Primele mele încercări în grafica digitală 3D le-am făcut în editoare de jocuri, creând nivele. Am început cu editoare pentru jocuri ca şi Doom 2, Duke Nukem, Blood sau Shadow Warrior, apoi Tread pentru Quake şi UnrealEd pentru Unreal. M-am îndrăgostit de tehnicile CSG. Le-am găsit a fi extrem de intuitive, oarecum ca şi cum ai sculpta. Mai apoi am descoperit că programele mari de grafică 3D lucrează pe alte principii, gândind mult mai mult în termeni de poligioane/linii/puncte. Aşa că m-am obişnuit şi am ales tehnicile de box modelling, dar pe undeva tot visam încă la ceva atât de intuitiv, poate ceva ca şi a modela "apăsând" ceva. Un vis devenit realitate în ZBrush. Da, am întâlnit idei şi facilităţi de acest tip şi în alte pachete 3D, dar în timp ce acolo mi-au părut auxiliare, şi în consecinţă nu în mod deosebit optimizate, aici am simţit că programul a fost *gândit* în jurul acestei capabilităţi.

Termeni

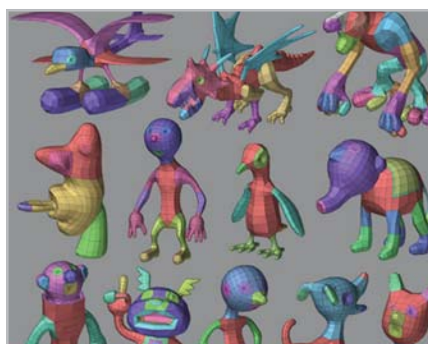
CSG: (Constructive Solid Geometry) o tehnică în care construieşti prin operaţii booleene ca şi reuniuni, intersecţii...
box modelling: tehnică de modelare în care porneşti de la ceva simplu, de multe ori un cub, adăugând detalii prin extruziuni şi mişcări, până când ajungi la obiectul complex dorit

Dimensiunile şi viteza de lucru la proiectele mari

Dacă ai lucrat vreodată la un proiect mai mare sigur ai simţit cum calculatorul începe să se mişte tot mai încet cu

Ultimele frunze - Beats Meier

Căpitanul - Julio C. Espada

Modele - Hiroshi Yoshii

Vânătoarea - Julio C. Espada

fiecare nou detaliu sau obiect introdus în scenă. Da, şi ZBrush poate lucra pe anumite regiuni, ascunzând altele pentru viteză, dar e mai mult decât atât. Faptul că ZBrush lucrează cu pixoli permite optimizări şi calitate vizuală incredibilă, deoarece în acest fel se limitează viteza de creştere a complexităţii scenei: în timp ce în programe care păstrează toate detaliile 3D cantitatea de date creşte în mod constant, aici pentru orice obiect, în momentul în care este pus în scenă, sunt eliminate elementele care nu sunt vizibile, reducând cantitatea de date stocate. Acesta este un concept de importanţă critică în ZBrush: în orice moment de timp vei avea un singur obiect 100% 3D. Aceasta înseamnă că, oricât de complexă va fi scena ta, vei putea să lucrezi şi cu următorul obiect în timp real. Câte programe de grafică digitală 3D pot spune aşa ceva?

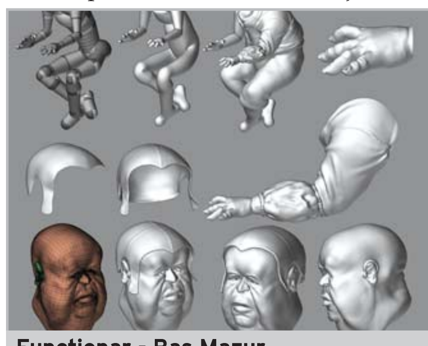
Dificultăţile texturării

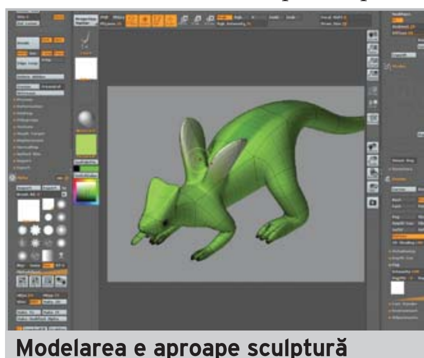
Cu aproximativ un an în urmă lucram cele 8 ore pe zi aproape numai în Softimage:XSI. Un program incredibil. Dar în timp ce îmi plăcea modelarea, aranjarea în scenă şi aspectele de renderizare, texturarea o găseam destul de frustrantă. A găsi o corespondenţă bună între o suprafaţă 2D şi un obiect 3D de o formă arbitrară, departe de a fi un lucru uşor, poate fi o muncă serioasă şi consumatoare de mult timp. Chiar folosind diferite utilitare cu algortmi puternici pentru desfăşurare UV, te poţi trezi făcând multe ajustări manuale pentru a evita întinderi de textură neplăcute vizual. Şi, în contextul acesta, tot visam la un program cu care pur şi simplu să "pictezi" pe obiect, să te învârţi în jurul lui şi să pui culoare cu uşurinţă. Mai mult, să poţi să pui nu doar culoare, dar să pui şi textură. Îmi imaginam cum ar trebui să poţi să pictezi obiectul 3D aşa cum poţi folosi utilitarul Stamp în Photoshop. ZBrush mi-a dovedit că toate aceste lucruri sunt nu doar posibile teoretic, ci idei bune şi practice, într-atât de mult încât au meritat implementate ca şi principii centrale într-un program puternic şi de mare succes.

Maimuţa cu un ochi
Hiroshi Yoshii

În concluzie

ZBrush este un program al artistului... şi nu doar al artistului digital, ci şi al celui care vine din "lumea veche" a picturii şi sculpturii tradiţionale. Programul asigură o puternică şi originală îmbinare între pictură 2D şi sculptură 3D, texturare şi renderizare. Fiind foarte bine optimizat, programul permite un nivel foarte mare de detalii atât în ce priveşte numărul mare de poligoane pentru modele, cât şi în scenele realizate cu el, toate acestea fără un consum exagerat de resurse. L-aş recomanda tuturor artiştilor cel puţin pentru o încercare, în mod particular celor care au început în desen/pictură sau sculptură.

Funcţionar - Bas Mazur

Modelarea e aproape sculptură

Sistem recomandat

SO: Windows 2000 sau mai nou
CPU: PIII rapid sau mai nou (sau echivalent AMD), cu capabilităţi multithreading sau hyperthreading opţionale
RAM: 512MB (1024MB pentru a lucra cu obiecte cu milioane de poligoane)
Monitor: rezoluţie 1280x1024 (32 bits)

Advanced X Video Converter

editare video simplă

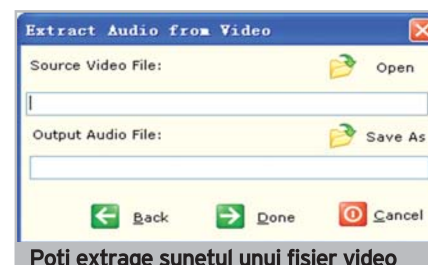
Bogdan Bele
bogdan@myc.ro

Acest program se adresează utilizatorului nepretenţios, care vrea să convertească, să taie şi să îmbine fişiere video fără a avea nevoie de cunoştinţe prea multe în domeniu. Şi interfaţa ţinteşte exact în această direcţie, fiind de o simplitate izbitoare. Practic, cel mai mult lucrezi cu butonul "Add Task", care deschide meniul de unde vei selecta funcţia dorită. Astfel, poţi crea o listă de fişiere pe care vrei să le converteşti într-un anumit format, programul recunoscând un număr extrem de mare de formate. Ai la dispoziţie 27 de tipuri de fişiere .wmv sau .asf, la fiecare dintre ele fiind-ţi comunicat scopul căruia îi va fi potrivit fişierul (folosirea pe Pocket PC, transferul prin conexiune cu bandă largă, prin dial-up etc). Mai mult, poţi să decizi dacă doreşti să păstrezi sunetul sau nu. În cazul fişierelor .mpeg, oricum mult mai puţin folosite în ziua de astăzi, dacă efectuezi un clic pe butonul "Edit Profile" poţi alege între .mpeg1 şi .mpeg2, poţi renunţa la sunet, alege rezoluţia pe care doreşti să o aibă fişierul final, precum şi numărul de cadre pe secundă. Cele mai multe tipuri de codecuri le poţi folosi atunci când vrei să obţii un fişier .avi, aici având de ales între cele 83 de tipuri cunoscute de program. Butonul "Edit Profile" ascunde, de asemenea, surprize plăcute, permiţându-ţi să alegi codecul video, cel audio, numărul de cadre pe secundă, oferind chiar şi un configurator al proprietăţilor codecului video. Există şi o a patra opţiune, de convertire a fişierului în format DVD, SVCD sau VCD, având şi la aceasta de optat între formatele PAL şi SECAM. Acest număr mare de codecuri cunoscute poate fi de mare ajutor atunci când vrei să vizualizezi un fişier video realizat cu un codec pe care nu îl ai instalat; tot ce va trebui să faci va fi să îl converteşti cu acest program, folosind un codec "cunoscut" calculatorului tău.

Tot în meniul afişat la clicul pe "Add Task" găsim şi o funcţie ce le va fi probabil foarte dragă celor care vor să prezinte toate filmuleţele cu "ăla micu'" rudelor venite in vizită, fără a mai tot schimba sau căuta fişierul în player. Astfel, "Join Video Files" îţi permite să combini mai multe fişiere video, în

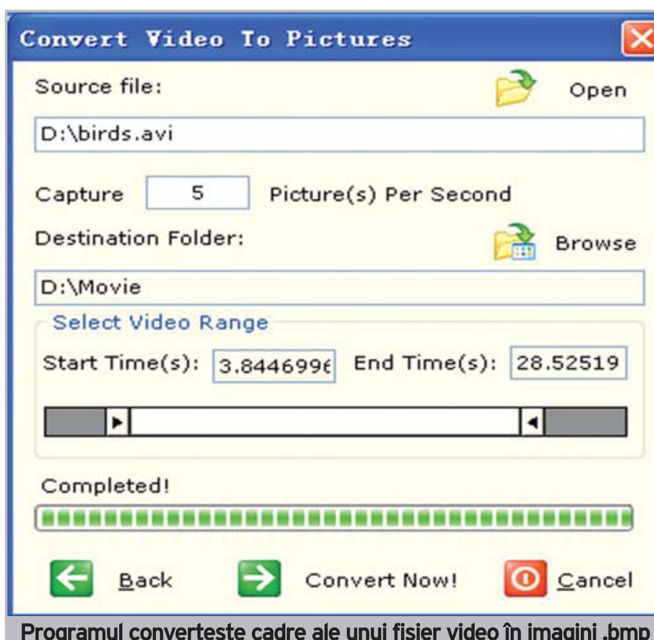
Simplitate înainte de toate - fereastra principală a lui Advanced X Video Converter

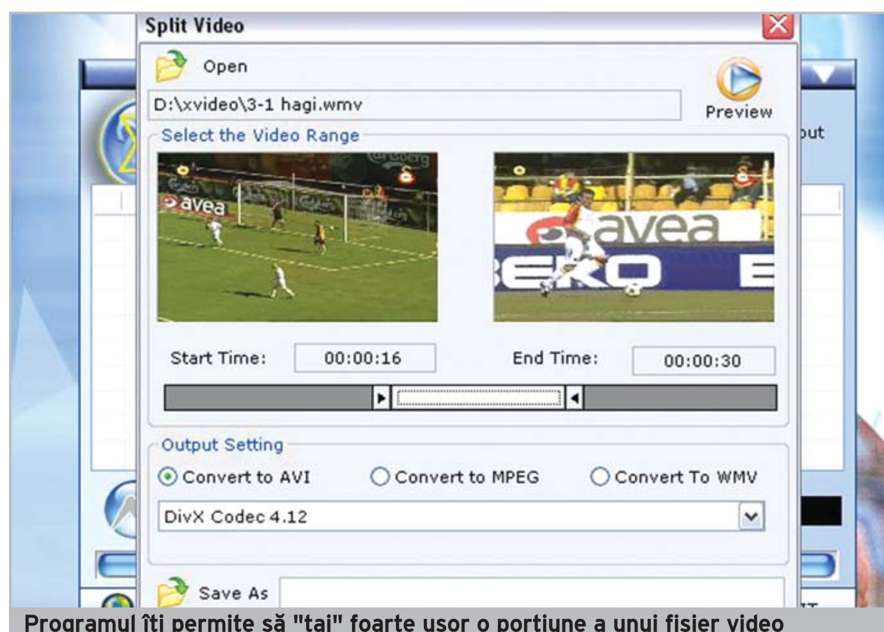
Poţi extrage sunetul unui fişier video

Funcţiile sunt la îndemâna utilizatorului

Programul converteşte cadre ale unui fişier video în imagini .bmp

Programul îţi permite să "tai" foarte uşor o porţiune a unui fişier video

ordinea pe care o doreşti, iar fişierul rezultat poate fi în formatul ales de tine dintre cele cunoscute de program, despre care am vorbit mai sus.

Următoarea funcţie este cea care îţi permite să "tai" porţiunile nereuşite dintr-un fişier video. Pentru acest lucru ai la dispoziţie o fereastră în care ţi se afişează cadrul de început al fişierului rezultat şi cel de sfârşit, tu având astfel posibilitatea să lucrezi în cunoştinţă de cauză. Formatul în care va fi codat fişierul rezultat este din nou la alegerea ta, dar n-ar fi fost deloc rău dacă programul avea şi în acest caz setări mai complexe pentru fişierul rezultat.

Advanced X Video Converter mai oferă şi o funcţie de extragere a benzii sonore, în format .wav, a unui fişier video, lucru care ar putea fi destul de util în cazul videoclipurilor. Sunetul obţinut nu este însă unul extraordinar, fiind destul de metalic. Mai ai, de asemenea, posibilitatea de a converti un fişier video sau o porţiune aleasă de tine din acesta în imagini (format .bmp), putând de asemenea să alegi numărul de cadre capturate dintr-o secundă de imagine video.

Versiunea demo a lui Advanced X Video Converter o găseşti pe CD-ul al doilea al revistei, dar fişierele video realizate de aceasta vor afişa odată la câteva secunde o tranziţie cu logoul programului, care însă nu mai apare în versiunea full, al cărei preţ este de 29,95 USD.

Specificaţii / Advanced X Video Converter

Producător: AoA Media
Contact: www.aoamedia.com
Preţ: 29,95 USD
Sistem de operare: Windows - toate versiunile

MyC recomandă
80%

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Streaming

cum să te bucuri de conţinut multimedia fără să-l mai descarci

Bogdan Bele
bogdan@myc.ro

Ce este streamingul?

Sintagma "streaming media" se referă la conţinutul multimedia care este consumat (în sensul că este citit, ascultat sau văzut), în acelaşi timp în care este trimis, expresia fiind folosită în general în legătură cu orice conţinut care este trimis prin intermediul unor reţele de calculatoare.

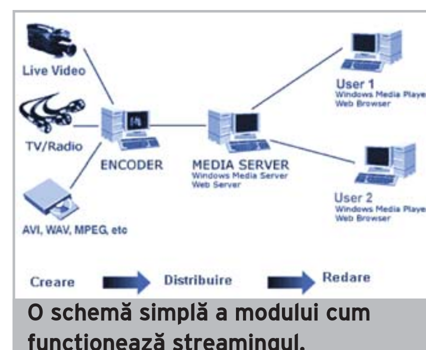
În anii '70, unele studii au arătat fezabilitatea streamingului media pe calculatoare, cu toate că tehnologia necesară afişării de conţinut multimedia a început să fie disponibilă doar spre sfârşitul anilor '80. Cu toate acestea, viteza de transfer a reţelelor era încă destul de mică, iar conţinutul media era livrat în marea lui parte pe dischete şi, mai apoi, pe CD-uri. Totul s-a schimbat spre sfârşitul anilor '90 însă, când factori cum ar fi creşterea lăţimii de bandă, accesul tot mai mare la reţele de calculatoare (şi mai ales la Internet), folosirea de protocoale standard (TCP/IP, HTTP), precum şi caracterul comercial dobândit de Internet au făcut ca streamingul media să devină un lucru accesibil şi practic pentru marea majoritate a consumatorilor.

Ştirile pot fi văzute în timp real

Tehnologia folosită

Un stream este de fapt o combinaţie a mai multor tehnologii, care interacţionează. Astfel, camerele video sau web creează media brută, pe care editorii o prelucrează şi o transformă într-un fişier, stocat apoi pe un server, de unde un client o ia şi o afişează utilizatorului. Serverele stochează informaţia într-o multitudine de tipuri de fişiere, folosind diferite feluri de formate de stream pentru a o trimite şi primi, iar comunicarea între server şi client se realizează prin intermediul reţelelor, pe baza unui protocol de reţea comun. Serverul va fi cel care va transforma informaţia în stream înainte ca aceasta să fie transmisă, iar clientului îi "revine onoarea" de a recepţiona streamul şi de a-l decoda astfel încât să poată fi vizualizat, în timp ce codarea şi decodarea se fac prin intermediul codecurilor. Cu toate acestea, conţinutul multimedia are, în continuare, dimensiuni mari, iar preţurile pentru transmiterea de volume semnificative de date nu sunt nici ele foarte mici, motiv pentru care, în majoritatea cazurilor, conţinutul este comprimat înainte de a fi stocat pe server sau trimis prin streaming. Streamurile pot fi de două feluri - la cerere (on demand) şi în direct (live) - cele în direct sunt disponibile doar la un anumit moment (cum ar fi transmisia unui eveniment anume), în timp ce streamurile la cerere sunt stocate o perioadă pe un server, putând fi trimise în momentul în care un utilizator cere acest lucru.

O schemă simplă a modului cum funcţionează streamingul.

În cele ce urmează îţi voi prezenta un program care foloseşte din plin această tehnologie într-un mod care te ajută direct.

The Orb - Cum să te simţi ca acasă pe calculatorul altcuiva

Am vorbit mai sus despre streaming,

dar ce faci dacă vrei să vezi anumite fişiere cu caracter personal, nu doar pe cele puse la dispoziţie de un furnizor oarecare? Cine poate să spună că nu a trăit momente mai puţin plăcute atunci când era la serviciu, voia să se laude în faţa colegilor cu "realizările notabile" din concediu şi, din cauza "nenorocitului ăluia de inscriptor", care numai să meargă nu voia, sau a conexiunii la Internet, care exact atunci şi-a găsit să nu funcţioneze, n-a reuşit? Ştiu că nu e o situaţie de viaţă sau de moarte, dar poate ar fi mai uşor să poţi să intri în fişierele media de pe calculatorul de acasă direct de pe web, fără a mai trebui să instalezi ceva pentru asta.

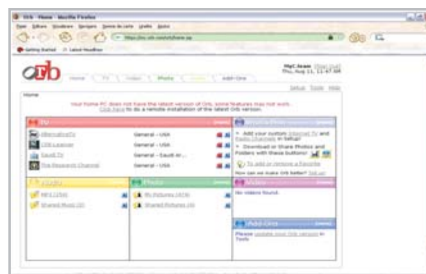
Exact asta îţi oferă The Orb - streaming al fişierelor media aflate pe calculatorul tău de acasă, de absolut oriunde, prin intermediul unei simple interfeţe Web. Practic, tot ce ai de făcut este să instalezi softul (descărcat în prealabil de pe situl www.orb.com) pe calculatorul tău de acasă, să-ţi creezi un nume de utilizator şi o parolă şi să-l rulezi. Odată realizate aceste "operaţiuni", trebuie doar să intri pe https://my.orb.com, şi vei avea acces la fişierele pe care le-ai ales. Este inutil să menţionez că şi conexiunea la Internet trebuie să fie destul de rapidă, atât în cazul calculatorului de acasă, cât şi în cazul celui pe care lucrezi.

Odată autentificat, situl îţi dă de ales între şase rubrici mari cu care poţi lucra - Home, TV, Video, Photo, Audio şi Add-Ons. Să le luăm pe fiecare pe rând. La "Home" ai o privire de ansamblu a conţinutului pe care îl poţi vedea, cu număr de fişiere audio disponibile, playlist-uri sau imagini, putând de aici să accesezi cu uşurinţă respectivul conţinut.

Cum să te uiţi la meci când eşti la serviciu...

Rubrica TV mi s-a părut interesantă, deoarece îţi oferă acces nu numai la posturile tale preferate de televiziune pe Internet, ci îţi oferă chiar posibilitatea de a te uita "la televizor" de pe placa TV de acasă, metodă bună de a nu pierde meciul echipei preferate atunci când eşti la serviciu. Poţi de asemenea să programezi înregistrarea de emisiuni şi să vezi înregistrările realizate. Atunci când ceri vizualizarea unui fişier sau program de televiziune, Orb îl deschide într-o fereastră de Windows Media Player (sau alt player suportat, la alegere). Tot de aici poţi să vizualizezi imaginile surprinse de camera web de acasă - metodă bună de supravegheat copiii atunci când sunt singuri acasă şi tu eşti la serviciu.

Următoarea la rând este rubrica "Video", care te ajută să îţi vizualizezi fişierele video de acasă, precum şi emisiunile TV înregistrate cu ajutorul Orb. Streamingul funcţionează destul de repede - după un scurt interval de buffering chiar şi un fişier mare, cum ar fi un film, poate fi vizualizat fără timpi morţi. Playerul folosit pentru redare va fi şi de această dată unul dintre cele instalate pe calculatorul pe care lucrezi, la alegerea ta.

Fereastra de început a interfeţei web a Orb

Colecţia de mp3-uri de acasă îţi este oriunde la îndemână

Pozele sunt cu tine tot timpul

Vom trece acum la următoarea rubrică a sitului tău Orb, şi anume "Photo". Aceasta îţi pune la dispoziţie colecţia ta de imagini de acasă şi trebuie să recunosc că fişierele se încarcă extrem de repede. Ai la dispoziţie tot aici şi o opţiune slideshow, cu ajutorul acesteia imaginile putând fi prezentate atât în ordinea din directorul în care se găsesc, cât şi aleatoriu. Ai chiar şi o opţiune de rotire a imaginii pe care o vizualizezi, care poate fi şi ea utilă. Poţi, de asemenea, să cauţi o anumită fotografie în funcţie de numele său şi să partajezi poze din colecţia ta cu prietenii. Avantajul lui Orb în faţa serviciilor de găzduire de imagini pe Internet este că nu mai trebuie să pierzi timpul cu încărcatul pozelor pe situl respectiv.

Trecem la ultima rubrică, "Audio", cu ajutorul căreia poţi să ai oricând la îndemână colecţia personală de mp3-uri, organizată exact la fel cum o ai pe hard discul de acasă. Melodiile pot fi ascultate atât în ordine cât şi aleator, precum şi în ordinea din playlisturile tale, şi nelipsind de aici opţiunea de căutare după un anumit fişier. De asemenea, poţi asculta posturi de radio online sau chiar să înregistrezi o anumită emisiune de pe un astfel de post (există milioane pe www.shoutcast.com).

Pe lângă acestea, mai există şi o rubrică numită "Add-ons", care te ajută să instalezi diferite actualizări pentru Orb, de apreciat fiind faptul că le poţi instala de pe sit direct pe PC-ul de acasă, fără a fi necesar să fii acolo.

Specificaţii / The Orb

Avantaje:
- ai acces rapid la fişierele media de acasă;
- transferul este de la IP la IP, motiv pentru care nu faci trafic decât în reţeaua locală.

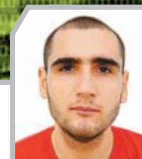
Dezavantaje:
- există anumite fişiere mp3 pe care Orb nu le deschide;
- nu ai acces la toate fişierele media din calculatorul de acasă, ci trebuie să le alegi dinainte pe cele care vor fi disponibile.

MyC recomandă
79%

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Editare video cu VirtualDub

Emanuel Gliţia
emanuel@myc.ro

Dacă foloseşti mult calculatorul, pentru domenii variate şi ca soluţie în probleme diverse, probabil vei ajunge, mai devreme sau mai târziu, să ai nevoie de o "uşoară" editare video a unui filmuleţ, o comprimare sau conversie de format, sau alte astfel de operaţiuni simple de editare video. VirtualDub este soluţia ideală pentru aceste operaţii. Nu e nevoie să ai Adobe After Effects sau Adobe Premiere, poţi obţine oricând VirtualDub de la www.virtualdub.org, şi chiar dacă le ai, s-ar putea să îl preferi pe acesta din urmă pentru operaţiunile pentru care este menit, datorită abordării mai directe sau categoriei mai uşoare a programului în ce priveşte consumul de resurse şi iniţializare.

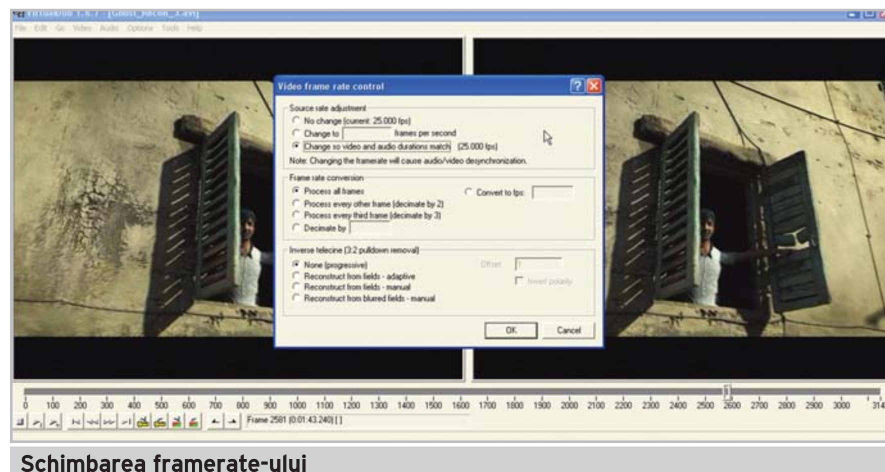
L-am pornit. Acum... ?

Primul lucru pe care îl vei face, dacă nu cumva vrei să foloseşti programul pentru capabilităţile sale de captură, va fi să deschizi un fişier video: [File] > "Open video file..." (Ctrl+O). Vei vedea acum în VirtualDub două zone în care e vizibil filmul: zona din stânga (sau cea de sus, în cazul în care ai schimbat în "Vertical display", din meniul [Options]) afişează filmul original, în timp ce în partea dreaptă-jos poţi vedea rezultatele filtrelor aplicate. Cu tastele F9 şi F10, sau din meniul [Options], poţi dezactiva împrospătarea în una sau chiar ambele ferestre. Poţi testa acest lucru mişcând slider-ul din partea de jos a interfeţei. Dacă se mişcă prea greu, e posibil ca unul dintre motive să fie numărul mic al keyframe-urilor şi procesarea lungă necesară pentru împrospătare. Pentru a evita acest disconfort poţi ţine apăsată tasta [Shift] în timp ce mişti slider-ul şi probabil vei vedea un salt semnificativ în timpul de răspuns programului: acum el sare doar la keyframe-uri. Pentru navigarea cu snapping la keyframe-uri fără a folosi slider-ul, programul îţi asigură două butoane (cele cu nişte imagini de chei) pentru a sări la keyframe-urile precedent şi următor.

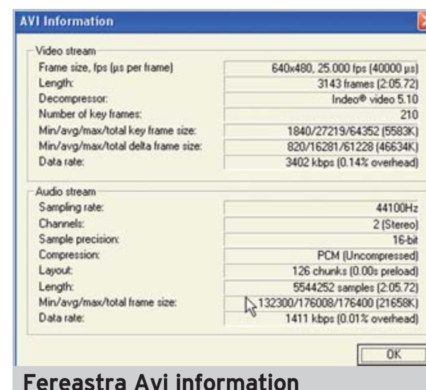
Tăieturi

O operaţiunea frecventă şi uşor de realizat în VirtualDub sunt tăieturile. Pentru a tăia o secţiune din film ceea ce trebuie să faci întâi e să o marchezi. Pentru aceasta te vei plasa la poziţia de început a selecţiei şi vei apăsa tasta [Home] (sau butonul corespunzător din dreapta-jos), respectiv pe cea de sfârşit şi vei apăsa tasta [End]. Vei vedea acum în zona slider-ului porţiunea marcată. Tot ce trebuie să faci acum pentru a o şterge e să apeşi tasta [Delete] (toate aceste operaţii au corespondente şi în meniul Edit).

Informaţii despre filmul curent

Schimbarea framerate-ului

AVI Information

Video stream

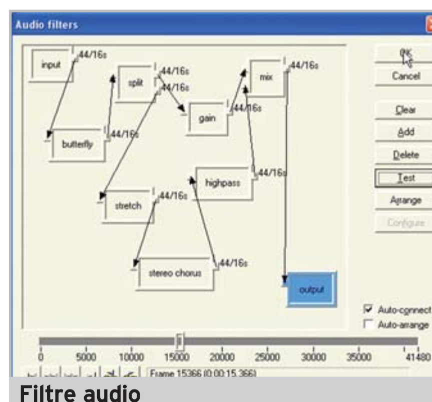
Frame size, fps (µs per frame)	640x480, 25.000 fps (40000 µs)
Length:	3143 frames (2:05.72)
Decompressor:	Indeo® video 5.10
Number of key frames:	210
Min/avg/max/total key frame size:	1840/27219/64352 (5583K)
Min/avg/max/total delta frame size:	820/16281/61228 (46634K)
Data rate:	3402 kbps (0.14% overhead)

Audio stream

Sampling rate:	44100Hz
Channels:	2 (Stereo)
Sample precision:	16-bit
Compression:	PCM (Uncompressed)
Layout:	126 chunks (0.00s preload)
Length:	5544252 samples (2:05.72)
Min/avg/max/total frame size:	132300/176008/176400 (21658K)
Data rate:	1411 kbps (0.01% overhead)

OK

Fereastra Avi information

Filtre audio

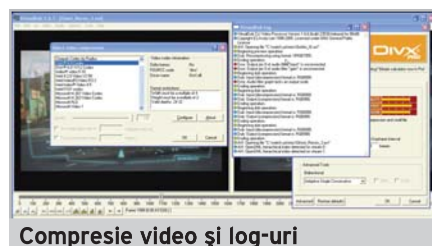
Înainte de a începe să comprimi sau să schimbi un film vei avea probabil nevoie de informaţii exacte despre rezoluţia, compresia şi formatele audio şi video stream ale filmului pe care l-ai deschis. VirtualDub îţi oferă aceste informaţii din meniul [File], opţiunea "File information".

Compresia video

Pentru a efectua o procesare video completă, asigură-te întâi că în meniul [Video] este aleasă opţiunea "Full Processing Mode". În antiteză, dacă ai fi ales "Direct stream copy" atunci conţinutul video din film ar fi fost pur şi simplu copiat direct din fişierul sursă în cel destinaţie, fără a trece prin nici un fel de procesare (ai putea, spre exemplu, să doreşti acest lucru dacă tot ce vrei e să comprimi partea audio a filmului, fără a te atinge de conţinutul video). Odată ce ai ales "Full Processing" vei avea acces la opţiunea "Compression" (Ctrl+P) din acelaşi meniu, după care, din fereastra de configurare poţi alege codecul cu care doreşti să comprimi, precum şi calitatea dorită.

Schimbarea framerate-ului

"Framerate"-ul reprezintă numărul de cadre pe secundă. Ai putea avea diverse motive pentru a-l dori schimbat,

Compresie video şi log-uri

de la a reduce dimensiunea fişierului, până la a corecta o discrepanţă între momentul în care se termină imaginea şi sunetul. Pentru ultima situaţie, pe care eu am experimentat-o în cazul capturilor cu tv-tuner-ul, este nepreţuită a treia opţiune din fereastra pe care o obţii alegând [Video] > "Frame Rate " (Ctrl + R), "*Change so video and audio durations match*". La alegerea ei, VirtualDub detectează singur punctul în care se încheie sunetul şi propune un număr de cadre pe secundă care să compenseze.

Filtre video

De la [Video] > "Filters" (Ctrl + F) vei obţine lista de filtre. Aici poţi să introduci filtrele pe care le doreşti aplicate asupra filmului. Poţi face de aici cam orice operaţiune simplă pe care ţi-o poţi imagina: poţi controla luminozitatea filmului, poţi să o răstorni pe verticală sau orizontală, poţi face crop, poţi redimensiona filmul, aplica efecte de blur şi sharpen... ş.a.m.d. Odată ce introduci câteva astfel de filtre în listă, vei observa utilitatea celor două ferestre din cadrul VirtualDub, deoarece acum se va vedea diferenţa între filmul iniţial şi cel prelucrat.

Procesare audio

În mod similar cu felul în care am activat procesarea video se activează şi cea audio: [Audio] > "Full" processing mode. Un prim lucru pe care vei dori poate să îl faci va fi, poate, să comprimi sunetul necomprimat dintr-un film într-un format comprimat, eventual în mp3. Selectează [Audio] > "Compression" şi din fereastra *Select audio compression* schimbă de la *<No compression (PCM)>* în *MPEG layer-3*, după care alege formatul pe care îl doreşti (prezenţa diferitelor compresii şi formate este dependentă de codecurile pe care le-ai instalat pe sistem). Dacă doreşti şi mai mult control asupra sunetului, atunci ai la dispoziţie un sistem puternic de filtre odată ce marchezi [Audio] > "Use advanced filtering". De la [Audio] > "Filters" poţi acum obţine fereastra *Audio filters*. Aici poţi construi arbori de prelucrare. Dacă ai bifat *Auto-connect*, VirtualDub va cupla fiecare

Procesare în curs...

nou nod cu precedentul. Filtrele le poţi acum organiza în arbori ramificaţi intercalând filtrele între nodul *input* şi nodul *output*. Pentru a bifurca în două ramuri poţi folosi nodurile *split* sau *stereosplit*, iar pentru a recombina ai la dispoziţie nodurile cu input dublu *stereo merge* şi *center mix*. În aceeaşi fereastră mai ai la dispoziţie butoane pentru a te ajuta în aranjare, precum şi pentru a testa efectul obţinut.

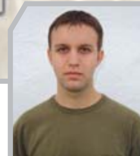
O altă operaţiune pe care am găsit-o extrem de utilă în VirtualDub este cea de adăugare a unei surse audio externe: realizezi o animaţie 3D într-un program de grafică, după care doreşti să îi adaugi un background muzical: din meniul [Audio], selectând opţiunea "WAV Audio" poţi alege un fişier de sunet extern care va fi introdus în fişierul video. Apropo de acest subiect: VirtualDub ştie să citească serii de imagini în diverse formate (png, tga, jpg...) şi să le interpreteze ca şi cadre ale unei animaţii, facilitate extrem de utilă dacă ai optat sau ai fost forţat să randezi în cadre individuale, intenţionând să efectuezi compresia ulterior.

Şi toate acestea...

Şi toate acestea într-un singur program... gratuit! Fără a avea pretenţia de a face concurenţă programelor dedicate ale editării video profesionale, VirtualDub este un utilitar grozav, pe care s-ar putea să ajungi şi tu să îl foloseşti în dauna altor programe mai mari pentru astfel de operaţiuni directe.

Morpheus

Remus Zoica
remus@myc.ro

Tehnologia prin care se realizează efectele speciale a evoluat uimitor în ultimii ani. Acum specialiştii pot reda pe ecrane cele mai stranii, şocante sau trăznite idei. Exploziile şi împuşcăturile au pierdut din teren şi nu mai au acelaşi farmec pe care l-au avut la început. Acum, pentru a impresiona publicul, trebuie generate întregi lumi virtuale, trebuie imaginate lucruri care au cât mai puţin în comun cu cele obişnuite. Tehnologia de realizare a efectelor speciale (abreviate SPFX sau SFX - "special effects") folosite în filme s-a dezvoltat şi s-a răspândit atât de mult, încât o putem folosi gratuit sau la un preţ redus pe calculatoarele personale. Da, există un număr foarte mare de programe gratuite care ajută la realizarea animaţiilor, editarea secvenţelor video şi aplicarea efectelor speciale. Începând din anul 2000, domeniul CGI (Computer-generated Imagery) a devenit principala formă prin care se realizează efectele speciale. De atunci au apărut programe care nu necesită staţii performante pentru rulare, programe dedicate tuturor paşilor parcurşi în procesul de editare video sau foto. La început programele de bază au fost extrem de scumpe, fiind accesibile doar marilor companii, dar cu timpul s-au ieftinit, ajungând acum la preţuri accesibile tuturor. Din acest motiv s-au înfiinţat recent numeroase studiouri mici, iar posibilitatea de modificare a conţinutului digital a devenit accesibilă tuturor.

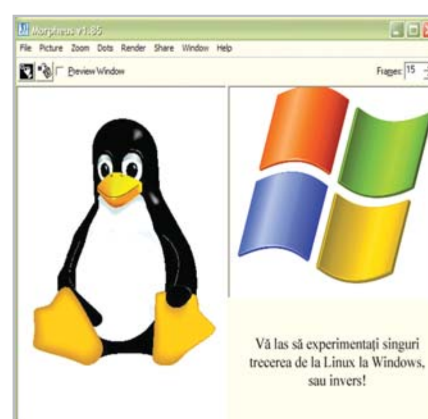

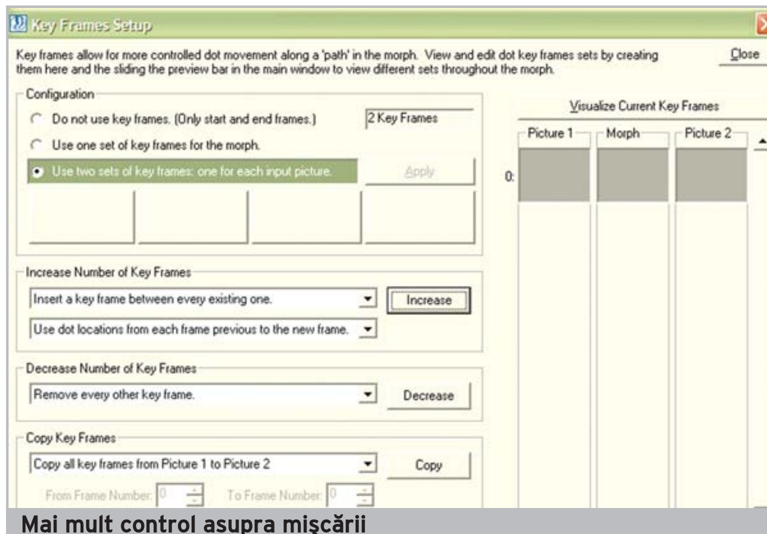
Plasarea punctelor

Să luăm ca exemplu un proiect în care trebuie să realizăm o secvenţă video. Ea trebuie să cuprindă o transformare între două elemente. O sferă într-un cub. Care sunt paşii necesari pentru a realiza un astfel de efect? Cu câţiva ani în urmă se proceda astfel: se realizau modele intermediare pentru fiecare cadru, fiind necesară o muncă consistentă. Acum însă avem acces la programe care generează automat paşii intermediari. Un astfel de program este Morpheus, în care trebuie doar să introducem prima şi ultima imagine, iar el va genera cadre intermediare pentru a face trecerea de la un obiect la altul. Exact ca în cazul cunoscutului efect de îmbătrânire rapidă.

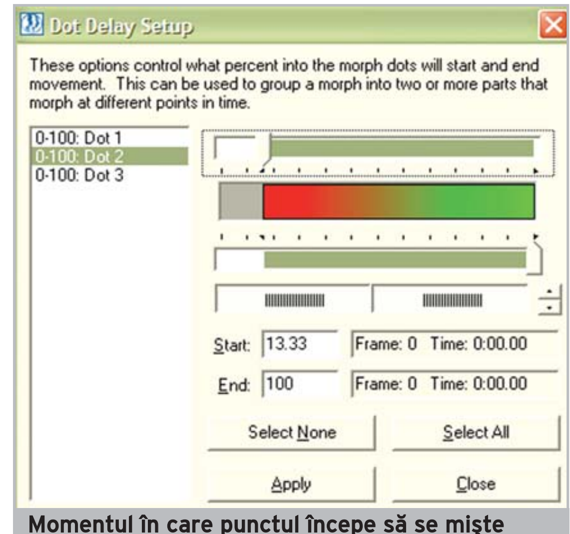
Care au fost paşii prin care s-a efectuat o transformare? Trebuia realizat un machiaj al persoanei respective pentru fiecare cadru în parte. Acum, cu programul Morpheus putem realiza automat acest lucru; trebuie doar să inserăm în program imaginea unui copil şi imaginea unui om în vârstă şi vom obţine ca rezultat o secvenţă video pentru această tranziţie. Interesant, nu? Vizitează adresa **www.morpheussoftware.net** pentru a te convinge. Aici vei putea viziona câteva tranziţii trimise de utilizatorii programului.

Morpheus este un program simplu, care se remarcă printr-un algoritm ingenios. În anul 1999, în timpul studiilor la o universitate din SUA, Ryan "Ark" Rubley şi-a propus dezvoltarea celui mai puternic motor care să realizeze transformarea de la o imagine la alta. Programul este folosit de peste un milion de persoane din întreaga lume şi este recunoscut ca fiind unul dintre cele

Mai mult control asupra mişcării

Momentul în care punctul începe să se mişte

mai descărcate de pe situri precum CNET, Tech TV, ZDNet, Web Attack şi altele. La începutul anului 2003 a ajuns la versiunea 1.85, care poate exporta rezultatul în format Shockwave Flash, GIF, Avi, JPEG sau în alte formate de fişiere.

Algoritmul se bazează pe detectarea automată a unor puncte de referinţă pentru realizarea tranziţiilor. Punctul va reprezenta o caracteristică importantă a imaginii, care corespunde cu una din cealaltă imagine. Fiecare punct are o pereche. De exemplu dacă doreşti să efectuezi transformarea feţei unei persoane cu a unei alte persoane, punctul care reprezintă nasul persoanei din prima imagine va avea ca pereche punctul care reprezintă nasul persoanei din imaginea secundară. Punctele pot fi repartizate şi manual. Cu cât vor fi mai multe, cu atât mai realistă va fi tranziţia.

Mod de utilizare

Există două moduri de lucru. Unul pentru începători şi unul pentru avansaţi. Din meniul [Start] - [Programs] - [Morpheus Software] vei putea accesa unul dintre acestea. În modul conceput pentru începători sunt vizibile numai caracteristicile esenţiale, şi poţi realiza o tranziţie în doi paşi. Din meniul [Picture] încarci cele două imagini, iar din meniul [Render] alegi formatul dorit pentru rezultatul final.

Repartizarea punctelor de referinţă are loc prin metoda drag&drop (trage şi aruncă) printr-un clic efectuat pe primul buton din bara de unelte. La reselectarea punctului îi vei putea modifica poziţia atât în imaginea iniţială, cât şi în cea finală. Încearcă să marchezi toate elementele cheie ale imaginilor pentru a obţine un rezultat cât mai apropiat de cel dorit.

În cazul în care pornim programul în modul pentru avansaţi vom avea acces la o serie de comenzi asupra punctelor plasate. Folosind tastele direcţionale vei avea mai multă precizie la mişcarea punctelor. Tasta [Shift] plus o tastă direcţională va mişca punctul în fereastra secundară. Tasta [Tab] are rolul de a trece de la un punct la altul.

Dacă imaginile prelucrate sunt mici ca dimensiune, (fiind utilizat la realizarea gif-urilor), poţi mări fereastra programului din meniul [Zoom], vizibil doar în versiunea pentru avansaţi.

Una dintre opţiunile avansate este denumită [Dot Delay]. Prin activarea ei vei controla momentul în care punctul respectiv începe să se mişte. Într-o fereastră specială vei putea selecta fiecare punct, pentru a-i repartiza caracteristica temporară. Altă opţiune avansată permite definirea unei căi de mişcare pentru un punct. Ea are ca rezultat transformări mult mai dinamice, spre deosebire de cele realizate prin linii drepte.

Există o fereastră de previzualizare, prin care îţi vei forma o idee asupra modului în care vor fi transformate imaginile. Ea poate fi activată din bara de unelte, prin bifarea căsuţei [Preview Window], sau prin selectarea comenzii respective din meniul [Render].

Rezultatul final

Pentru exportarea rezultatului transformării avem la dispoziţie meniul [Render]. Prima comandă va exporta rezultatul sub forma unei secvenţe de imagini în format .bmp, .jpg, .png sau .tif. Din ele vei putea obţine cu uşurinţă o secvenţă video prin importarea într-un program de editare video precum Adobe Premiere sau Ulead Video Studio. Poţi exporta direct în format .avi necompresat, dar secvenţa video va ocupa mult spaţiu pe disc. Poţi salva chiar şi în format .avi compresat, dar numai cu setările implicite. Este indicat să codezi secvenţa video într-un alt program special pentru codare. Poţi salva tranziţia în format .gif sau Shockwave Flash (.swf). În final, din meniul [Share] poţi trimite rezultatul prin e-mail sau îl poţi încărca pe situl www.morpheussoftware.net.

Cu programul Morpheus vei putea realiza gif-uri uimitoare, în special pentru avatarele folosite la postarea pe forumurile Web. Poţi realiza logo-uri şi în special orice element animat pentru Web. Pentru un rezultat uimitor este necesară doar puţină... imaginaţie!

Specificaţii

Producător: Morpheus Software
Contact: www.morpheussoftware.net
Preţ: 30 USD

MyC recomandă
88%

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

SOFTWARE DE BUZUNAR

Aplicaţii Open-Source de birotică gata să vină oriunde după tine

Le găseşti şi pe CD-urile revistei, secţiunea Freeware

Mircea Buzlea
mircea@myc.ro

În ultima vreme, bătrâna dischetă a dispărut aproape complet de pe firmamentul IT. Majoritatea utilizatorilor de calculatoare au înlocuit-o cu CD/DVD-uri reinscriptibile. Dintre acestea, discurile în format mini au diametrul de numai 8 cm, astfel încât pot fi păstrate într-un portmoneu, oricând la îndemână. Problema intervine însă atunci când calculatorul de pe care vrei să copiezi anumite informaţii nu dispune de unitate inscriptoare. "Fenomenul" PC-fără-inscriptor este pe cale de dispariţie, dar celebrul Murphy te asigură că, din o sută de calculatoare, exact cel care te interesează nu va avea inscriptor.

Soluţia de mijloc, folosită tot mai frecvent, este unitatea USB-flash. Având în general dimensiuni foarte reduse (de unde şi denumirea "thumb-drive" - în traducere liberă "unitate-degeţel") şi greutatea de aproximativ 10-20 de grame, unităţile USB-flash pot fi folosite fără probleme ca brelocuri pentru chei.

Avantajul absolut faţă de discurile optice reinscriptibile este că informaţia poate fi stocată pe USB-flash în timp real. Astfel, poţi rula anumite programe care păstrează în fişierele proprii de configurare eventuale modificări operate de utilizator, sau chiar adaugă informaţii în fişiere suplimentare.

Mai mult decât atât, de pe unităţile USB pot fi rulate sisteme de operare, unele dintre ele chiar în emulator (de exemplu, poţi rula o distribuţie Linux pe calculatorul unui prieten, fără a fi nevoie ca el să-şi repornească Windowsul... sau invers? ;-). Despre sisteme de operare de buzunar vom discuta însă într-o ediţie viitoare a revistei MyC.

Putem vorbi, la ora actuală, despre veritabile aplicaţii software "de buzunar", şi după cum vei constata în cele ce urmează, acestea nu sunt deloc puţine la număr şi oferă opţiuni suficient de complexe pentru orice utilizator, fie acesta începător sau avansat. Singura limită este... mărimea buzunarului, mai bine zis suma pe care eşti dispus să o investeşti într-o unitate USB-flash, întrucât de aceasta depinde capacitatea de stocare a micului dispozitiv. Te poţi descurca fără probleme cu o unitate de 256 MB (care costă deja mai puţin de 100 RON), dacă ai de transportat documente şi aplicaţii utilitare, însă dacă ai nevoie să "plimbi" filme sau alte fişiere multimedia, atunci ar fi bine să spargi puşculiţa şi să cumperi o unitate de 1 GB, pe care încape întregul conţinut al unui CD (dar te costă între 250-300RON). Cât despre viteza de transfer, îţi recomand să cauţi unităţi compatibile cu standardul USB 2.0, deoarece diferenţa de preţ este foarte mică, însă timpul necesar pentru transferul informaţiilor este mult mai scurt faţă de unităţile cu interfaţă USB 1.1.

Mozilla se pune în mişcare

Am decis să prezint, în deschiderea listei aplicaţiilor portabile, câteva dintre noile programe de la Mozilla Foundation, deoarece au dat dovadă de o ergonomie şi stabilitate demne de cele mai bune recomandări. Menţionez că aceste aplicaţii portabile dispun de toate funcţiile versiunilor "instalabile", iar meritul de a le face compatibile cu rularea de pe unităţi USB-flash (prin integrarea unui lansator corespunzător) îi revine programatorului John T. Haller. De pe situl acestuia, www.johnhaller.com pot fi descărcate cele mai recente versiuni ale mai multor proiecte interesante, printre care şi majoritatea celor pe care am ales să ţi le prezint în continuare.

Portable Firefox 1.0.6

http://portablefirefox.mozdev.org

Versiunea portabilă a deja cunoscutului browser a fost descărcată de peste un sfert de milion de utilizatori, la ora redactării acestui articol. Dacă foloseşti pe calculatorul personal acelaşi browser,

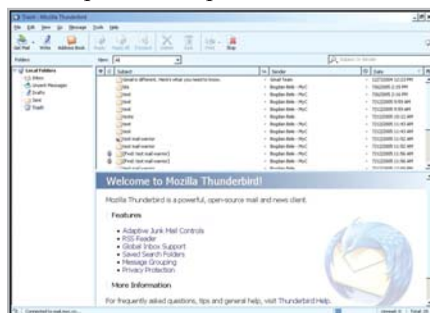

e foarte simplu să-ţi "sincronizezi" bookmark-urile, cookie-urile şi chiar parolele, astfel încât să le ai mereu cu tine şi în acelaşi timp, să nu "laşi urme" pe calculatoare străine. În acest fel, poţi naviga, de pe orice calculator, ca şi cum ai fi la tine acasă. Desigur, poţi folosi aceleaşi extensii, fără nici o problemă (pentru un inventar permanent al extensiilor pe care le-am instalat rând pe rând în Firefox, eu folosesc extensia InfoLister - cea mai recentă versiune o poţi găsi la: **www.mozilla.doslash.org/infolister**).

Portable Thunderbird 1.0.6

http://portablethunderbird.mozdev.org

Nu am să insist foarte mult asupra acestui client de e-mail, deoarece poţi găsi mai multe informaţii într-un alt articol din această ediţie (la secţiunea Test - "Cine se bate cu Outlook") al colegului meu, Bogdan Bele. Mă voi rezuma să-ţi amintesc cât de confortabil este să-ţi verifici toate conturile de mail (care dispun de suport POP/IMAP), cu un singur clic, chiar şi atunci când nu lucrezi pe calculatorul de acasă. Mai mult decât atât, îţi poţi descărca toate mesajele chiar pe unitatea USB, pentru a le studia ulterior şi a expedia răspunsurile cu ocazia urmatoarei "conectări" online. Te vei confrunta poate cu situaţii în care persoanele pe care le vizitezi dispun de conexiuni prin dial-up şi nu ar fi încântate să îţi verifici e-mailurile şi să răspunzi folosind interfaţa webmail, din cauză că "Time is money"...

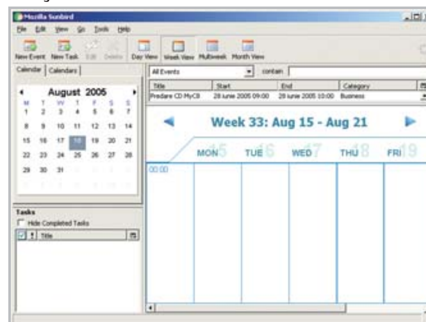

Portable Sunbird v.0.2 R.3

http://portablesunbird.mozdev.org

Poate că ţi se va părea ciudat că îţi recomand o aplicaţie aflată (încă) în stadiul de testare. Am "riscat" să îţi propun acest program deoarece, personal, nu am întâmpinat nici un fel de probleme la utilizarea lui de pe unitatea USB.

Sunbird este o agendă personală foarte asemănătoare cu aplicaţia Calendar integrată de MS-Outlook. Ca vechi utilizator de Outlook, am fost frapat de similaritatea interfeţei şi a modului de organizare/vizualizare a informaţiilor.

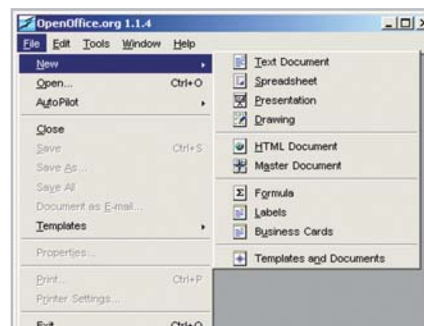

Versiunea portabilă îţi permite să ai mereu la îndemână mai multe calendare (de exemplu poţi gestiona simultan agenda personală, pe cea de serviciu, chiar şi orarele copiilor la şcoală).

Un alt aspect interesant este posibilitatea de a crea calendare interactive pentru grupurile de lucru, care pot fi păstrate online, iar Sunbird poate fi configurat să le verifice/sincronizeze de fiecare dată când porneşti aplicaţia portabilă de pe USB (desigur, dacă respectivul computer dispune de conexiune la Internet).

În acest fel, eşti la curent cu sarcinile de serviciu oriunde te-ai afla, fără a fi nevoie să cari după tine un laptop conectat la VPN-ul companiei, economisind spaţiu în bagaje şi - eventual - chiar banii firmei (mda, unora le "My" pasă şi de asta...).

"Biroul deschis" vine acum după tine: Portable Open Office

www.johnhaller.com - la secţiunea "Useful Stuff" (utilităţi)

Acelaşi programator care coordonează proiectele aplicaţiilor portabile de la Mozilla Foundation, a reuşit să "pregătească de drum" şi binecunoscuta suită de birotică de la OpenOffice.org. Deocamdată, versiunea portabilă 1.1.4 se află în stadiul de testare, însă celor mai "cutezători" vă recomand să testaţi cea mai recentă versiune portabilă - care în momentul redactării articolului era v.2.0 Alpha (1.9.104).

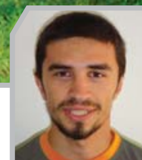
Întreaga suită (chiar şi v.2.0 Alpha) ocupă mai puţin de 128MB, deci poate fi folosită fără probleme chiar şi de pe unităţi USB având capacitatea respectivă. Este impresionant, deoarece ţi se oferă posibilităţi de editare complexă a documentelor şi foilor de calcul tabelar în cele mai populare formate digitale, precum şi compatibilitate (aproape!) completă cu aplicaţiile integrate în suita MS-Office.

...şi lista MyContinuă...

Am încercat, în această scurtă prezentare, să te conving că în curând nu va mai fi nevoie să plimbi cu tine calculatorul personal, ci doar o minusculă unitate USB, deoarece - nu-i aşa? - calculatoare găseşti deja "peste tot".

În ediţiile viitoare, aşa cum am promis, vom discuta despre sisteme de operare în toată regula care încap pe o unitate USB, astfel încât, lucrând pe orice calculator, să te simţi la tine acasă!

Laurenţiu Bancu
laurentiu@myc.ro

Este adevărat că nu prea suntem obişnuiţi cu sintagma "depozit pe Internet" . Însă în rândurile următoare am să vorbesc despre ceea ce în limba engleză poartă denumirea de "Web cache".

Ce este "web cachingul"?

Uneori, Internetul "fluieră", în alte situaţii în schimb, din cauza traficului aglomerat îţi vine să dai cu modemul de pământ (ceea ce bineînţeles nu îţi recomand...)!

Ceea ce probabil unii ştiu şi alţii nu, este că infrastructura WAN (Wide Area Network) transferă un procent semnificativ de conţinut identic. În momentul în care s-a conştientizat acest fapt, precum şi neajunsurile lui, a început să se caute o modalitate pentru rezolvarea problemei.

Iar soluţia nu a întârziat să apară. Un depozit Web (sau Web cache-ul, cum voi face de acum încolo referire la el) este un spaţiu de stocare, amplasat între mai multe servere Web (care mai poartă şi denumirea de servere originare), şi clienţi. Acesta urmăreşte cererile şi efectuează copii ale materialelor, indiferent de natura lor (imagini, pagini HTML şi alte tipuri de fişiere), pe care le salvează şi le stochează.

În momentul în care se înregistrează o cerere pentru aceeaşi adresă, va fi furnizată copia stocată în cache, fără a mai fi nevoie să se efectueze o cerere către serverul originar (de fapt, cererea este efectuată, însă pagina este furnizată din cache).

Beneficii

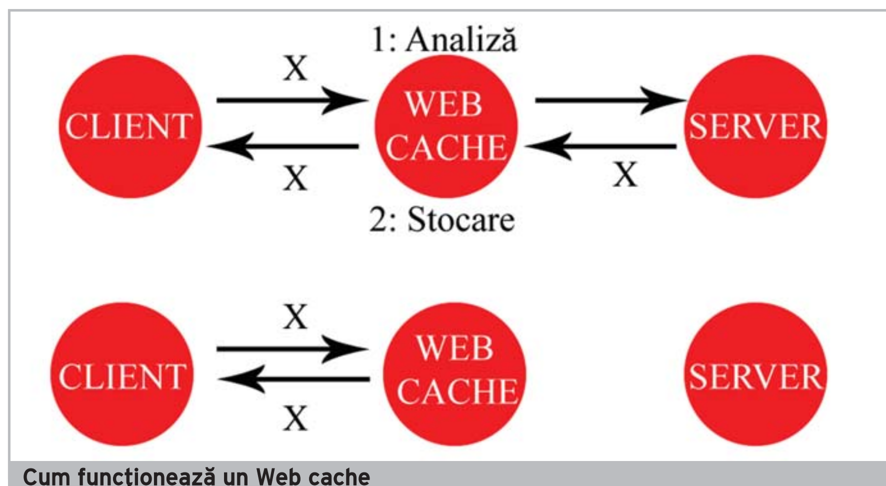
Este destul de evident care sunt beneficiile acestui sistem. În primul rând, reducerea costurilor datorată economiei de transfer de date. Furnizorii de Internet importanţi pot să creeze depozite plasate în puncte strategice, îmbunătăţind în felul acesta timpul de răspuns şi economosind lăţime de bandă. Cererile sunt "soluţionate" de pe discuri locale, nefiind necesară accesarea unor servere Web supraîncărcate sau aflate la distanţă. Sistemul este foarte eficient în cazul unor reţele bine evidenţiate, cu clienţi stabili şi interese comune.

Aceasta însă nu ar fi suficient dacă nu ar exista avantaje şi în segmentul "client". Astfel, răspunsul pe care un utilizator îl primeşte de la un Web cache poate fi de două până la patru ori mai rapid decât în situaţia în care se furnizează o pagină Web de pe serverul originar. În consecinţă, utilizatorul se va bucura de un Internet mai prompt, şi de economii băneşti generate de traficul redus. Mai mult, acest proces este transparent şi nu afectează în nici un fel utilizatorul.

Urmează apoi o altă categorie de avantaje, de care se bucură administratorii de sistem, care pot afla date concrete despre numărul de cereri pe care le satisface cache-ul, cantitatea de pagini oferită din cache etc.

Tipuri de Web cache

În esenţă există trei tipuri de Web

Cum funcţionează un Web cache

cache: proxy, browser şi gateway. Cel mai răspândit şi mai cunoscut de către utilizatorii obişnuiţi este cache-ul browserelor. Cam orice browser are implementată o astfel de funcţie. Dacă iau, de exemplu, ultima versiune a navigatorului Opera, 8.02, la meniul [Tools] - [Preferences] - [Advanced] - [History], avem opţiunea "Cache" care îţi permite să generezi pe hard discul tău un spaţiu de stocare de până la 400 MB, unde navigatorul va depozita copii ale unor pagini vizitate sau elemente ale acestora. Este de fapt nivelul elementar al principiului de caching, deoarece doar un singur calculator (cel personal) va beneficia de avantajul acesta. Se pune însă întrebarea: dacă eu vizitez o pagină, cache-ul browserului o stochează, iar după o perioadă de timp, când accesez din nou pagina respectivă, o voi primi din cache sau de pe serverul originar? Bineînţeles că din cache! Dar dacă pagina a fost actualizată între timp? Browserul verifică din când în când (aproximativ o dată la o sesiune de lucru) să vadă dacă au fost făcute modificări, ceea ce nu exclude posibilitatea ca la un moment dat să poţi accesa o pagină neactualizată.

Exemple practice de utilitate a acestei facilităţi sunt: reîntoarcerea la o pagină recent vizitată folosind butonul "Back" al browserului sau accesând un link către pagina respectivă, navigarea printr-un sit care are imagini similare pe pagini diferite (acestea, imaginile, se vor încărca instant deoarece sunt luate direct din cache-ul browserului şi nu de pe serverul originar).

Asemănătoare cu cele menţionate mai sus, însă la o scală mult mai mare, sunt proxy "cache-urile". Acestea sunt "opere" ale furnizorilor de Internet importanţi şi deservesc zeci, poate chiar sute de mii de utilizatori.

Fizic, acestea sunt dispozitive (firewall-uri hardware sau hard discuri) care nu sunt bineînţeles "de partea" clientului, însă nici de partea serverului. De aceea administratorii de sistem, administratorii Web sau chiar utilizatorii trebuie să routeze cererile către aceste dispozitive. O metodă pe care o avem la îndemână este aceea de a introduce manual în browser setările de proxy, pentru a-i dicta navigatorului ce depozite să folosească.

Acest tip de cache (partajat, deoarece este folosit de mai mulţi utilizatori) este mai util la scală largă şi, în primul rând, furnizorilor de Internet importanţi, care pot să realizeze economii semnificative, datorate reducerii şi decongestionării traficului.

Depozitele de tip "gateway", sunt dezvoltate chiar de către creatorii siturilor Web pentru a le face mai accesibile şi mai performante.

Cum funcţionează

Cu toate că, în mare, am cam explicat cum funcţionează sistemul, în paragrafele următoare voi explica mai detaliat şi mă voi folosi în acest scop şi de un grafic.

Iar situaţia stă în felul următor:

- utilizatorul realizează o cerere pentru o pagină Web prin intermediul browserului;
- reţeaua analizează cererea respectivă şi o redirectează către un Web cache local;
- este posibil ca pagina respectivă să existe acolo, însă, dacă aceasta nu este regăsită, se va efectua o altă cerere către serverul Web unde se află pagina;
- serverul Web originar livrează pagina în cache, conţinutul fiind acum "depozitat";
- de aici pagina este livrată utilizatorului care o ceruse iniţial;
- procesul este acum ciclic, dacă un alt utilizator realizează o cerere identică şi este redirectat către cache-ul respectiv, pagina îi va fi furnizată de acolo fără să se mai realizeze o escală suplimentară (serverul Web originar - vezi graficul).

Bineînţeles că acesta este aspectul mai puţin tehnic al problemei şi, cu toate că acest articol este mai mult o privire de ansamblu decât una detaliată, este bine de ştiut că există şi aspecte mai "matematice" ca să le spun aşa.

Astfel, toate Web cache-urile funcţionează după anumite reguli, unele dictate de către protocoale (de exemplu HTTP 1.1 - www.w3.org/Protocols/rfc2616/rfc2616-sec13.html#sec13), iar altele de către administratorii de sistem.

În felul acesta, dacă o pagină Web conţine în antet o regulă care indică Web cache-ului să nu o stocheze, acea pagină îşi va continua traseul fără să lase o soră "geamănă" în depozitul respectiv. De asemenea, dacă un validator este absent (ETag de exemplu), pagina respectivă nu este stocată. Aceeaşi situaţie o întâlnim şi în cazul paginilor "sigure".

Pentru a se asigura că paginile stocate în cache sunt actualizate, este necesar un proces de validare din partea serverului de origine.

Concluzie

În acest articol ai avut posibilitatea să-ţi faci o părere despre ceea ce înseamnă cache-ul sau depozitele de fişiere pe Internet. Subiectul este de interes, în special pentru cei pasionaţi, administratori de sistem sau dezvoltatori Web, iar pentru aceştia există câteva resurse demne de menţionat:

www.web-cache.com
www.mnot.net/cache_docs

Competiţii pe Web

Partea I : Design

Remus Zoica
remus@myc.ro

Conectarea sutelor de milioane de calculatoare într-o singură reţea a avut un impact uriaş în aproape toate domeniile de activitate. Posibilitatea de comunicare la un preţ extrem de redus a deschis noi căi în abordarea problemelor cu care ne confruntăm zi de zi. Acum, prin Internet, putem găsi informaţii legate de orice subiect, putem discuta cu oricine, şi, mai important, putem concura cu oricine. În acest fel este stimulată creativitatea persoanelor de pretutindeni, iar adevăratele valori sunt recunoscute foarte uşor şi repede.

Putem privi competiţia din două puncte de vedere: un mecanism pentru identificarea celor mai talentaţi indivizi sau un instrument pentru stimularea inovaţiilor.

Înainte de răspândirea Internetului, din cauza posibilităţilor restrânse de comunicare, omul de rând nu avea acces decât, în cel mai bun caz, la o competiţie celebră (al cărei nume şi cerinţe aveau şanse de a se răspândi mai uşor). Acum există mii de concursuri lansate pe Internet, iar în cele ce urmează am încercat să le prezint pe cele mai importante. Există foarte multe teme şi din această cauză am făcut o structurare pe trei domenii importante: design, grafică 2D/3D şi programare. Prima parte a acestui articol cuprinde 10 competiţii pentru câteva ramuri generale ale designului.

Concursuri de design:

1.) www.designcontest.net

La prima vedere, acesta este cel mai util sit din domeniu, întrucât oferă o serie de concursuri pe tema designului şi, în plus, posibilitatea de a-ţi pune la punct propriul tău concurs. Comunitatea prezentă aici este formată din designeri gata de noi provocări, un mediu foarte potrivit pentru descoperirea managerilor de proiecte. Pentru a deschide un nou concurs din care va rezulta pagina Web a companiei tale trebuie să depozitezi în prealabil premiul la administratorii sitului. Înainte de introducerea acestei reguli au apărut probleme la acordarea premiilor, dar în acest fel ele au fost înlăturate. Autorul concursului va stabili câştigătorul premiului, care va fi acordat de administratorii sitului.

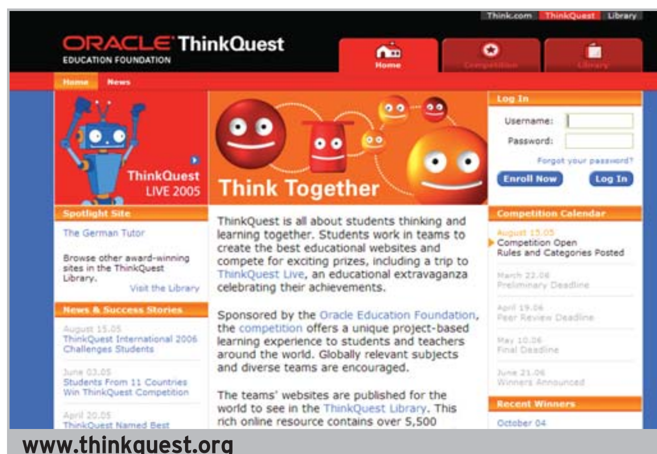
În această comunitate poţi deveni

www.designcontest.net

www.americandesignawards.com

www.thinkquest.org

www.webaward.com

membru al unei echipe de designeri, lângă care vei putea participa la concursuri avansate. Pentru a deveni membru trebuie să îndeplineşti anumite condiţii, pe care le găseşti la adresa **www.designcontest.net/html/join.html**. La ora actuală există numeroase concursuri de design pentru logo-uri, dar din păcate cele de Web design lipsesc.

2.) www.americandesignawards.com

Prin intermediul acestui sit putem să ne înscriem la două concursuri: unul lunar şi unul bianual. În ciuda numelui, la concurs sunt invitate persoane sau companii din întreaga lume, singura cerinţă fiind creativitatea. Concursul lunar, denumit MDC (Monthly Design Contest) măsoară capacitatea concurenţilor de a crea situri în HTML sau Flash. Participanţii se pot înscrie la adresa **www.americandesignawards. com/submit.php** cu situl pe care l-au dezvoltat. Siturile vor fi apreciate în funcţie de designul şi domeniul căruia i se adresează. Ele vor primi un număr de puncte, de la 1 la 100. Avem 30 de puncte pentru creativitate, 40 de puncte pentru utilitate şi 30 de puncte pentru originalitatea ideii de bază. Premiul I (Platinum Award) va fi acordat siturilor care au acumulat între 90 şi 100 de puncte, premiul II (Gold Award) va fi acordat la acumularea unui număr cuprins între 80 şi 98 de puncte şi premiul III (Silver Award) va fi acordat siturilor care au acumulat între 70 şi 79 de puncte. Premiile diferă de la lună la lună, depinzând de sponsorii aleşi, dar de fiecare dată câştigătorii vor primi şi un trofeu personalizat, plus o diplomă prin care se recunoaşte premiul.

Un avantaj demn de luat în considerare la înscrierea în concurs este posibilitatea de a primi, alături de notă, şi o listă cu aspectele pozitive sau negative ale designului sitului tău (din partea profesioniştilor în domeniu). Din păcate, pentru a beneficia de acest avantaj este necesară achitarea unei sume de bani, deoarece timpul pierdut de juriu trebuie cumva valorificat, nu-i aşa? Câştigătorii sunt anunţaţi după 2-3 luni, pentru o notare cât mai corectă. Printre ultimii câştigători se numără **www.demographik.com**, **www.zeroweb.com.au**, sau **www.spddallas.com**.

3.) www.thinkquest.org

ThinkQuest este o competiţie destinată elevilor, sponsorizată de Oracle Education Foundation. Echipe de elevi coordonaţi de un profesor vor concura pentru realizarea siturilor Web cu material educaţional şi vor fi publicate în librăria ThinkQuest. Această librărie constituie o sursă de materiale educaţionale realizate de elevi din întreaga lume. Acum ea este formată din peste 5.000 de situri, care pot fi răsfoite pe categorii la adresa library.thinkquest.org. Trei elevi, împreună cu un profesor, (angajat al oricărei şcoli), vor forma o echipă de designeri. Echipa porneşte dezvoltarea sitului după data de 15 august şi are ca termen de finisare o

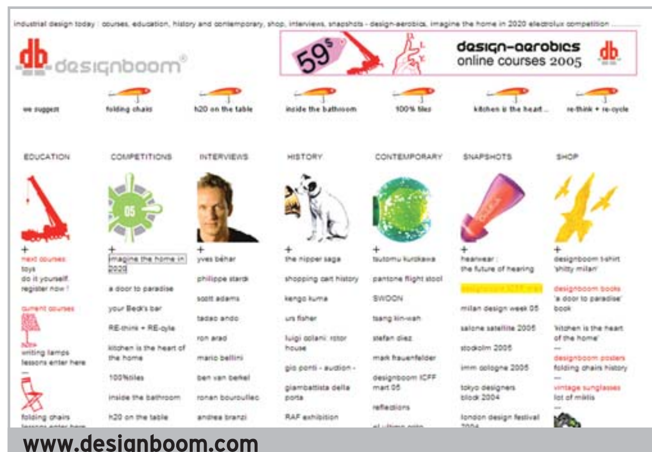
http://www.jdf.or.jp/eng/compe/index.html

www.edilportale.com/livingbox/eng/livingbox.htm

designlab.electrolux.com

www.designboom.com

perioadă de 7 luni. În data de 15 august au fost făcute publice regulile, categoriile şi metoda de evaluare. După 22 martie 2006 fiecare echipă va trebui să revizuiască câteva situri ale concurenţei şi să ofere sfaturi constructive. Sfaturile trimise vor fi folosite pentru finalizarea sitului până la data de 10 mai 2006, la care juriul oficial va efectua evaluările. Câştigătorii sunt anunţaţi la data de 21 iunie 2006. Profesorii au acces la o serie de unelte şi sfaturi pentru gestionarea proiectului la adresa http://thinkquest.org/support/project.htm. Marele premiu este o excursie gratuită la sediul companiei pentru participarea la festivitatea de premiere. Din anul 1996 şi până în prezent la această competiţie au participat peste 30.000 de elevi.

4.) www.webaward.com

Una dintre cele mai bune metode pentru recunoaşterea talentului şi creşterea numărului de vizitatori pentru situl tău este înscrierea lui în concursul denumit "The International Web Award Competition". Din anul 1997, WebAwards este una dintre cele mai bune metode pentru promovarea siturilor de calitate. La adresa www.webaward.org/thebuzz.asp poţi citi o serie de păreri ale profesioniştilor din domeniu despre acest sit. La concurs poate participa oricine a fost implicat în procesul de creare al unui sit, cu condiţia ca el să fie funcţional din ultima jumătate a anului 2005. Din păcate, trebuie achitată o taxă pentru înscrierea în acest concurs, care nu constituie o problemă pentru marile companii. În ciuda taxei de înscriere, există un număr impresionant de participanţi care au fost înscrişi în anii precedenţi. Există 85 de categorii şi implicit, 85 de câştigători. Chiar dacă nu câştigi, vei primi sfaturi de la specialiştii din juriu pentru a-ţi îmbunătăţi designul sitului. La adresa www.webaward.org/winners.asp poţi urmări câştigătorii din fiecare categorie.

5.) International Design Competition Osaka 2005

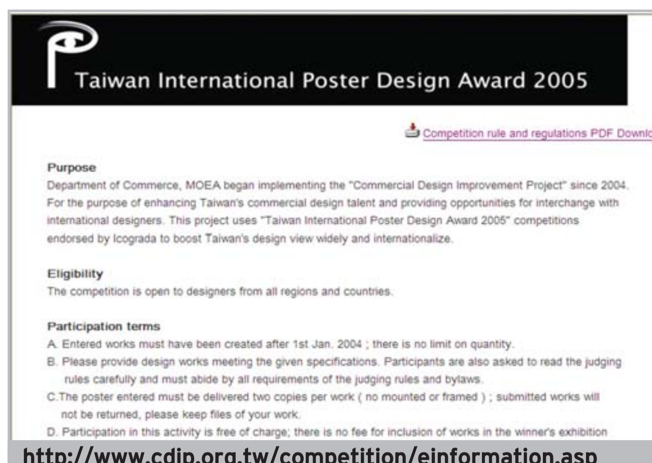
Din 1983 şi până în 2001, Japan Design Foundation a susţinut 10 concursuri internaţionale pe tema viitorului omenirii. Al 11-lea concurs, susţinut în perioada 2002-2003 a avut ca temă pentru designeri, oferirea de soluţii pentru provocările sociale actuale. Competiţia pentru anul 2005 va mări oportunităţile de afaceri dintre managerii de proiecte şi designeri. La această ediţie accentul va cădea şi pe posibilitatea de comercializare a soluţiilor oferite de participanţi. Pentru anul 2005 avem ca provocare designul pe tema modului în care energia ne va îmbunătăţi nivelul de trai. Există mai multe subcategorii pe care le poţi urmări la adresa www.jdf.or.jp/eng/compe/index.html. Perioada de înscriere în concurs a participanţilor este 1-31 octombrie. Cele 4 premii oferite însumează o valoare de aproximativ 30.000 USD.

6) The Living Box Competition

Tema acestui concurs este designul unui apartament ce poate fi transportat

Electrolux Design Award 2005

http://www.cdip.org.tw/competition/einformation.asp

www.maier.es

pe roţi (sau prin aer) şi care poate fi folosit chiar şi ca o locuinţă permanentă. Apartamentul trebuie să fie complet echipat pentru necesităţile de zi cu zi. La acest concurs sunt invitaţi să participe arhitecţii, inginerii şi designerii din întreaga lume. Pentru mai multe informaţii vizitează situl www.edilportale.com/livingbox/eng/livingbox.htm. Câştigătorul locului I va primi o sumă de 3.000 de euro, iar câştigătorii locurilor II şi III o sumă de 1.000 şi respectiv 500 de euro. Perioada valabilă pentru înscrierea participanţilor în concurs este cuprinsă între 18 mai şi 31 decembrie 2005. Juriul este format din specialişti din domeniu care au mai participat la proiecte similare.

7.) Electrolux Design Award 2005

Compania Electrolux invită studenţii din întreaga lume să se înscrie la concursul intitulat "Imagine The Home in 2020". Modul în care trăim şi modul în care ne menţinem locuinţele curate este principala temă al acestei competiţii. Participanţii trebuie să îşi concentreze atenţia asupra celor 2 aspecte: un scenariu al modului de trai din viitor şi un produs util pentru situaţia respectivă. Juriul va desemna 3 câştigători care vor primi sumele de 3000, 1000 şi 500 de euro, în funcţie de locul ocupat. Data limită pentru înscrierea în concurs este 22 septembrie 2005. Pentru a te înscrie, vizitează adresa www.designboom.com/users/insert_contest.php?contest_pk=9. Va trebui să trimiţi 3 imagini care ilustrează proiectul la care lucrezi, la o rezoluţie de 600x700 pixeli, alături de un text în limba engleză care explică modul de funcţionare a materialului realizat. În cazul în care câştigi, va trebui să prezinţi sursele la rezoluţia lor originală. Mai multe informaţii poţi găsi la adresa designlab.electrolux.com.

8.) Taiwan International Poster Design Award 2005

Acest concurs este lansat de o serie de organizaţii din China şi Taiwan. El este deschis designerilor din întreaga lume. Tema concursului este "Urban Impressions" - respectiv imaginea unui oraş conceput de autor. Proiectele pot fi înscrise în concurs în perioada 1 iulie - 5 octombrie 2005. Juriul este format din reprezentanţi ai câtorva companii care activează în acest domeniu, din Canada, Australia, Europa şi Taiwan. Poţi înscrie în concurs orice material care a fost creat după 1 ianuarie 2004, neexistând o limită a numărului de imagini pe care le poţi înscrie în concurs. Câştigătorul marelui premiu va primi o sumă de 10.000 USD. Câştigătorii locurilor 2 şi 3 vor primi sume în valoare de 3.000 şi 2.000 USD. Materialele premiate vor fi prezentate şi la expoziţia din Taiwan care va avea loc în anul următor. Ele vor fi prezentate şi în publicaţia "Taiwan International Poster Design Award 2005". Mai multe informaţii poţi găsi la adresa www.cdip.org.tw/competition/einformation.asp.

9.) Automotive Mechanism and Accessories Competition

Obiectivul acestui concurs este designul de accesorii pentru interiorul vehiculelor. Pentru mai multe informaţii vizitează adresa www.maier.es. Termenul limită pentru intrarea proiectelor în concurs este 15 septembrie, iar câştigătorii vor fi anunţaţi la 14 octombrie 2005. Premiile vor fi acordate la data de 26 octombrie şi reprezintă sume în valoare de 6.000 şi respectiv 3.000 de euro. La competiţie poate participa orice persoană, companie sau reprezentant al universităţilor.

10.) Web for the Future

"Web for the Future" este numele competiţiei destinate tinerilor specialişti în folosirea calculatoarelor şi a noilor tehnologii. Există trei categorii în care vor concura persoanele înscrise:

1 - utilizarea Web-ului pentru a îmbunătăţi experienţa casnică

2 - utilizarea Web-ului pentru a îmbunătăţi posibilităţile de comunicare între persoane

3 - utilizarea Web-ului pentru a îmbunătăţi relaţiile dintre indivizi

Participanţii trebuie să prezinte în scris idei despre rolul Internetului în cele 3 domenii prezentate mai sus. Proiectele trebuiesc trimise în format PDF, iar fişierele trebuie să fie mai mici de 1,5 MB. Termenul limită pentru trimiterea proiectelor este 22 decembrie 2005, iar înscrierea are loc la adresa www.webforthefuture.net. Concursul este realizat de compania O-one, specializată în dezvoltarea tehnologiilor pentru Web, în parteneriat cu Macromedia Italia. Marele premiu constă în acordarea sumei de 1.500 de euro pentru câştigătorul locului I la fiecare categorie menţionată anterior. Câştigătorii vor avea şi şansa de a participa timp de 3 luni la studiile realizate în laboratoarele companiei O-one.

Acestea sunt cele mai importante concursuri pe tema designului pe care le-am descoperit pe Web. Există un număr foarte mare de concursuri, o simplă căutare pe www.google.com le va scoate la iveală. În numerele următoare voi prezenta concursuri similare pentru grafica 2D/3D şi pentru programare. Aştept pe forum, la adresa www.myc.ro/forum, să discutăm despre concursurile pe care le-ai descoperit sau, de ce nu, premiile pe care le-ai câştigat!

Bogdan Bele
bogdan@myc.ro

Ce sunt widgeturile?

Widgeturile nu sunt nimic mai mult decât mici aplicaţii care stau pe desktop-ul tău, oferindu-ţi acces la diferite informaţii (majoritatea de pe Web), fără a te mai obliga să deschizi pentru asta un program sau, în marea majoritate a cazurilor, un browser. Programul care se află la originea acestei nebunii este Konfabulator, iniţial disponibil doar pentru Mac; asta până în 2004, când a apărut prima versiune pentru Windows. Konfabulator a fost achiziţionat de către Yahoo pe 25 iulie 2005, fiind disponibil gratuit în acest moment. Avantajul este că oricine poate să creeze propriile sale widgeturi, în funcţie de preferinţe. Din acest motiv există deja pe Internet foarte multe situri unde sunt oferite nenumărate astfel de aplicaţii. Yahoo are de gând să le folosească pentru a spori interactivitatea serviciilor oferite utilizatorilor săi, care ar avea astfel acces mai uşor la unele facilităţi ale portalului. Microsoft a anunţat şi el că Windows Vista va dispune de suport pentru asemenea aplicaţii şi n-ar fi de mirare ca şi Google să se implice, având în vedere concurenţa între aceşti giganţi.

Pentru mulţi dintre noi, aceste "progrămele" par de o crasă inutilitate, nefăcând altceva decât să "mănânce" resursele sistemului, fără să-ţi ofere în schimb nimic altceva decât o funcţie simplă, pe care oricum o poţi obţine cu un minim efort. Pentru alţii însă, ele se pot dovedi destul de utile, în această categorie intrând mai ales cei care au nevoie de informaţia sau funcţia respectivă foarte des pe parcursul unei zile şi n-au timp sau chef să o caute de fiecare dată. În cele ce urmează, vom face o scurtă prezentare a două dintre cele mai folosite platforme pentru widgeturi, Konfabulator şi Desktop X, precum şi a unor widgeturi interesante, zic eu, compatibile cu fiecare dintre ele.

Konfabulator 2.1

Această platformă, ultima achiziţie a celor de la Yahoo, se laudă cu faptul că se foloseşte din plin de capabilităţile de ordin grafic ale sistemelor din ziua de astăzi, iar widgeturile pe care le poate suporta se integrează în desktop într-un mod fluid, fără a fi constrânse de diferite forme fixe de ferestre.

Desktop plin de Widgeturi

Utilizatorii cu cunoştinţe de XML şi Javascript sunt încurajaţi să dea frâu liber ideilor lor, pe care le pot transforma în widgeturile de care au nevoie. Konfabulator nu face decât să pună pe desktop widgeturile descărcate de tine de pe Internet. Interesantă este funcţia Konspose, care îţi va ascunde ferestrele active, lăsând pe monitor doar widgeturile pe care le-ai activat, în momentul în care apeşi tasta F8. O fi asemănarea cu Mac destul de evidentă, dar ideea e chiar interesantă.

Şi acum să trecem în revistă câteva asemenea mici "aplicaţii" pentru

Funcţia Konspose

Konfabulator, mai mult sau mai puţin utile. Winamp Remote este relativ comod, permiţându-ţi să ai la îndemână

Specificaţii / Konfabulator 2.1

Producător: Yahoo
Sit: www.konfabulator.com
Preţ: gratuit

MyC recomandă
80%

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

comenzile cele mai comune ale playerului - start, stop, volum, poziţia în piesă, trecere la piesa următoare sau la cea dinainte. Există şi câteva teme de culoare, astfel încât poţi să faci Winamp Remote să se potrivească dispoziţiei tale de moment. Dezavantajul este acela că Winamp trebuie să ruleze în background, contribuind şi el la consumul resurselor. Simpatic este şi faptul că ai o opţiune prin care Winamp Remote îţi poate citi titlurile pieselor şi numele artistului, opţiune complet inutilă, dar interesantă, totuşi.

Digital Clock este şi el un widget interesant, oferind un ceas digital cu mai multe opţiuni, cum ar fi modul de afişare a formatului orei (AM/PM sau 24 de ore) sau culoarea afişajului. Pe lângă

aceasta, ţi se oferă şi posibilitatea de a seta alarme care să te anunţe atunci când ai ceva important de făcut.

Următorul la care m-am oprit este The Weather, care îţi oferă exact ce spune şi numele său - prognoza meteo pentru următoarele câteva zile, cu simboluri intuitive pentru precipitaţii, temperaturi şi chiar fazele lunii. Tot ce ai de făcut este să îi spui localitatea pentru care ai nevoie de datele meteo şi el te va ţine la curent.

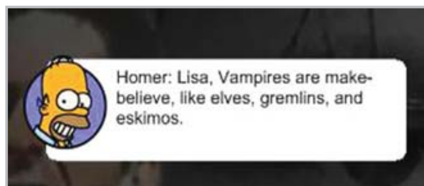

Următorul la care m-am oprit este

Drugs, care îţi oferă informaţii destul de detaliate despre un număr foarte mare de medicamente. Astfel, poţi afla în tratamentul căror afecţiuni sunt folosite, contraindicaţii, mod de administrare şi alte informaţii de acest gen. Aceste informaţii s-ar putea dovedi chiar utile la un moment dat.

Ultimul din seria widgeturilor pentru Konfabulator care mi-a atras atenţia este Simpsons Quoter, de-a dreptul simpa-

tic. Acesta te va delecta cu câte un citat din episoadele celebrilor membri ai familiei Simpson, schimbând citatul la intervalul la care doreşti tu. Merită încercat, pentru că sunt adevărate "mostre de înţelepciune".

Singurul reproş pe care l-ai putea avea de făcut Konfabulatorului este acela că, în mare parte, trebuie să te cam mulţumeşti cu Widgeturile găsite pe **www.widgetgallery.com**, situl-galerie al companiei producătoare a softului, în rest fiind destul de rare pe Internet.

Desktop X 3.1

Trebuie să spun din capul locului că, la capitolul memorie "înghiţită", Desktop X stă mult mai prost decât Konfabulator, încetinind sistemul în mod semnificativ. În mare, programul face cam acelaşi lucru pe care îl face şi Konfabulator, adică încarcă widgeturi, însă dispune şi de o funcţie suplimentare, aceea de încărcare a diverselor teme DesktopX, disponibile pe Internet. Acestea încearcă şi chiar reuşesc să schimbe în totalitate modul în care arată Windows-ul, bineînţeles cu preţul unui consum "(ne)sănătos" de resurse. Există însă teme de acest gen care sunt de-a dreptul reuşite şi destul de comode în utilizare, un exemplu în acest sens fiind Module v.3.1, care e în stare să-ţi facă Windowsul de nerecunoscut.

Module 3.1 schimbă complet modul în care arată Windows-ul

La capitolul widgets, Desktop X stă mai bine decât Konfabulator, prin prisma faptului că există un număr mare de situri pe Internet de unde le poţi descărca gratuit (pe situl **www.wincustomize.com** găseşti o mulţime, la fel şi pe **http://modules.deviantart.com/dxobject/**).

În continuare, la fel ca în cazul lui Konfabulator, îţi voi prezenta câteva widgeturi pentru DesktopX care mi-au atras în mod special atenţia. Şi voi începe cu SpyEncode, un widget care te ajută să trimiţi prietenilor (dotaţi şi ei cu acest widget) mesaje criptate. Pur şi

Omniweather te ţine la curent cu ce se întâmplă prin lume

simplu dai clic pe "encode", copiezi textul rezultat şi îl trimiţi. Prietenul tău nu va trebui decât să introducă textul primit în SpyEncode şi să facă un clic pe "Decode", moment în care va putea citi mesajul. Bineînţeles că nu este vorba aici de o metodă prin intermediul căreia să poţi transmite în siguranţă secrete de stat, dar ideea este totuşi interesantă.

Arcade este şi el un widget simpatic, destinat probabil celor care au nostalgia sălilor de jocuri de pe vremuri sau a consolelor cumpărate de prin pieţe. Ai ocazia, astfel, să te delectezi cu

unsprezece dintre jocurile celebre din respectiva perioadă, printre ele numărându-se Duck Hunt, Pacman sau Frogger. Merită încercat!

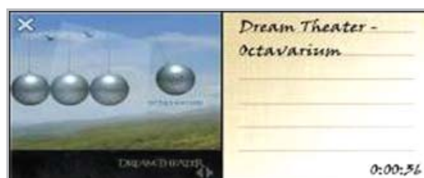
Dar să trecem la lucruri mai serioase şi mai utile, întrucât este de presupus că, după o partidă nebună de Duck Hunt, vei dori să reintri în realitate şi să afli imediat ce s-a mai întâmplat prin lume cât timp tu trăgeai cu puşca în raţe. Exact asta te ajută Omni News să faci, prin păstrarea unei legături permanente cu serverul BBC World News. Ştirile sunt organizate pe categorii şi actualizate la intervale foarte scurte, astfel încât ai o panoramă destul de largă asupra evenimentelor. Ţi se oferă titlul şi informaţiile importante legate de respectivul subiect, iar un clic pe acesta deschide un minibrowser în care poţi citi întregul articol.

Radiowave este şi el comod, oferindu-ţi acces direct la posturile de radio care emit pe Internet, în cazul în

care te-ai plictisit de colecţia personală de MP3uri. Tot ce trebuie să faci este să îi dai adresa postului pe care vrei să-l asculţi în momentul respectiv, iar el se va descurca singur de aici încolo. Ar fi fost excelent dacă mai dispunea şi de o opţiune de căutare a unui asemenea post, dar oricum găseşti o mulţime, indiferent de genul de muzică pe care îl preferi, pe www.shoutcast.com.

Şi dacă tot am ajuns la capitolul mu-

zică, voi menţiona şi CD Cover a cărui ocupaţie este să caute pe Internet coperta albumului de pe care provine piesa pe care tu o asculţi, indiferent de playerul pe care îl foloseşti, afişându-o cât timp aceasta merge. Nu este un lucru extrem de util, dar precis există unii cărora le va face plăceres.

În încheiere voi menţiona şi Currency Converter, care este, aşa cum

Currency Converter te ajută să ştii cursul valutar fără a mai căuta pe Internet

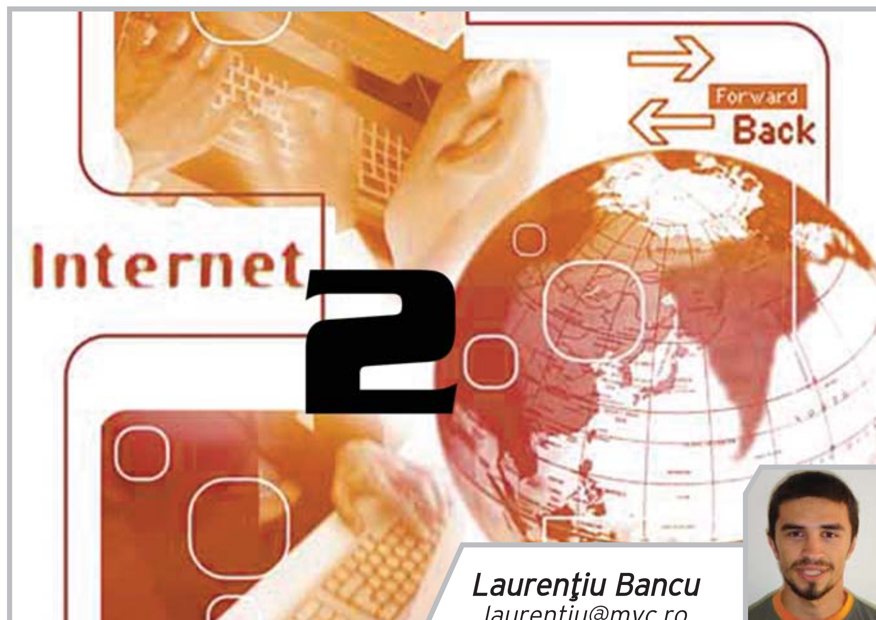
o spune şi numele său, un convertor valutar. Acesta te scuteşte de căutarea cursului valutar pe Internet şi poate să convertească din şi în câteva zeci de monede naţionale, inclusiv leul românesc, putându-ţi oferi şi grafice ale creşterilor şi descreşterilor din ultima vreme ale monedei respective.

Nu ştiu dacă s-ar putea da un verdict sigur cu privire la evoluţia pe care o vor înregistra acest tip de aplicaţii în perioada care urmează, dar cert este că tot mai multă lume le foloseşte, cu fiecare zi ce trece.

Specificaţii / Desktop X 3.1

Producător: Stardock
Sit: http://www.stardock.com/products/desktopx/
Preţ: între 14.95 $ (varianta Client) şi 69.95 $ (varianta Pro)

INTERNET 2

Laurenţiu Bancu
laurentiu@myc.ro

Pasionaţii călătoriilor virtuale, dar nu numai aceştia, au întâlnit cu siguranţă termenul Internet2. Subiectul nu este însă suficient de mediatizat, cel puţin la noi în ţară, şi asta deoarece ideea, infrastructura şi condiţiile din România nu ne îndeamnă să ne concentrăm atenţia asupra acestei teme. O putem face însă măcar la nivel teoretic, pentru a vedea ce este realitate şi ce este ficţiune...

O simplă definiţie

În câteva cuvinte, aş putea spune că Internet2 este "o iniţiativă" non-profit, condusă de peste 200 de universităţi din Statele Unite, care are în vedere dezvoltarea de aplicaţii şi tehnologii de reţea avansate, cu scopul de a accelera modernizarea Internetului.

În afară de universităţi, mai sunt implicaţi alţi giganţi, companii (Microsoft, IBM, CISCO, SUN etc.) organizaţii, precum şi guvernul american (laboratoare de cercetare).

Nu este omis nici aspectul "internaţional", existând peste 30 de parteneri din afara graniţelor SUA.

Trecând de la această definiţie pur teoretică la aspectul mai practic, trebuie spus că Internet2 nu este o reţea fizică separată şi, cu toate că ar fi bine, această reţea nu va înlocui Internetul cu care suntem deja atât de obişnuiţi. Ideea a fost ca pe platforma existentă, prin colaborarea universităţilor, instituţiilor şi companiilor să se accelereze procesul de dezvoltare a noi tehnologii şi aplicaţii.

Tendinţe

Este interesant de văzut în ce măsură vor fi avantajaţi utilizatorii casnici de facilităţile pe care le oferă sau le va oferi Internet2. La începuturi, Internetul avea mii de utilizatori, şi era axat pe interconectare între super-calculatoare, acces de la distanţă, transfer de fişiere. Astăzi există sute de milioane de utilizatori, iar "atracţiile" principale sunt e-mailul, chatul, transmisii video de calitate scăzută şi tehnologii gen P2P sau VoIP.

Nu este greu de prevăzut ce ne aşteaptă în viitor: creşterea numărului de utilizatori şi a dispozitivelor dedicate, convergenţa aplicaţiilor multimedia, şi mă refer aici la chat, telefonie, video-conferinţă sau HDTV (high-definition television).

Însă, cum vom beneficia noi, "end-userii" de aceste minunăţii? Imaginează-ţi doar că stai în faţa calculatorului şi arzi de nerăbdare să vizionezi o prezentare video, care însă are peste 1GB, iar la conexiunea ta de 512Kb/s, ar fi nevoie de peste 4 ore pentru a o descărca. Ei, aceasta nu va mai fi o problemă, prin Internet2 procesul de descărcare nu va dura mai mult de 2-3

minute! Asta da economie de timp, nu-i aşa?

În ciuda faptului că Internet2 nu este accesibil publicului larg, deja a devenit celebră întâmplarea cu RIAA şi studenţii care au fost acuzaţi de distribuirea ilegală a unor filme şi muzică prin intermediul acestei reţele. Experimentele efectuate au demonstrat că o copie a DVD-ului cu filmul " The Matrix" poate fi descărcată în aproximativ 30 de secunde, proces care, pe Internet, la o conexiune medie, ar putea dura lejer 15-20 de ore.

Pare incredibil, dar prin Internet2 se ating viteze de transfer de 20.000 de ori mai mari decât printr-o conexiune tradiţională dial-up! Mai mult, streaming în calitate DVD fără întreruperi, videoconferinţă şi sunet clar precum "cristalul", biblioteci digitale şi laboratoare virtuale, toate acestea vor trece de la statutul de "deziderat" la cel de "rutină". Însă cum ideile nu se puteau materializa cu mijloacele existente, ceva nou trebuia creat.

Dacă pot să spun aşa, "scheletul" este acelaşi: servere, switch-uri, routere şi calculatoare interconectate.

La Internetul "tradiţional" ca să spun aşa, poate să aibă acces aproape oricine, pe când accesul la Internet2 este restricţionat, iar scheletul este alcătuit în totalitate din cabluri de fibră optică de mare capacitate, care furnizează transferuri rapide (peste 10Gb/s) şi fără întreruperi, cum se întâmplă adesea pe Internet. Şi dacă tot am ajuns aici, trebuie să spun că "Abilene", este cuvântul "de bază". Mai exact, reţeaua Abilene care este coloana vertebrală a Internet2 din SUA.

Această reţea suportă dezvoltarea de aplicaţii avansate precum biblioteci digitale, laboratoare virtuale, învăţământ la distanţă etc. Abilene a fost creată de către comunitatea Internet2, şi conectează aşa-numitele gigaPoPs (Regional Network Aggregation Points) pentru a furniza membrilor servicii avansate de reţelistică.

Proiectul a fost anunţat la data de 14 aprilie 1998 de către vice-preşedintele SUA. De la acea vreme, Al Gore (http://mail.canarie.ca/MLISTS/news/1011.html) , iar finalizarea reţelei care furniza un transfer al datelor de până la 2,5 Gb/s, a avut loc la sfârşitul anului 1999.

A urmat în anul 2003 un upgrade, astfel că reţeaua include acum capabilităţi IPv6 (Internet Protocol versiunea 6) şi oferă transfer de date de peste 10Gb/s. Este interesant că reţeaua a fost botezată după numele unui cap de linie ferovial din Abilene, Kansas (anii 1860), la vremea respectivă un proiect foarte ambiţios.

Sistemul este acelaşi, serverele stochează informaţia şi procesează cererile pentru pagini Web, routerele ghidează informaţia, switch-urile directează traficul de semnal optic sau electronic însă, după cum am văzut mai înainte ce face ca Internet2 să fie diferit este numărul redus de utilizatori şi conexiunile de viteză net superioară.

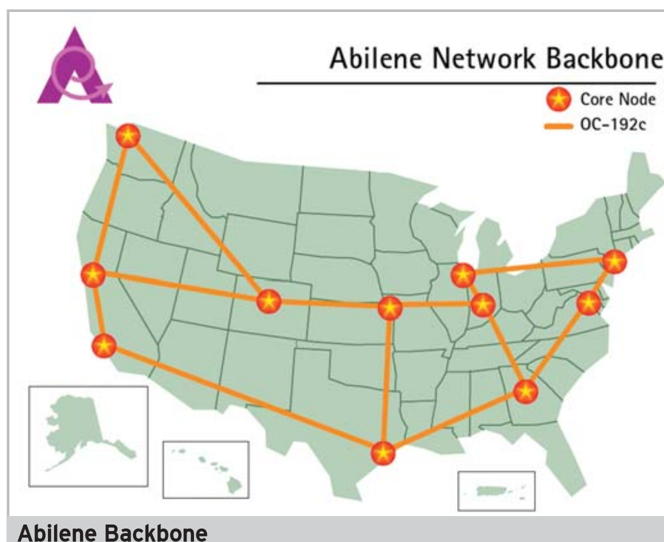
De ce universităţile?

Aceasta este o întrebare pe care probabil şi-o pun mulţi dintre voi: de ce "conduc" universităţile Internet2? Răspunsul nu este foarte dificil de dat universităţile fiind acele instituţii unde se găsesc toate instrumentele necesare întreţinerii şi dezvoltării acestui proiect.

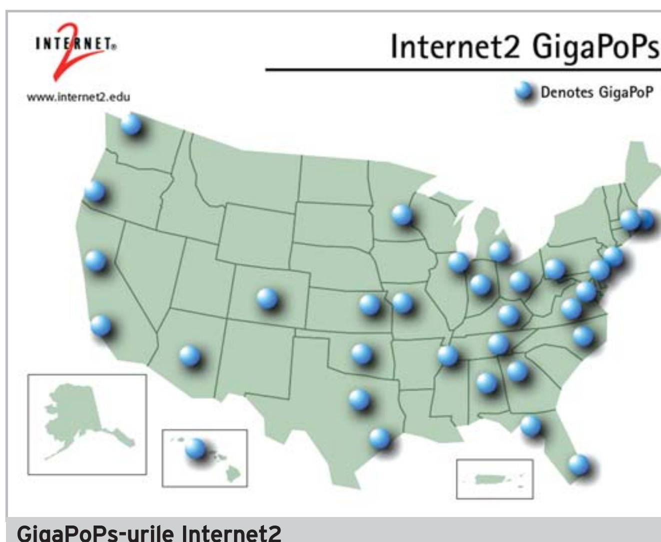
Colaborarea dintre echipamentul hardware profesional, cercetători, profesori şi studenţi a fost baza care nu era disponibilă pe Internet. Adică servere şi calculatoare performante, profesorii care predau şi studenţii care învaţă sunt o sumă care satisface şi netezeşte calea către Internetul viitorului. Aici se găsesc şi resursele materiale necesare, însă se pare că acestea nu sunt suficiente, de aceea există şi sponsori precum "Ford", "Hewlett-Packard", "Radvision", "Tandberg" etc.

Cine se conectează la Internet2?

Evident că universităţile, organizaţiile şi cei care au acces la această reţea, însă presupun că ai posibilitatea de a vizita o universitate din SUA, despre care nu ştii dacă are sau nu acces la Internet2. Poţi afla acest lucru foarte uşor, folosind un applet Java pe care îl poţi găsi la adresa http://detective.internet2.edu/applet/index.html. Am încercat şi eu să văd dacă nu cumva sunt conectat la Internet2 (poate mi-a conectat cineva

Abilene Backbone

GigaPoPs-urile Internet2

Din păcate, s-a dovedit că PC-ul meu nu este conectat la Internet2

PC-ul în lipsa mea :), dar bineînţeles că nu am avut parte de un asemenea favor...

Nu există browsere speciale, organizaţiile sau instituţiile care doresc să se conecteze trebuie să aibă un scop precis (în primul rând de cercetare), să plătească o anumită taxă şi, bineînţeles, să întrunească cerinţele tehnice minime pentru a nu încetini reţeaua per ansamblu.

Aspecte tehnice

DVI, sau Digital Video Initiative este segmentul în care se poate profita cel mai bine de puterea şi viteza reţelei Internet2. Participanţii şi utilizatorii vor beneficia din plin de videoconferinţă, tutoriale video, lecţii, accesul de la distanţă al unor instrumente etc.

VRVS (Virtual Rooms Videoconferencing System) un serviciu mondial de videoconferinţă, prielnic cercetării şi colaborării. VRVS foloseşte infrastructura Internet2 pentru a-şi dezvolta propriul sistem bazat pe Web, care include gazde din peste 50 de ţări care rulează softul VRVS.

Implementat în anul 1997, sistemul este într-o continuă dezvoltare, proces care se realizează prin implementarea tehnologiilor video digitale, integrarea standardului H.323 ITU (un protocol pentru transmisie de voce prin Internet - VoIP, care furnizează suplimentar şi un mecanism pentru comunicare video şi schimb de date în combinaţie cu standardele seriei ITU-T T.120), videoconferinţă, QoS (Quality of Service) - www.vrvs.org.

Iar dacă tot am pomenit de QoS, trebuie să precizez că acesta este un sistem care să garanteze calitatea serviciului (de unde şi numele QoS). În ciuda tuturor eforturilor care se fac, calitatea serviciilor nu este sigură, iar din această cauză multe aplicaţii avansate nu pot fi viabile fără o astfel de garanţie. Routerele tratează pachetele de date în acelaşi fel, astfel că în momentul în care apare o problemă, pachetele sunt refuzate fără nici o discriminare. În Internet2 însă, routerele vor furniza garanţii QoS. Aceasta înseamnă că va avea prioritate traficul aplicaţiilor avansate. Ce se va întâmpla însă cu aplicaţiile tradiţionale (e-mail, chat)? Probabil că se vor face eforturi de menţinere şi chiar de îmbunătăţire a serviciilor, însă este clar că aplicaţiile avansate vor fi pe primul plan.

Sistemul va fi simplu: aplicaţiilor avansate le va fi permis să-şi marcheze pachetele, iar pachetele de date marcate vor fi trimise primele tot timpul şi nu vor fi refuzate în cazul în care apar probleme.

Cei interesaţi pot găsi mai multe informaţii despre DVI la adresa www.internet2.edu/resources/Digital_Video.htm.

Eterna problemă, pirateria...

Incidentul cu studenţii din campusul universitar acuzaţi de partajarea ilegală a unor piese muzicale prin intermediul sitului www.i2hub.com, i-a determinat pe reprezentanţii RIAA să-şi ciulească urechile şi să simtă în ceafă adierea unei alte ameninţări de proporţii: Internet2.

Era evident că punerea bazelor unei astfel reţele nu avea să servească doar unor scopuri nobile, cum ar fi cercetarea de exemplu.

Cât de serioasă este această ameninţare pentru industria muzicală şi pentru cea a filmului? Aş putea spune că în ciuda aparenţelor, nu este una semnificativă. Vitezele de transfer sunt mai mult teoretice şi, faţă de Internet, Internet2 este o reţea mult mai restrânsă şi mai supravegheată, astfel că administratorii pot să controleze sau să limiteze traficul de date. Mai mult decât atât, majoritatea calculatoarelor nu dispunând de hardware-ul necesar pentru a face faţă vitezelor oferite de Internet2.

Totuşi aceasta nu înseamnă că RIAA se poate relaxa bazându-se doar pe aspectele teoretice sau pe cinstea oamenilor... Probabil că într-un viitor mai mult sau mai puţin îndepărtat companiile de cablu vor oferi viteze apropiate de ceea ce înseamnă astăzi Internet2. Iar producătorii de hardware vor avea cu siguranţă grijă să ţină pasul cu ceea ce se întâmplă pe piaţa transferurilor de date prin Internet şi, involuntar, să favorizeze pirateria software. Şi, vorba românului, noi conflicte, procese, "aceeaşi Mărie cu altă pălărie"...

Concluzie

Nu cred şi, de fapt, Internet2 nu a fost conceput pentru a înlocui Internetul pe care-l cunoaştem cu toţii. După cum spunea cineva, e mai mult o plajă sau un restaurant select cu un colectiv restrâns de membri, sau ca să fac o altă comparaţie, un Windows curat, proaspăt-instalat... Şi, probabil că atât timp cât nu vor fi instalate programe noi în el (acceptarea altor membri), acesta va rămâne impecabil. Oricum, chiar dacă nu vom pune mâna pe o invitaţie la acest restaurant select, putem cel puţin să sperăm că vom beneficia într-un alt mod de bunătăţile care se prepară acolo!

Linux ieri, azi şi mâine

Darius O. Martin
darius@myl.ro

Linux e sistemul de operare de care vorbeşte toată lumea. Poate te-ai întrebat şi tu de ce. E posibil ca într-un moment sau altul, să fi avut contact cu acesta, dar ai concluzionat atunci că e prea dificil pentru tine. Sau că, din motive misterioase, nu merg jocurile tale preferate. Desigur ştii şi tu - ca toată lumea - că în materie de reţele, Linuxul e cel mai folosit sistem de operare, dar tu nu eşti un guru în domeniu; atunci de ce te-ar interesa? Îţi spun ceva: nimeni nu se naşte învăţat, interesat sau informat. Acum câţiva ani, când am văzut pentru prima oară Linux, am fost impresionat în primul rând de felul cum arăta. Nu ştiam pe atunci "cu ce se mănâncă", dar eram fericit că am reuşit să-l instalez, deşi în 1998 (când am început) se spunea că e aproape imposibil de instalat fără cunoştinţe temeinice. Ei bine, mie nu mi s-a părut că ar fi fost greu de instalat atunci, iar în şapte ani lucrurile au evoluat în asemenea măsură încât, la ora actuală, puţine lucruri mai amintesc de vechile sisteme, cel puţin la nivel superficial.

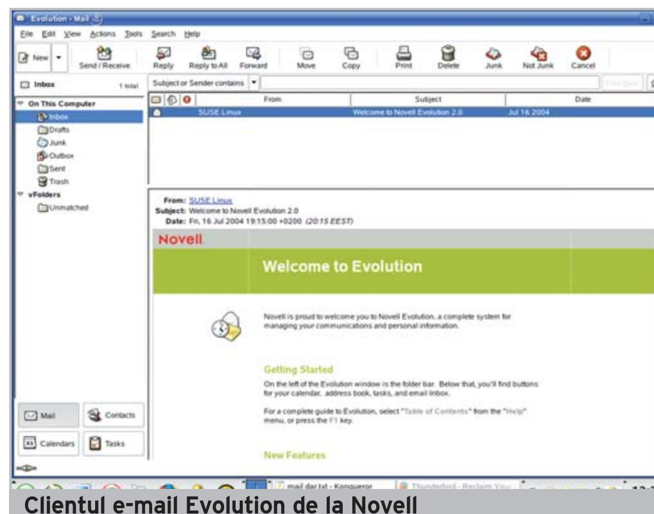

Un desktop customizat cu Superkaramba

Acum câteva zile am primit un telefon. Era un prieten care mă ruga să-l ajut să-şi instaleze Linux. Am rămas puţin mirat ştiind că acum doi ani când am încercat să-l conving de calităţile excepţionale ale acestui sistem de operare nici n-a vrut să audă. Linuxul nu era pentru el atunci. Am mers de data aceasta şi am pus Linux pe un computer. Am instalat SuSE 9.0 şi am aşteptat reacţiile. În timp ce se instala am discutat puţin cu persoanele prezente. Toţi auziseră de Linux, dar toţi aveau acea idee greşită potrivit căreia Linux înseamnă numai consolă. Am zâmbit şi am aşteptat. Nu mică le-a fost mirarea când au văzut KDE... şi Open Office.org... şi Xmms; evident, aplicaţii care nu aveau nimic străin, care se regăseau într-o formă sau alta şi în Windows. Apoi le-am arătat cum se configurează sistemul cu YaST. “Atât?“ au întrebat. Le-am răspuns că se poate şi aşa, dar şi folosind consola. Şi în mod miraculos, nimeni n-a mai avut nimic de obiectat.

Dacă cineva mă întreabă despre ce poate Linuxul şi ce nu, îi răspund simplu: singurul domeniu în care Linuxul stă mai prost sunt jocurile, dar şi acest minus e impus de creatorii de jocuri, care se încăpăţânează încă să nu creeze versiuni (şi) pentru Linux. Până la urmă, constrânşi de situaţie, o vor face.

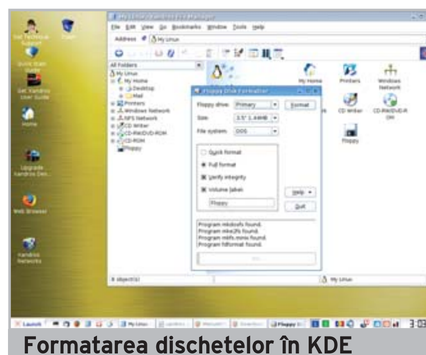

Şi mai mult eye candy

Clientul e-mail Evolution de la Novell

Oricum, marii producători de jocuri (gen ID Software) au început deja să acorde o atenţie mare Linuxului. De exemplu, la data apariţiei, Doom3 a fost lansat atât pentru Windows, cât şi pentru Linux. Varianta Linux a apărut cu doar o săptămână sau două după cea de Windows. Însă ID Software a mers chiar mai departe, distribuind codul sursă Quake 3 sub licenţă GPL. Ne putem aştepta astfel la o explozie de jocuri bazate pe motorul Quake 3. În rest, toate domeniile care îmi vin în minte sunt perfect acoperite.

Foarte multă lume, chiar mulţi utilizatori de Linux, confundă GNU/Linux cu diversele distribuţii. Kernelul Linux e singura componentă care poartă acest nume. În rest, tot ce vedem sau folosim, sunt aplicaţii create de diferiţi dezvoltatori de software independenţi. O distribuţie este, de fapt, o compilaţie de aplicaţii, module, drivere sau manageri de ferestre, integrate cu scopul de a crea un sistem funcţional. Motivul pentru care există atâtea distribuţii Linux e tocmai acesta: oricine poate să creeze una, deoarece codul sursă este liber distribuit. Acum, pe lângă kernel, există câteva distribuţii de bază care au fiecare un sistem de fişiere propriu. Sistemul de fişiere Linux se aseamănă cu UNIX, Linuxul fiind un derivat al UNIX-ului. De fapt, UNIX este sistemul de bază din care s-au născut majoritatea sistemelor de operare. Câteva exemple ar fi Mac OS X, Solaris, BSD sau Minix. De fapt, Minix e sistemul de operare care l-a inspirat pe Linus Torvalds în crearea Linuxului. Bine, dar vorbeam despre distribuţiile de bază şi sistemele de fişiere. Cele mai cunoscute distribuţii de bază sunt Debian, Red Hat şi Slackware. Există şi alte distribuţii care au un sistem de fişiere propriu sau cele care se instalează direct din cod sursă, dar mă îndoiesc că ne-ar ajunge paginile revistei dacă ar fi să discutăm despre ele. Oricum, voi enumera câteva: SuSE Linux e o distribuţie cu un sistem de fişiere propriu, foarte uşor de folosit. Arch Linux sau Gentoo sunt două distribuţii care se instalează din surse, deşi cam acolo se opresc asemănările. Mai există apoi distribuţii care au luat ce era mai bun la distribuţiile mari pentru a crea ceva nou, distribuţii de genul PCLinux OS sau Yoper.

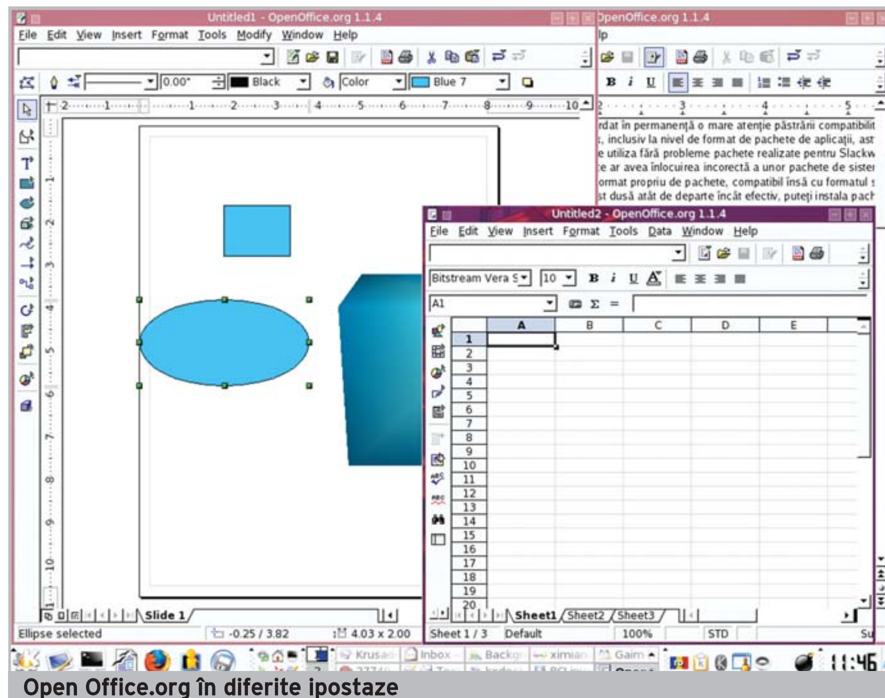
Unele distribuţii sunt mai greu de folosit decât altele. Din nou, acest fapt nu se datorează Linuxului ci creatorilor distribuţiei şi suportului hardware. De exemplu Debian, Gentoo sau Slackware sunt pentru cei care cunosc Linuxul destul de bine, şi doresc să înveţe mai mult, pe când SuSE, Fedora (ex-Red Hat) sau Mandriva (ex-Mandrake) sunt pentru utilizatorii care lucrează de

Formatarea dischetelor în KDE

puţin timp cu Linux sau - de ce nu? - pentru cei mai comozi. Există şi distribuţii destinate începătorilor. Două exemple bune ar fi Xandros şi Linspire (ex-Lindows) care au suport pentru diferitele componente Windows sau imită funcţionalitatea acestuia. Din păcate, deşi sunt create pentru a fi folosite de către începători, nu sunt atât de simplu de configurat ca SuSE sau Mandriva.

Totuşi, ce face Linuxul atât de atrăgător? Păi cu ce să încep? În primul rând, nu există prea mulţi viruşi pentru Linux, deci Linuxul e relativ imun la aceştia şi fără antivirus. Linuxul este gratuit. Nu vă luaţi după zvonurile care apar mereu pe Internet, anunţând că Linuxul nu va mai fi gratuit. Linuxul e protejat prin licenţa GNU GPL (General Public License), deci nu poate fi comercializat de către nimeni, nici chiar de către Linus Torvalds. Există câteva distribuţii comerciale cum ar fi SuSE Professional, Xandros Deluxe sau Linspire, dar acestea nu vând Linux ci pachete proprietare sau diverse aplicaţii comerciale care sunt încorporate. De exemplu, Xandros OS are încorporat Crossover Office, un program care permite rularea aplicaţiilor Windows sub Linux. Există şi asemenea aplicaţii comerciale pentru Linux, dar majoritatea sunt open source. Ce înseamnă că sunt open source? Înseamnă că cel care a creat aplicaţia este obligat de GPL să distribuie codul sursă al programului pe care l-a creat pentru a putea fi modificat. Nu toate aplicaţiile gratuite sunt distribuite în regim open source. Unele

pot fi distribuite şi folosite fără restricţii, dar nu pot fi modificate. Ce mai atrage la Linux? Linuxul e modular. Aceasta înseamnă că poţi modifica în el ce vrei tu. Şi prin asta nu mă refer doar la interfaţă, limbă şi culori. Poţi schimba şi customiza tot. Absolut tot. În momentul când ai codul sursă, nu te împiedică nimic să-l modifici aşa cum îţi place. Un alt avantaj al modulelor este faptul că ai un control absolut asupra sistemului, în plus, aplicaţiile sunt cu mult mai mici decât în Windows. Linuxul se bazează pe diverse biblioteci (library) care "ajută" aplicaţiile să ruleze. Dacă sistemul tău nu are nevoie de o bibliotecă, aceasta nu se va instala, deci nu îţi va ocupa spaţiu degeaba. În Windows, aplicaţiile ocupă foarte mult spaţiu, iar un sistem instalat minimal, fără prea multe aplicaţii, are aproape 1 GB. Există sisteme Linux care încap foarte uşor pe o dischetă. Şi Linux nu e doar un sistem de operare pentru desktop sau networking. Există CD-uri Linux create cu scopuri specifice. De exemplu, au fost create distrubuţii multimedia, sub forma unor CD-ri bootabile care conţin unul sau mai multe programe de redare audio sau video. Astfel, poţi folosi playerul tău preferat pe orice staţie echipată cu un CD-ROM, fără a mai fi nevoie de instalare. "Super", nu-i aşa? Şi, că tot am vorbit despre CD-uri multimedia, de ce să nu spunem că există distribuţii desktop perfect funcţionale care, iarăşi, nu au nevoie de instalare. Ce poţi face cu acestea? Poţi scrie, edita şi salva fişiere de tot felul, poţi accesa partiţiile hard discului tău, inclusiv cele pe care ai instalat Windows, poţi partiţiona hard discul după nevoile tale, să foloseşti datele de pe acesta, ori să repari diferite stricăciuni accidentale care ţi-au făcut sistemul inutilizabil. Unele Live CD-uri sunt replica sistemelor care pot fi instalate de pe acele CD-uri, astfel, poţi testa o nouă distribuţie fără a instala nimic pe hard disc.

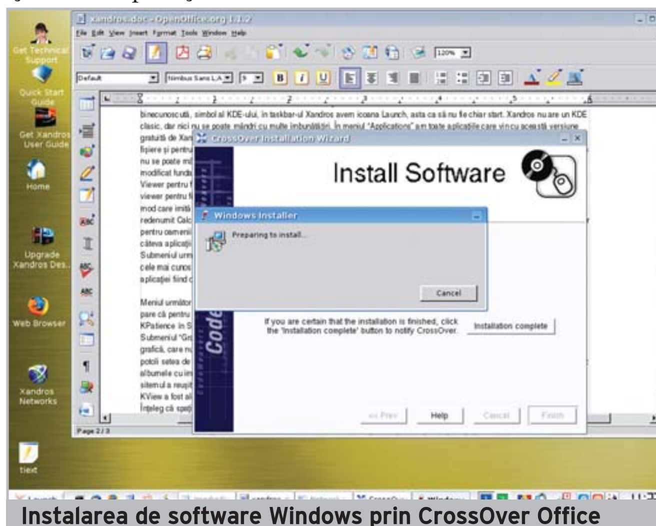

Open Office.org în diferite ipostaze

Există o legendă veche potrivit căreia nu prea sunt aplicaţii pentru Linux. Dragii mei, problema aceasta era valabilă acum zece ani! Există o mulţime de aplicaţii pentru toate vârstele şi toate gusturile. Sa vedem pe categorii cam ce avem. De exemplu, pe partea de multimedia există o mulţime de aplicaţii foarte puternice. Filmele pe calculator sunt din ce în ce mai populare. Pentru acestea există Mplayer, Xine, Ogle, VLC, Totem, KMPlayer şi o grămadă de alte aplicaţii. Pentru majoritatea dintre acestea nu ai nevoie de codecuri, un avantaj evident faţă de Windows. Pentru muzică, există o mulţime de aplicaţii de editare şi redare, atât de multe că mi-ar trebui câteva pagini doar să le enumăr. Dacă vrei doar să asculţi muzică ai nevoie de Xmms, iar dacă acesta nu te mulţumeşte poţi întotdeauna trece la amaroK. Dacă te uiţi des la televizor s-ar putea să-ţi placă să înregistrezi diferite programe cu ajutorul unui TV tuner, sau doar să le vizionezi în direct. Pentru

Un Control Center pentru configurarea sistemului

Instalarea de software Windows prin CrossOver Office

Gimp - un Photshop open-source

Aplicaţii multimedia

acest scop există aplicaţii ca TVtime. Mie de exemplu, îmi plac foarte mult efectele vizuale care apar în diferite filme din ziua de azi. Credeam mai demult că acestea sunt create exclusiv cu nişte programe complexe cu mii de opţiuni care nu se găsesc pe piaţă, iar dacă s-ar găsi ar fi la nişte preţuri astronomice. E adevărat că unele companii producătoare de filme au propriul lor software, dar e la fel de adevărat că unele folosesc software open-source şi desigur... Linux! Un program interesant ar fi Avidemux. Un altul ar fi Cinelerra. Oricum, dacă vrei o listă completă a acestora intră pe situl www.linuxsoft.cz/en/; aici vei găsi cu siguranţă ceva care ţi se potriveşte. Te-ai săturat să dai banii pe Nero şi să primeşti mai puţin decât te-ai aşteptat? Îţi spun un singur lucru: încearcă K3B. Dacă în schimb Nero îţi place şi nu vrei să renunţi la acesta, nici nu trebuie, dacă ai licenţa pentru Windows, poţi să-ţi descarci de pe situl oficial şi varianta pentru Linux.

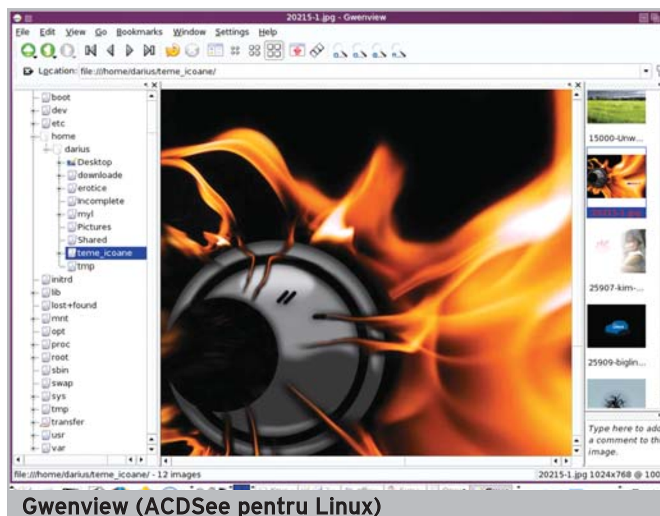
Şi grafica e destul de bine acoperită. Ok, pe lângă unele programe comerciale care rulează fără probleme sub Linux, există şi câteva proiecte foarte puternice open-source. Dacă e să ne referim la programe cu adevărat profesionale cu multe, multe funcţii, de genul celor întâlnite în Windows, există şi sub Linux câteva foarte bune. De exemplu, ca răspuns la Photoshop, comunitatea open-source a creat Gimp, un program de grafică foarte complex; dar foarte diferit de vărul său comercial. Pentru grafica 3D, există o versiune gratuită de Maya şi Blender. Singurul domeniu unde Linuxul a rămas întrucâtva descoperit e grafica vectorială, unde nici o aplicaţie (nici chiar Inkscape) nu a reuşit să ajungă la nivelul binecunoscutului Corel Draw. Corel Draw poate fi instalat pe Linux prin Wine sau Crossover Office, la fel ca alte programe ce rulează în Windows, inclusiv Photoshop (până la versiunea 7).

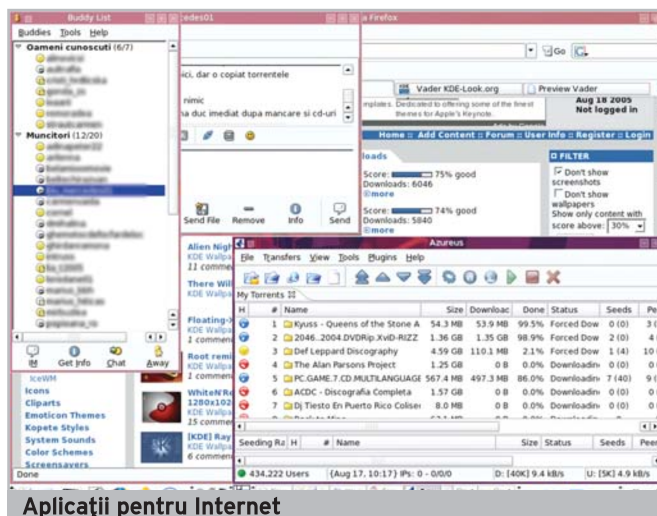
Ţin minte că acum câţiva ani era destul de greu să găseşti aplicaţii office. În acest moment există suita Open Office.org. Să fiu sincer, mie îmi place mai mult decât MS Office. Pare mai aerisit şi e mai frumos integrat. OpenOffice.org a păstrat ca moştenire de la Star Office posibilitatea deschiderii unei singure ferestre, de unde apoi poţi deschide sau crea mai multe tipuri de documente. În plus, OpenOffice.org e compatibil cu toate formatele MS Office.

Instalarea pachetelor prin Synaptic

Dacă Linuxul a fost dezvoltat mai mult pe partea de networking, trebuie să aibă şi aplicaţii serioase în acest domeniu. Are, cu siguranţă! Poate cea mai cunoscută suită de programe destinate Internetului pentru Linux e suita Mozilla cu browserul Firefox, clientul pentru e-mail Thunderbird şi calendarul Sunbird. Dar acestea sunt doar trei aplicaţii. De la Novell avem Evolution, un excelent client de mail. Dacă în schimb utilizatorul vrea să vorbească zi şi noapte pe messenger, acesta o poate face folosind Gaim. Mai există şi alte aplicaţii bune pentru chat, dar numai acesta oferă soluţii cu adevărat complete. Nu contează dacă eşti pe Yahoo, MSN, AIM sau Napster, poţi vorbi cu oricine, iar avantajul e că o poţi face folosind acelaşi program. Dacă vrei să faci schimb de fişiere cu alţi utilizatori, poţi s-o faci oricând folosind diferiţi clienţi P2P sau apelând la programe de bittorrent. La nivel profesional găsim web serverul Apache - "coloana vertebrală" a Internetului; 80% din toate paginile de pe Internet sunt găzduite pe staţii ce rulează Apache. Squid umple nişa serverelor proxy, îndeplinind o mulţime de funcţii interesante şi foarte utile pentru administratorii de reţea.

Sunt convins că am omis o mulţime de programe interesante şi chiar domenii întregi, dar nu se poate sintetiza un sistem atât de vast într-un spaţiu atât de restrâns. Oricum, dacă vrei mai multe informaţii despre Linux şi aplicaţiile care rulează pe acesta, Internetul îţi stă întotdeauna la dispoziţie. La fel ca şi CD-ul MyCOMPUTER, unde vei găsi

Gwenview (ACDSee pentru Linux)

Aplicaţii pentru Internet

în fiecare lună aplicaţii open source.

Ce ar mai fi de spus? Da! Am uitat să amintesc câteva lucruri despre compatibilitatea Linuxului cu hardware-ul... o caracteristică mult hulită "a Linuxului". Am pus ghilimelele pentru a sublinia un fapt pe care multă lume îl scapă din vedere. Se spune că Linuxului îi lipseşte suportul hardware... sau mă rog, îi lipsea până acum. Aici problema cu jocurile se repetă. La fel ca şi în cazul jocurilor, majoritatea producătorilor de hardware nu consideră Linuxul ca fiind, deocamdată, o piaţă profitabilă. Şi astfel se creează acel cerc vicios de care utilizatorii acestui sistem de operare sunt deja "sătui". Oamenii nu folosesc Linux pentru că nu are suport, iar suportul nu există pentru că oamenii nu folosesc Linuxul. Cu cât suportul pentru Linux va creşte, va spori şi numărul de utilizatori şi implicit calitatea serviciilor. De multe ori, suportul pentru anumite produse hardware e conceput de către terţi şi funcţionează foarte bine. La redacţia MyCOMPUTER sunt câteva persoane care lucrează exclusiv pe laptop-uri. În mod normal, suportul pentru sisteme mobile e mai slab. Totuşi, în ultimele luni am observat o atenţie specială pentru acestea. De exemplu, odată cu apariţia Ubuntu/Kubuntu am văzut o adevărată explozie de hardware detectat şi funcţional, de la conexiuni cu telefoane mobile până la mausuri prin Bluetooth sau suport amănunţit pentru ACPI. Există câteva combinaţii de produse care ar fi de preferat în cazul în care te decizi să-ţi instalezi Linuxul. De exemplu, deşi acest sistem de operare rulează fără probleme pe orice procesor AMD, indiferent de arhitectură, am observat câteva probleme în special la plăcile cu chipset Nforce (dar aceasta e doar o părere subiectivă). Nvidia oferă în schimb un suport excelent pentru plăcile video din toate seriile, inclusiv GeForce. Pe de altă parte, suportul ATI e destul de fragmentar. Dacă intenţionezi să foloseşti această marcă e ca şi cum ai juca ruletă rusească; dacă merge - bine, dacă nu - nu. Problema cea mai enervantă însă, am remarcat-o în domeniul modemurilor, mai ales atunci când e vorba de un winmodem. De multe ori acestea nu funcţionează nici cu driverele de pe situl oficial. Dar, în afara acestor câteva "chichiţe", hardware-ul e recunoscut fără probleme. Evident, nu trebuie să te aştepţi ca noua ta placă video "Kiontinwai - manufactured in ... (pe vapor în largul Indoneziei)" să-ţi fie recunoscută, dar există şanse. Linuxul este, probabil, singurul sistem de operare folosit la scară largă care s-a dezvoltat din bunăvoinţa unor entuziaşti sau ca urmare a dezvoltării Internetului şi nu ca urmare a unor investiţii serioase. Toate acestea se schimbă acum. În acest moment companii ca IBM, Novell sau Intel investesc foarte mulţi bani în Linux. Palm OS a dispărut şi a fost înlocuit de Linux. Apar tot mai multe versiuni de Linux care servesc unor scopuri precise, de exemplu ca sisteme de operare pentru telefoane mobile, PDA-uri şi chiar ca bază pentru funcţionarea unor instrumente casnice - DVD playere, tunere DVB pentru satelit etc.

Ce e de spus în încheiere? Încercaţi Linux până când mai e o problemă opţională. Cu ritmul actual de dezvoltare vom ajunge la un moment în care, pe CV-ul fiecăruia va trebui să apară Linux, OpenOffice.org, Quanta sau Gimp. Dacă până acum Linuxul era o ameninţare pentru marile companii producătoare, a devenit peste noapte o binecuvântare... De ce oare? Pentru că va veni o vreme când lumea îşi va aminti de Redmond la modul următor: e cumva locul acela unde s-a dat o bătălie în timpul războiului civil...?

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

MyLINUX 4 / 2005

SEPTEMBRIE

MyLINUX

Nr.4/2005/I
ISSN: 1841-2475

6,9 RON
69.000 Lei

Revista utilizatorilor Linux din România

Avidemux
Editare video

Interviu cu echipa Krusader

Superkaramba
Desktopuri SF

Daemonii din sistemul de operare

Audacity
În lumea sunetului din Linux

XFCE
Rapid şi atrăgător

Un alt fel de console

Nexuiz

PCLinux OS Preview 9
Un Live CD Complet

Solaris 10
Ce ne oferă Sun Microsystems

aLinux
O distribuţie colorată

Fedora Core 4

La revedere SCO!

Răzvan T. Coloja
razvan@myc.ro

E ca o junglă. Toată şarada asta care se numeşte industria IT. Avem animale mari şi animale mici, avem ierbivore şi carnivore, avem animale de pradă şi profitori care se hrănesc din hoitul celor morţi. Cea mai nouă modă în lumea dezvoltatorilor software a fost lansată de către brevetele software. Toată lumea are ceva de spus în privinţa asta. Se pare că întreaga problemă a luat amploare din clipa în care compania SCO a pretins că Linux conţine anumite părţi din codul sursă al sistemului de operare UNIX distribuit de ei.

Să începem atunci cu SCO.

Lumea IT a fost şocată de pretenţiile grupului SCO când acesta a dat în judecată mai multe companii care furnizau sau utilizau soluţii Linux. Că, vezi Doamne, ce e al lor e al lor şi să se facă dreptate! Totul ar fi fost bine, şi întregul circ probabil că ar fi ieşit în favoarea SCO-ului dacă Darl McBride ar fi lăsat în pace marii distribuitori de soluţii Linux: Novell, IBM şi RedHat. Că a acţionat în instanţă DaimlerChrysler şi a trimis e-mailuri mai multor utilizatori Linux e una, dar că şi-a încercat norocul şi cu cei mai mari susţinători ai curentului open-source e alta. Vedeţi voi, aceste mari companii scot profituri enorme din promovarea sistemului de operare Linux. Sunt în joc multe miliarde de dolari când vine vorba de livrarea de servicii pentru servere şi staţii desktop. IBM singur investeşte sume enorme în promovarea Linux-ului şi sprijinirea dezvoltatorilor de software open-source. De ce? Din simplul motiv că pe serverele lor Linux este rege. Novell şi RedHat sunt cei mai mari producători de software comercial care rulează pe Linux, deci şi interesele lor sunt uşor de înţeles. Era de aşteptat ca atunci când cineva le atacă interesele să acţioneze.

IBM este de zeci de ani deţinătorul celei mai mari baze de brevete software din industria IT. Nu Microsoft, nu Apple. IBM. Compania se afla în floare încă din vremea când Bill Gates se gândea cum să îşi numească propria firmă.

Darl McBride, CEO-ul SCO

Când SCO s-a gândit că ar fi bine să atace Linux direct la sursele acestuia, nu a luat în calcul faptul că IBM ar putea să şteargă praful de pe miile de dosare cu brevete software înregistrate de ei şi să înceapă să pretindă SCO-ului să dovedească că SCO UNIX nu conţine elemente care ar putea să aparţină de drept IBM-ului.

Să trecem de asta. Să spunem că SCO ar reuşi să scape de IBM. Ajunge la RedHat.

Multă lume face greşeala să compare întreg curentul Linux cu RedHat. De ce? Pentru că RedHat a fost unul dintre primii comercianţi de soluţii Linux şi este în prezent regele distribuţiilor plătite. A scos pe piaţă versiuni Linux comerciale care rulau splendid pe servere IBM şi HP, cerea un preţ mai mic decât SCO pentru întreţinere, după care a dat lovitura cu Fedora. Prin Fedora, RedHat nu numai că şi-a lăsat în urmă competiţia, dar a găsit şi un mod excelent de a dezvolta mai departe un RedHat mai sigur, mai rapid, mai bun. Tot la câteva luni, o nouă versiune Fedora este scoasă şi oferită publicului. Pentru cei ce nu ştiu, Fedora este RedHat alcătuit exclusiv din software open-source. Mii de oameni contribuie la îmbunătăţirea distribuţiei, şi de zece ori mai mulţi o testează în stadiile beta. După ce versiunea finală este lansată, este copiată de legiunile de entuziaşti Linux din întreaga lume. Şi aici inter-

vine RedHat care ia acele părţi din Fedora care îi interesează, adaugă uneletele comerciale dezvoltate de ei şi e gata pachetul cu RedHat Enterprise Linux!

Novell nu a stat mult cu mâinile în sân şi a decis că va face acelaşi lucru cu SuSE. De când a preluat afacerea germanilor de la SuSE, acţiunile Novell au crescut iar companiei îi merge mult mai bine. Şi-a concentrat întreaga atenţie asupra Linux-ului şi a hotărât să întreacă RedHat-ul la vânzări. OpenSUSE se doreşte a fi echivalentul Fedora dezvoltat de Novell şi utilizatorii SuSE din întreaga lume. Un produs 100% open-source.

Şi aici se complică lucrurile pentru SCO. Nu IBM, nu RedHat, ci Novell va fi sfârşitul SCO-ului. Totul a început când Microsoft a cumpărat anumite licenţe SCO. Cum SCO ameninţa în dreapta şi în stânga că dă în judecată firmele care folosesc Linux, unele companii s-au cam speriat şi au zis că ar fi mai bine să plătească înainte să fie date în judecată. Nu a fost şi cazul Microsoft. Cu toţii ştim de ce resurse se bucură gigantul din Redmond. Ştim de numărul de procese în care a fost târâtă compania. De ce atunci să plătească Microsoft licenţele SCO? Nu de SCO se teme Microsoft, ci de Linux.

Sistemul de operare nu numai că a dominat piaţa serverelor timp de mai mulţi ani, dar acum riscă să zgâlţâie serios piaţa desktop-urilor, reprezentând la ora actuală cea mai mare ameninţare la adresa Longhorn-ului. De ce? Pentru că nu are vulnerabilităţile Windows-ului, e actualizat mai rapid şi, mai important, e gratuit!

E şi normal ca Microsoft să sprijine SCO printr-o licenţă de cca. 20 de milioane de dolari. La fel a făcut şi Sun Microsystems. Linux "a zgâriat" serios tabela de vânzări Solaris. După ce a observat că dezvoltarea sistemului de operare se petrece într-un ritm mai alert

Situl companiei SCO

atunci când codul sursă este făcut public, a decis să lanseze Solaris în regim gratuit. Şi ca să se asigure că Linux are câteva beţe în roate, a cumpărat câteva licenţe de la SCO.

Toţi aceşti bani au fost investiţi de SCO în derularea proceselor cu IBM, RedHat şi Novell. Şi iată cum, folosindu-se de un paravan perfect legal, Microsoft şi Sun sprijină compania SCO în lupta împotriva Linux-ului.

Ca să fac o paranteză, mai ciudat este faptul că deşi SCO a dat în judecată câţiva din proprii lui clienţi care foloseau Linux (DaimlerChrysler şi AutoZone), a continuat să ofere Linux sub licenţă GPL pe situl companiei. Mai mult, în SCO UNIX Server găsim câteva unelte open-source precum "nmap".

Să mergem şi mai mult în trecut. SCO a cumpărat drepturile asupra sistemului de operare Unix System V de la... Novell. Acum Novell pretinde că atunci când a vândut aceste drepturi companiei SCO, nu a acordat drepturi exclusive Grupului SCO asupra acestuia.

SCO a luat atunci măsuri şi a dat în judecată Novell-ul. Novell a răspuns tot cu un proces. SCO a atacat în consecinţă GPL-ul, afirmând că această licenţă este neconstituţională. De ce livra atunci şi produse open-source cu propriul lor sistem de operare?

Microsoft a prins şi el valul şi a lansat un studiu conform căruia Linux încălca 283 de brevete software, dintre care 27 aparţinând Microsoft-ului.

Între timp, SCO afirma sus şi tare că Linux continua să conţină linii exacte din codul UNIX. Când li s-a cerut să dovedească acest lucru - stupoare - compania SCO a încercat să tergiverseze lucrurile. Ba că nu poate, ba că nu e pregătită, ba că mai trebuie făcute analize. E riscant să plusezi la un joc de poker când nu ai cărţi bune în mână...

Şi acum loveşte tornada: Novell declară că are dreptul la 95% din banii încasaţi de SCO pe licenţe. Problema nu ar fi faptul că Novell ar putea să încaseze aceşti bani, ci faptul că a cerut curţii să îngheţe fondurile SCO care derivă din licenţe până la soluţionarea cazului.

Păi să vedem: dacă aceste fonduri sunt îngheţate de instanţă, SCO va intra în faliment. Nu va mai avea cu ce să îşi susţină cazul. Nu va mai avea cu ce să îşi plătească avocaţii. Cu ce să pornească alte procese. Nu va mai avea cu ce să continue procesele deja deschise cu AutoZone, RedHat şi IBM. Ca să nu mai

vorbim de faptul că de la primele procese şi primele pretenţii pe care SCO le-a formulat, rata de publicitate negativă care a fost asociată companiei a crescut exponenţial. Nimeni nu mai vrea să facă afaceri cu Darl McBride, CEO-ul SCO. SCO e "pe ducă"…

În 1995, Novell a vândut UnixWare şi Unix System V unei companii numite Santa Cruz Operations Inc. Caldera Inc a achiziţionat ultima companie, împreună cu licenţele acesteia şi şi-a schimbat ulterior numele în "SCO Group".

Înţelegerea dintre Novell şi Santa Cruz a fost una complexă, dar un fapt de bază care reiese este următorul: Novell avea dreptul să primească plăţi legate de licenţele Unix System V, avea un cuvânt de spus în privinţa licenţelor System V modificate, şi dreptul de a acţiona în anumite cazuri legate de licenţele System V. Se pare că SCO a "uitat" că se supune încă legislaţiei americane şi nu a plătit sumele datorate Novell-ului. Novell i-a lăsat în pace până în clipa în care SCO a îndrăznit să îi atace.

Novell a plusat şi a afirmat că SCO era conştientă de faptul că nu deţine toate drepturile asupra Unix System V şi UnixWare. Se pare că aceştia au fost contactaţi de SCO în 2002 cu pretenţia de a transfera toate aceste drepturi companiei conduse acum de Darl McBride. Novell a refuzat desigur. SCO i-a dat în judecată.

Acum Novell a cerut judecătorului să îngheţe fondurile rezultate din aceste licenţe de teamă să nu fie cheltuite prea rapid de SCO. Judecând după legislaţia

americană, instanţa nu are nici un motiv să nu dea ascultare Novell-ului. Novell pretinde şi că SCO a nesocotit mai departe clauzele contractului din 1995 prin faptul că s-a hazardat în a vinde licenţe Linux Microsoft-ului şi companiei Sun, fără să se consulte înainte cu ei.

Luând în considerare rata cheltuielilor în procesele intentate şi faptul că SCO a pierdut o foarte mare parte din clienţi, investitori şi acţionari, tot capitalul cu care a mai rămas SCO să îşi susţină cauza este alcătuit din milioanele de dolari plătiţi de Microsoft şi Sun pentru licenţele Linux. Fără aceşti bani, SCO intră în faliment.

Ce se întâmplă acum? Dacă SCO intră în faliment, va avea posibilitatea să îşi pună în ordine afacerile în timp ce nu va fi nevoită să plătească creditorii. Asta e partea bună a lucrurilor. Partea rea este că va fi numită o terţă persoană care să ia în mâini afacerea SCO. Curtea va numi o persoană care va înlocui efectiv managementul actual al companiei. Mai mult ca sigur, această persoană nu va şti cum să conducă o companie cu profil IT, dar va şti destule despre procese. Dacă IBM, RedHat şi Novell vor face progrese în a dovedi că SCO nu are dreptate - şi o vor face - această persoană va găsi de cuviinţă să renunţe la acuzele aduse de SCO pentru a salva compania. Această persoană va fi mai mult interesată să protejeze bunurile SCO şi banii investiţi decât de a duce mai departe o serie de procese absurde. Poate că altcineva în locul lui Darl McBride va gândi cu capul mai limpede.

Probabil că SCO nu va muri mâine, poate că nu va fi secată de Novell şi IBM, poate că va reveni pe linia de plutire după procese. Un lucru este însă sigur: credibiliatea companiei a fost pur şi simplu anihilată de afirmaţia "Linux ne aparţine". Nimeni nu va mai face afaceri cu SCO. Nimeni nu va mai cumpăra UNIX de la ei, atâta timp cât Linux s-a dovedit a fi mai puternic şi mai bine susţinut de companii.

Ce impact va avea acest lucru asupra celorlalte companii implicate mai mult sau mai puţin în Linux? Păi, în primul rând, Microsoft se va gândi de două ori înainte să afirme că Linux reprezintă un pericol pentru firme, că nu are o bază de susţinere. Sun va avea probleme în a promova Solaris, acum, când atenţia celor interesaţi de sisteme de operare pentru servere s-a abătut asupra Linux-ului. RedHat şi Novell vor avea mai multe încasări pentru că s-au bucurat de publicitate gratuită, publicitate oferită chiar de SCO prin intermediul proceselor.

Concluzia este că SCO a făcut mai mult bine decât rău Linux-ului. A dovedit că în spatele Linux-ului se ascunde nu numai o şleahtă de programatori cu păr lung, ci şi companii puternice, direct interesate de progresul Linux.

Mai mult, Microsoft contribuie la popularizarea Linux prin campania "Get The Facts" - o metodă mai tăcută, mai diplomatică de discreditare a Linux-ului. Nu cred să existe un procent mai mare de 5% printre cei care au intrat în contact cu "Get The Facts" şi care să creadă o iotă din ce spune Microsoft. Cum că Linux este mai scump de întreţinut decât Windows. Că update-urile se fac mai greu şi mai rar. Alooo? Compania din Redmond? Aţi auzit de apt-get? Să sperăm însă că nu vor călca pe urmele SCO-ului...

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

ASUS P5LD2 DELUXE

O placă de bază completă!

Dorel Puchianu jr.
dorel@myc.ro

Conţinutul pachetului, fără placa de bază

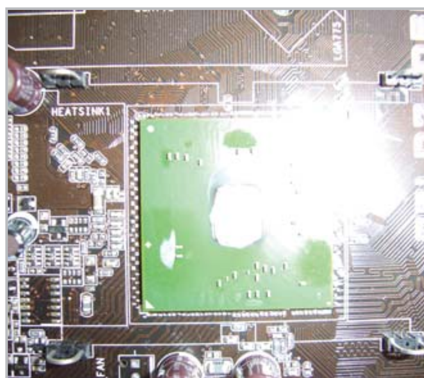

Pentru hard discuri SATA externe

Placa WiFi TV

Asus P5LD2-E este o placă impresionată: nu numai prin faptul că suportă un procesor Intel Pentium cu nucleu dual, ci şi prin prisma dotărilor integrate. Singura problemă al acestei plăci de bază Asus este că nu include o placă grafică şi un procesor", ca să poţi spune că firma Asus vinde calculatoare "complete" şi pe deasupra dotate “extra“. Placa integrează WiFi-TV, Serial ATA cu caracteristica "Go Connectivity", o placă de reţea Gigabit LAN, iar pe lângă cele şase porturi SATA (4x SATA şi 2x SATA II), pe placa de bază se mai află încă trei porturi IDE.

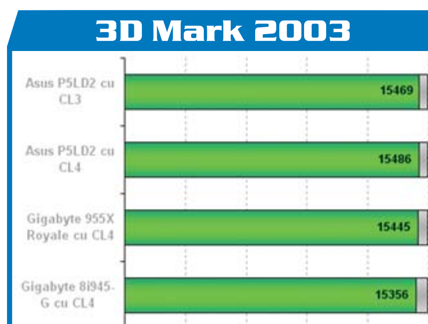
Placa Asus P5LD2-E WiFi-TV integrează o placă PCI combo care conţine un controler wireless 802.11a/b/g şi un Tuner TV. Este o placă excelentă pentru cei care au nevoie de conectivitate fără fir şi a unei plăci TV, cu atât mai mult cu cât cele două funcţii au nevoie (împreună) de un singur slot PCI. Placa oferă două sloturi PCI-E x16, dintre care primul operează la frecvenţa de 16x, iar al doilea este un slot PCI universal care

Telecomanda TV Tuner-ului

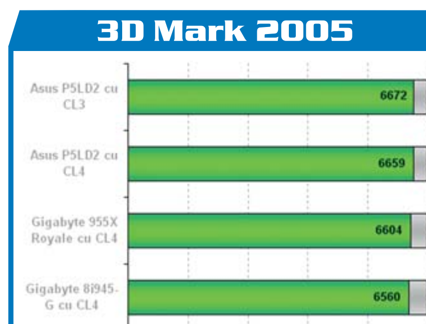

Unul dintre cipseturile plăcii

Placa de bază fără radiatoare pe cipseturi

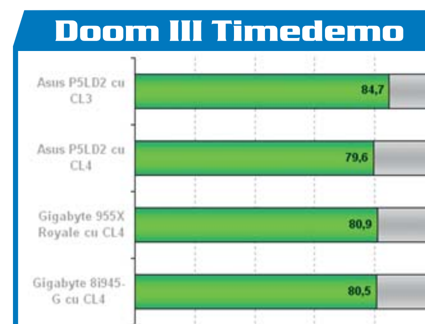
3D Mark 2003

3D Mark 2005

Doom III Timedemo

permite utilizarea unei a doua plăci grafice PCI Express sau a unui dispozitiv RAID sau Serial Attached SCSI cu interfaţă PCI Express. Poţi seta în BIOS viteza slotului, de la 2 la 4x. Asus a integrat, de asemenea şi un conector flexi-SLI, care permite utilizatorilor să instaleze pe placa de bază două plăci grafice NVIDIA în modul SLI, bineînţeles atunci când compania NVIDIA va lansa drivere capabile să suporte două plăci grafice pe o altă platformă decât nForce 4 SLI.

Accesorii incluse în pachet:

Manualul plăcii de bază & manual WiFi TV, CD-uri

- Panou I/O
- Spliter S-Video
- Antenă WiFi
- Placă WiFi TV
- Telecomandă + Receptor, Antenă FM şi convertor TV Point
- 5 x cabluri SATA şi de curent
- Port Game + consolă USB
- Consolă Serial
- Consolă Firewire
- Consolă SLI
- 2x cabluri ATA133 şi pentru unitatea de dischetă

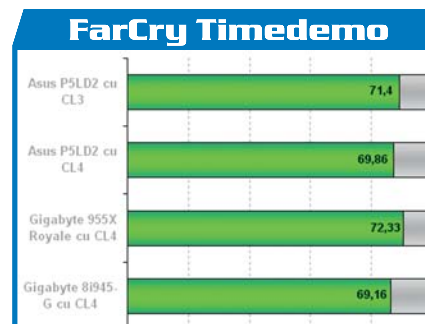
Cum am testat?

- Intel Pentium D 2,8Ghz
- Placă de bază Asus P5LD2 Deluxe
- Placă de bază Gigabyte 955X Royale
- Placă de bază Gigabyte 8i945-G
- Memorie Kit Cosair XMS 5400UL 1GB la 4-3-3-16
- Placă grafică Gigabyte GeForce 7800GTX 256MB
- Sursă de tensiune CoolerMaster 550W
- Hard disc WD 80 GB SATA

Software şi setări

- Nvidia Catalyst 77.72
- 3DMark 2003 v3.6.0
- 3DMark 2005 v1.2.0
- Doom III Timedemo

FarCry Timedemo

- Farcry Timedemo

Concluzie

Asus a creat o placă de bază performantă, care integrează o grămadă de accesorii şi care cu siguranţă nu va scăpa din ochii nici unui entuziast al hardware-ului. Pe scurt, Asus a creat cea mai bună placă de bază cu chipset 945P.

AVANTAJE

capacitate de a opera cu mai mult de 8 hard discuri
Slot PCI-E universal
Soluţii de răcire a cipsetului impresionante
Conector de tensiune 4 pini EZ pentru surse cu 20 pini
Capacităţi audio HD
Funcţii WiFi şi TV integrate pe o singură placă PCI
SATA cu tehnologia Go

DEZAVANTAJE

Preţ ridicat

Specificatii ASUS P5LD2 DELUXE

Procesoare suportate: Soclul 775 pentru Intel Pentium D / Pentium 4 / Celeron
Memorie suportată: 4 x DIMM, maxim 4GB, DDR2 667/533/400, non-ECC,
Chipset: Intel 945P Express, ICH7R
Sloturi: 2 x PCI-Express x16
1 x PCI-Express x1
3 x PCI
Placă sunet: 8 canale de înaltă definiţie Intel Azalia High-Definition Audio pe Realtek ALC882M
IDE: 1 x ATA100 pe ICH7R
2 x ATA133 pe controlerul PCI ITE8211F
SATA: 4 x SATA pe Intel ICH7R southbridge
1 x SATA II pe controlerul PCIe Silicon Image 3132 1 x extern SATA II
Reţelistică: Marvell 88E8053 PCI-Express Gigabit
802.11a/b/g WiFi pe placa Asus WiFi TV
RAID: RAID 0, RAID 1, JBOD, RAID 0, 1, 10, 5 cu port adiţional pe controlerul Silicon Image 3132 RAID
RAID 0, RAID 1, RAID 5, RAID 10 şi tehnologia Intel Matrix pe ICH7R
Firewire: Controler TI 1394 cu două porturi 1394a
USB 2.0: Patru pe panoul din spate, patru pe placa de bază
Conector de tensiune: 24pin+8pin EATX
Format: ATX, 30,5 cm x 24,5 cm
BIOS: 8 Mb Flash ROM, AMI BIOS, PnP, DMI2.0, WfM2.0, SM BIOS 2.3, Multi-language BIOS, ASUS EZ Flash, ASUS CrashFree BIOS 2
Preţ: 168USD + TVA
Garanţie 36 luni
Contact: www.asus.com.tw
Distribuitori: ASUS ROMÂNIA

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

ASUS P5ND2-SLI Deluxe

Performanța atrage după sine un număr suplimentar de accesorii!

Dorel Puchianu jr.
dorel@myc.ro

Se pare că accesoriile incluse pe această placă vor satisface orice utilizator pretenţios, sau cel puţin îl vor încânta, chiar dacă nu le va folosi pe toate. Dar înainte de a începe orice analiză să descoperim ce conţine pachetul plăcii şi, bineînţeles, caracteristicile ei:

- 7 x cabluri SATA
- 4 x cabluri duale de tensiune SATA
- 1 x cablu de tensiune SATA
- 2 x cabluri Ultra ATA
- 1 x cablu pentru unitatea de dischetă
- Intefaţă SLI
- 2 porturi SATA externe
- Consolă cu port IEEE 1394a
- Consolă cu porturi USB 2.0 (2 porturi) şi game
- Consolă cu porturi COM
- CD cu driver
- Suita InterVideo WinDVD
- Manual de utilizare

Examinarea plăcii P5ND2-SLI Deluxe

De la bun început, radiatorul roşu de pe cipsetul nForce4 SLI Intel Edition SPP îţi atrage toată atenţia, iar culoarea maro închis îi dă plăcii o tentă nobilă. Sloturile sunt dispuse organizat pe placă şi îţi permit instalarea plăcilor grafice PCI Express, chiar dacă au o lungime mai mare de 20 cm. Panoul unde se conectează cablurile pentru pornirea sistemului, resetul, hard discul, sunt codate în diverse culori pentru a-ţi uşura munca atunci când le instalezi. O atracţie la P5ND2-SLI Deluxe este controlerul SATA II RAID în locul celui obişnuit SATA. În plus, ai posibilitatea de a instala patru dispozitive pe interfaţa SATA II.

Partea neplăcută

Poziţionarea mufei de tensiune de 24 pini în partea dreaptă a plăcii este un dezavantaj, pentru că respectivul cablu va traversa aproape toată placa de bază şi îţi va face zile grele atunci când vei instala modulele de memorie. De asemenea, poziţionarea controllerului Sil3132 SATA II chiar deasupra slotului PCI Express va crea cu siguranţă probleme în clipa când va trebui să-l conectezi, după ce placa video a fost introdusă în slot.

Cum am testat?

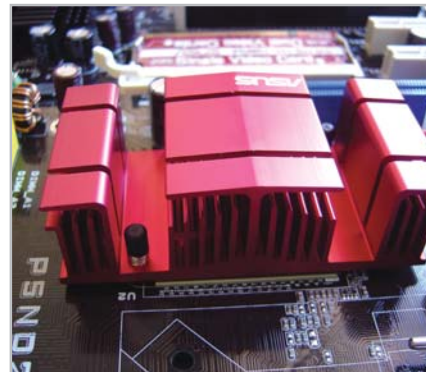
- Procesor: Intel Pentium 4 Extreme Edition la 3,46GHz

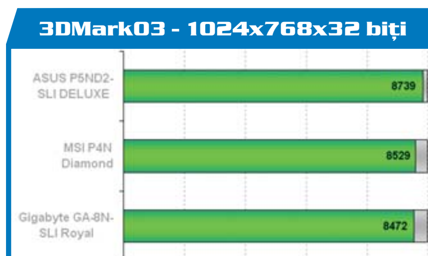
Interfaţa SLI

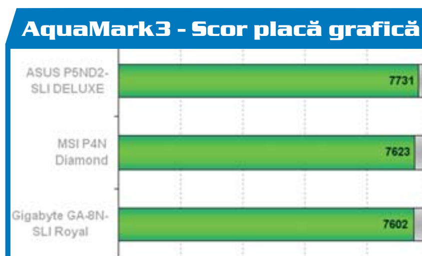

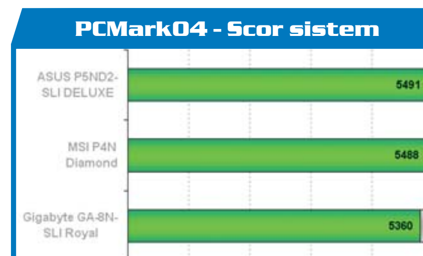
Conţinutul pachetului

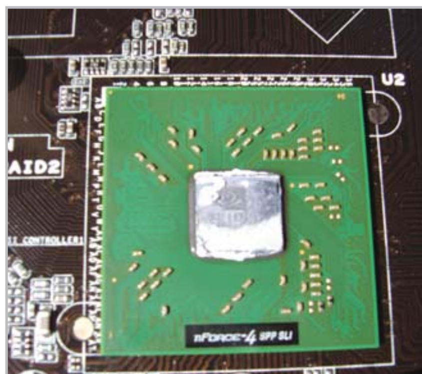
Radiatorul de pe cipsetul SPP

Cipsetul nForce 4 MCP SLI

Cipsetul nForce 4 SPP SLI

Placa de bază

- 2 module Kingston 512MB DDR2-533
- Hard disc Seagate Barracuda 7200.7 80GB SATA
- Placă video ASUS GeForce 6600 GT 128MB
- Driver NVIDIA ForceWare 71.84
- Driver NVIDIA nForce4 7.02 pentru cipset
- WinXP PRO cu SP 1
- Alte plăci de bază în competiţie: MSI P4N Diamond / Gigabyte GA-8N-SLI Royal

Concluzie

Performanţele plăcii de bază ASUS sunt vizibile pentru competitori, în sensul că, în fiecare test pe care l-am făcut, diferenţa de performanţă a fost cu minimum 2% mai mare în defavoarea plăcilor MSI şi Gigabyte. De asemenea, am fost încântat să descopăr că placa s-a lăsat supratactată până la 1250 MHz. Această placă este din nou un "AS" pe care ASUS îl deţine în mânecă, şi chiar dacă preţul atinge 200 USD (inclusiv TVA), nici oferta lui P5GD2-SLI Deluxe nu te va dezamăgi atunci când vei deschide cutia ei!

Panoul din spate al plăcii de bază

Specificatii ASUS P5ND2-SLI Deluxe

Procesoare suportate: Suportă procesoare pe soclul LGA775, Intel Pentium Extreme Edition, Intel Pentium D Smithfield

Cipset: NVIDIA nForce4 SLI Intel Edition SPP, FSB 400 - 1066MHz, Controler de memorie NVIDIA DualDDR2, O singură legătură PCI Express x16 pentru placa grafică. Integrează modul SLI, Suportă până la patru linii PCI Express x1, NVIDIA nForce4 SLI Intel Edition MCP, Suportă 10 porturi USB 2.0, Suportă 4 porturi SATA II, Controler IDE dual Ultra ATA-133 IDE, Suportă pînă la şase sloturi PCI

Memorie: Arhitectură NVIDIA DualDDR2, 4 socluri DIMM de 240-pini care suportă maxim 4GB de memorie DDR2 400/533/667 non-ECC, NVIDIA QuickSync, NVIDIA DASP 3.0

Stocare: NVIDIA nForce4 SLI Intel Edition MCP, 4 x Ultra ATA 33/66/100/133, 4 x SATA II , Tehnologia NVIDIA MediaShield, Suportă RAID 0, RAID 1, RAID 0+1, RAID 5, JBOD, Suportă RAID Morphing, Controller Silicon Image Sil3132 SATA II RAID,2 x SATA II, Suportă RAID 0, RAID 1, Suportă dispozitive externe SATA (SATA On-The-Go)

Audio: Realtek ALC850 cu opt canale audio, Coaxial, ieşire optică S/PDIF

Reţelistică: Porturi duale Gigabit,NVIDIA Gigabit LAN cu cip Marvell Alaska 88E1111 PHY, Intel RC82540EM PCI Gigabit LAN

IEEE 1394 (FireWire): Texas Instruments TSB43AB22A,2 porturi 1394a la 400 Mbps

Interfaţă I/O: un conector pentru Floppy, 2 conectori IDE Ultra ATA, 5 conectori SATA, un conector extern SATA On-The-Go, 10 porturi USB 2.0, 2 porturi IEEE 1394a, 2 porturi RJ45, 1 ieşiere optică S/PDIF, o ieşire coaxial S/PDIF, 8-canale Audio porturi I/O ports, un port serial 9-pini (pe consolă), un port Game (pe consolă), un port paralel (SPP/EPP/ECP), un port pentru mouse mini-DIN-6 PS/2, un port pentru tastatură mini-DIN-6 PS/2

Sloturi de expansiune: 2 sloturi PCIe x16, magistrală PCI Express Bus compatibil v1.0a, 2 sloturi PCIe x1, magistrală PCI Express compliant v1.0a, 3 sloturi 32-bit PCI, PCI compilant 2.3

Caracteristici speciale: ASUS PEG Link, ASUS AI NOS (Non-delay Overclocking System), ASUS AI NET 2, ASUS CrashFree BIOS2

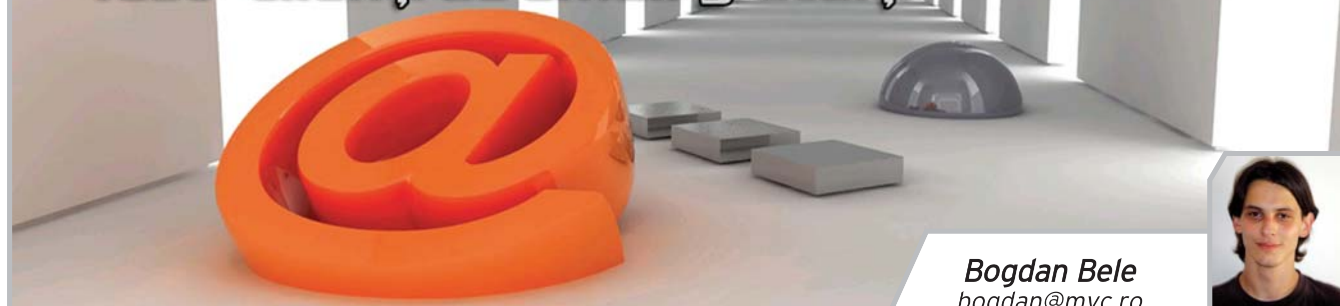
Format: ATX 30,5cm x 24,4cm

Preţ: 202USD + TVA

Garanţie 36 luni

Contact: www.asus.com.tw

Distribuitori: ASUS ROMÂNIA

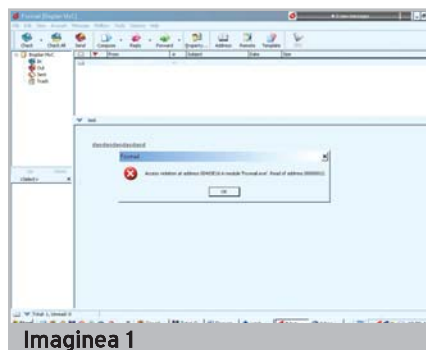

Bogdan Bele
bogdan@myc.ro

Celebrul client de e-mail al celor de la Microsoft este omniprezent. Toată lumea l-a folosit măcar o singură dată şi îl cunoaşte destul de bine. Cu toate acestea, nu putem să nu luăm în calcul faptul că Outlook costă bani; nişte bani care nu sunt chiar puţini. Pe Internet au început însă, de un timp, să apară tot felul de clienţi de mail gratuiţi, care oferă o sumedenie de funcţii interesante. Dar cât de serios se poate pune baza pe aceştia? În ce măsură merită să îi instalezi şi de ce este capabil fiecare? La aceste lucruri m-am gândit atunci când m-am hotărât să-i testez pe cei mai cunoscuţi, pentru a te ajuta să-l alegi pe cel mai bun. Îţi prezint în cele ce urmează cei şapte clienţi de e-mail care au intrat "în colimator", cu plusurile şi minusurile lor. Dacă va primi vreunul nota de trecere, vezi în cele ce urmează.

Foxmail 4.1

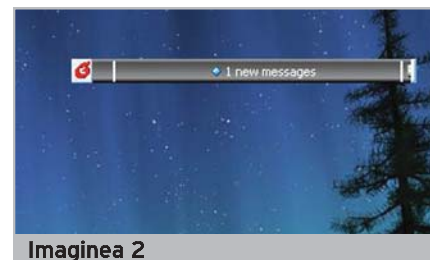
Vom începe cu Foxmail, a cărui ultimă versiune (4.1) am testat-o. Instalarea softului decurge uşor, fără a pune prea mari probleme. După instalare te aşteaptă un "Foxmail install wizard", care te ajută să configurezi primul cont de e-mail. Pentru asta ai nevoie de întregul set de parametri ai contului tău, deoarece Foxmail nu ştie să detecteze singur mai nimic. Şi restul de conturi de e-mail vor fi configurate în acelaşi mod, iar programul îi va crea fiecăruia câte o căsuţă poştală. Mai dureros a fost când am încercat să şterg setările unui cont şi să le înlocuiesc cu ale altuia, căci m-am ales cu o eroare de toată frumuseţea (imaginea 1), de care n-am reuşit să scap fără repornirea programului. Un plus la capitolul configurare a

Imaginea 1

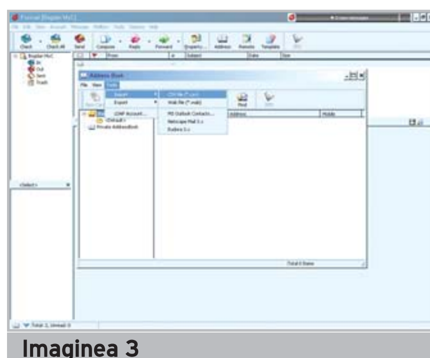
conturilor este acela că, în cazul adreselor de Hotmail sau Yahoo, Foxmail face singur setările, având nevoie doar de numele de utilizator şi de parolă. În cazul conturilor Yahoo, însă, vei avea o surpriză cel puţin ciudată: programul trimite mesaje, dar când e momentul să primească, îţi cere parola şi îţi spune apoi că nu e cea bună, deşi e aceeaşi pe care ai folosit-o la trimitere. Oricum, nu înţeleg rostul unei opţiuni în wizardul de configurare pentru Yahoo Mail, în condiţiile în care acest serviciu nu dispune de suport POP3.

Odată configurate conturile, programul trimite şi primeşte mesaje foarte repede, putând fi configurat şi intervalul la care să verifice singur conturile, şi ţinându-te la curent cu noutăţile prin intermediul unei bare pe care afişează (deasupra tuturor ferestrelor din Windows), subiectele mesajelor nou intrate şi numărul acestora (imaginea 2). Asta pe lângă faptul că te anunţă despre intrarea unui mesaj nou şi în bara de sistem! Mie mi s-a părut enervantă respectiva bară de notificare, dar poate va folosi totuşi cuiva.

Programul dispune chiar şi de o funcţie "Express Mail", care - spun producătorii săi - identifică automat serverele de intrare şi de ieşire şi face ca mesajul tău să fie primit aproape în momentul în care l-ai trimis. Şi adevărul e că acest lucru chiar funcţionează, putând fi folosit cu succes în cazul tuturor mesajelor. La fel de utile sunt şi filtrele împotriva mesajelor nedorite, care pot fi configurate în funcţie de numele expeditorului, adresa lui de e-mail, subiect, ataşament şi altele.

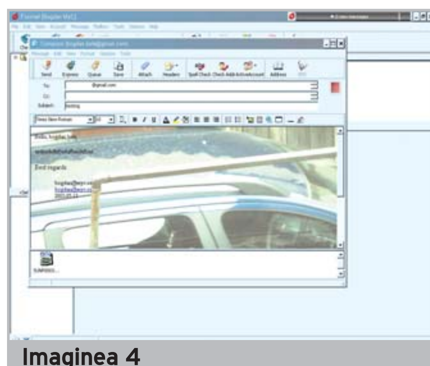

Imaginea 2

Imaginea 3

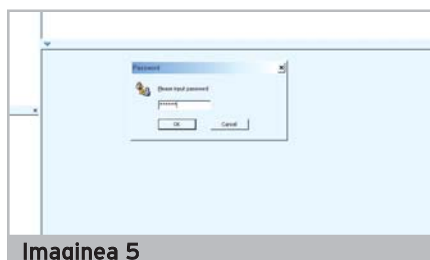
Folositor pentru cei care au la dispoziţie doar o conexiune dial-up este faptul că există în program şi o funcţie care îţi permite să vizualizezi doar subiectele mesajelor aflate pe serverul de mail şi să alegi pe care doreşti să le descarci, economisind astfel timp.

Dacă foloseşti Foxmail, dar nu mai ai timp sau chef să adaugi încă o dată întreaga listă de contacte, acestea se pot importa foarte uşor din Outlook, atât direct, cât şi prin intermediul unui fişier .csv sau .wab (imaginea 3). Exportul acestora se face şi el la fel de simplu.

Imaginea 4

Programul le oferă destule şi celor cărora le place să trimită mesaje mai "colorate", cu o multitudine de modele editabile şi sunete de fundal care pot fi introduse. Poţi chiar să îi adaugi mesajului tău o imagine de fundal (imaginea 4).

Cu totul şi cu totul enervant este însă faptul că programul are o obsesie cel puţin bizară pentru securitatea conturilor tale, motiv pentru care îţi cere parola pentru tot ce face. Mai interesant este că nu face acest lucru tot timpul şi nici după vreo logică. Astfel, se poate foarte bine întâmpla să îţi verifici căsuţa poştală şi să nu fii întrebat nimic, sau să vrei să intri în agenda de contacte şi să fii "întrebat de sănătate" (imaginea 5). Nu ştiu ce au încercat cu acest lucru, dar în mod evident nu le-a reuşit.

Imaginea 5

Concluzia - cu toate că are lipsurile lui, Foxmail este, în ansamblu, un client de e-mail reuşit şi destul de uşor de utilizat.

Specificatii
Foxmail 4.1

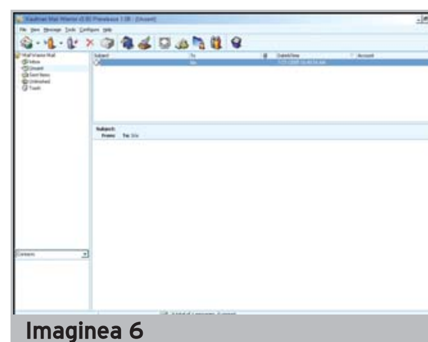
Producător: Boda Network T4echnology
Sit: http://www.foxmail.com.cn/
Avantaje: Filtru antispam eficient Funcţie "Express Mail", de trimitere rapidă
Dezavantaje: Cere parolă pentru aproape tot ce face, Se întâmplă să se blocheze din senin

MyC recomandă
60%

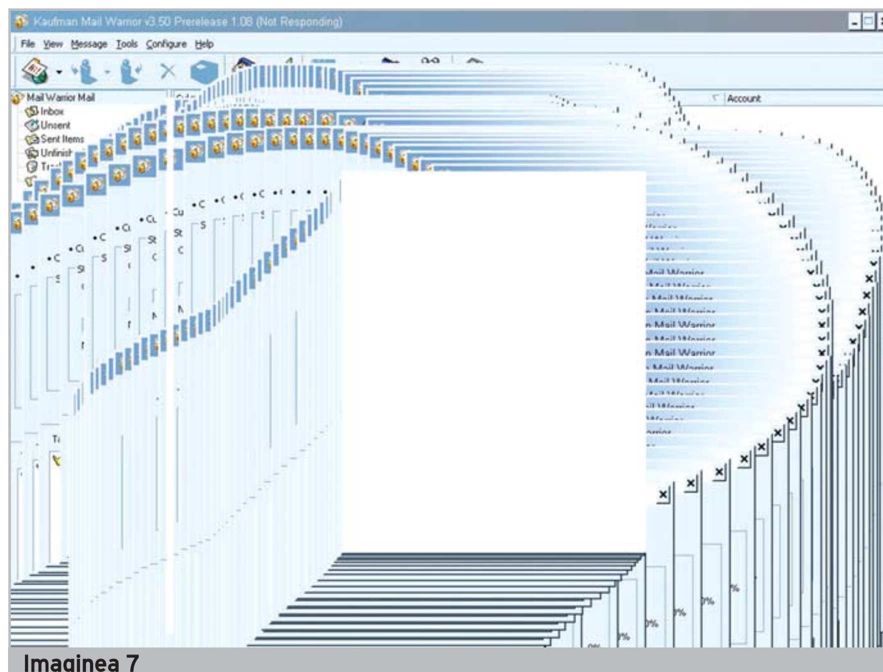
MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Kaufman Mail Warrior 3.5

În cazul acestui client de e-mail, trebuie să fii "blindat" cu toate setările contului sau conturilor tale de e-mail, deoarece nu ştie să detecteze absolut nimic în această privinţă. De menţionat este şi faptul că softul nu se instalează sub Windows, ci doar îşi copiază datele referitoare la conturi, adrese, precum şi mesajele primite în directorul specificat de tine. Acest lucru nu este până la urmă tocmai rău, deoarece în acest fel va putea fi folosit şi direct de pe un drive USB extern. Odată realizată instalarea, dai de un program a cărui interfaţă arată asemănător celei a Outlook-ului, cu meniuri simple şi opţiuni destul de multe (imaginea 6). Asemănările se opresc însă aici. După cum se vede şi din imaginea 7, Mail Warrior s-a blocat la prima comandă de "Trimitere/primire" dată de mine. Culmea e că mailul de test l-a trimis totuşi, dar a continuat să facă erori aproape la infinit.

Imaginea 6

Programul mai dispune de câteva opţiuni, cum ar fi protejarea cu parolă a fiecărui folder, opţiune de descărcare a subiectelor şi anteturilor mesajelor de pe server, precum şi o agendă de contacte pe care trebuie să o completezi de unul singur, deoarece nu ştie să importe contacte în nici un fel. Oricum, nu ai

Imaginea 7

nevoie de toate acestea, atâta vreme cât, orice ai face, softul ori se blochează, ori afişează erori la o simplă comandă de "trimitere/primire". La fel de "drăguţ" e şi faptul că ţi se spune că softul este gratuit, dar, cu toate că nu expiră, ar fi frumos să "recompensezi" autorul după 30 de zile. Eu unul, în mod sigur, n-o să fac asta!

Specificatii
Kaufman Mail Warrior 3.5

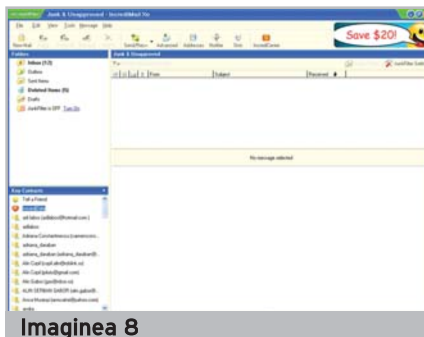
Producător: Kaufman Alex
Avantaje: Poate fi folosit şi de pe un drive USB, posibilitate de a proteja cu parolă fiecare director
Dezavantaje: Se blochează extrem de des, nu ştie să importe contactele din alţi clienţi de e-mail sau din fişiere.

MyC recomandă
20%

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Incredimail XE

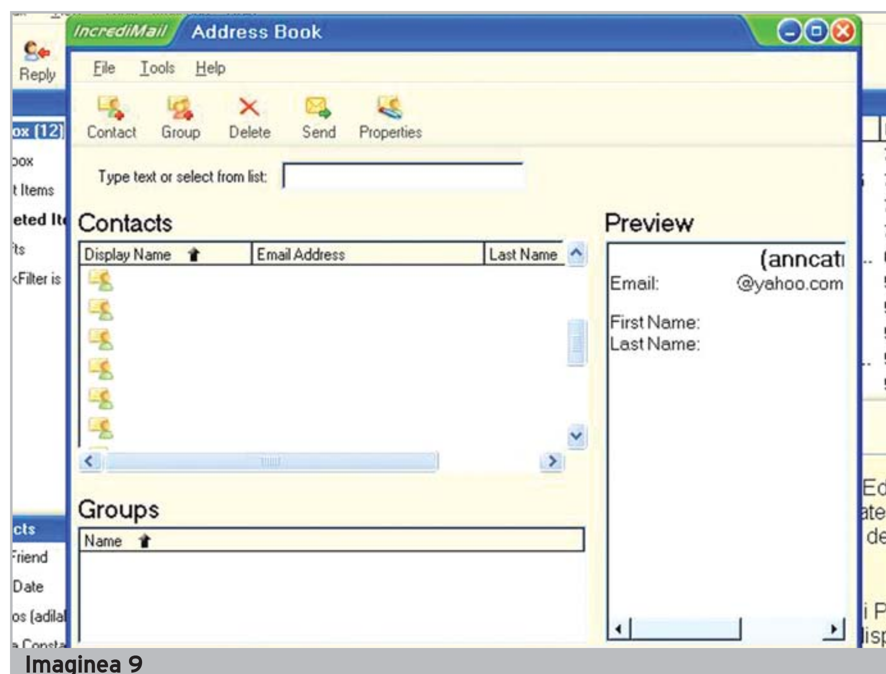
În cazul lui Incredimail, instalarea merge uşor şi este urmată imediat de configurarea conturilor. Este pur şi simplu o plăcere; dacă ai cont la unul dintre furnizorii mari (şi când spun furnizorii mari, mă refer şi la mai noul Gmail), ai nevoie doar de numele tău de utilizator şi de parolă. Mai departe se va descurca Incredimail singur. Numai pentru asta şi deja merită felicitări! În acest fel poţi să trimiţi şi să primeşti mesaje în câteva zeci de secunde. Treaba merge la fel de simplu şi în cazul în care ai un cont de mail pe un server necunoscut Incredimailului, doar că în acest caz mai ai nevoie de serverele de intrare şi ieşire, după care totul funcţionează la parametri normali.

Imaginea 8

Interfaţa este una prietenoasă şi extrem de simplu de utilizat (imaginea 8), dispunând de o mulţime de personalizări. Simpatică mi s-a părut ideea de a personaliza într-o multitudine de variante modul în care să fii anunţat la primirea unui nou mesaj - eu am ales un valet, care îţi spune pe un ton extrem de serios "You have new mail, sir".

Programul nu m-a dezamăgit nici la capitolul importarea adreselor, acestea putând fi importate dintr-o sumedenie de clienţi cunoscuţi de mail, precum şi dintr-un fişier csv creat cu Microsoft Excel. Procesul decurge repede şi nu va exista vreo diferenţă între agenda importată şi cea pe care ai avut-o în clientul folosit înainte (imaginea 9). La fel de util este faptul că, odată ce a primit "coordonatele" contului tău de pe Hotmail, Incredimail XE poate să importe, la cererea ta, şi lista de contacte din acesta.

Imaginea 9

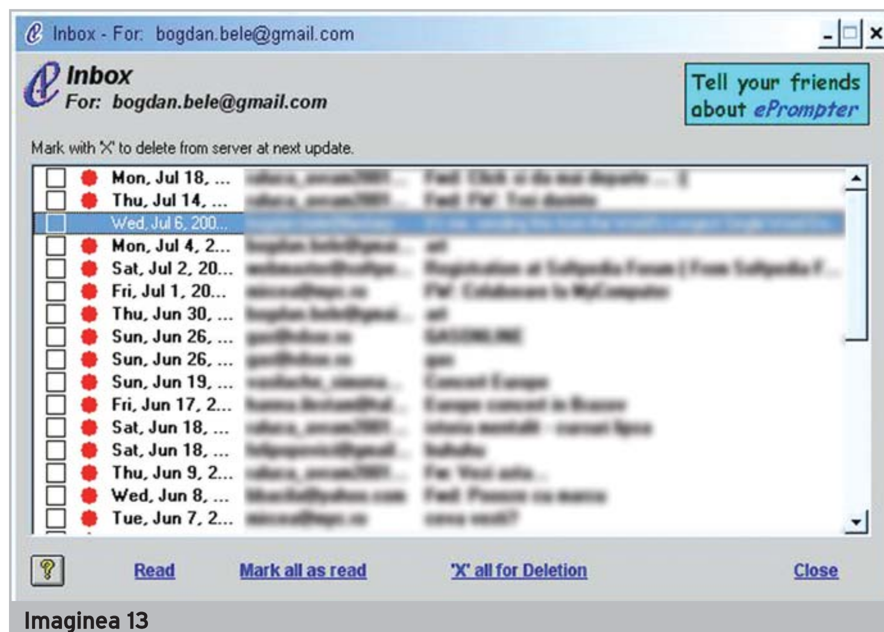
Punctul la care Incredimail XE stă cel mai bine este acela al posibilităţii personalizării mesajelor în mii de feluri, începând de la imaginile de fundal (în cantităţi de-a dreptul incomensurabile) pe care le ai la dispoziţie, precum şi sunetele, emoticonuri, animaţiile şi chiar greeting-urile incluse în program. Cei care apreciază e-mailurile "colorate" vor fi în culmea fericirii din clipa în care îl vor instala (imaginea 10 e doar un exemplu).

Softul are destule valenţe şi atunci când vrei să scapi de mesajele nesolicitate. Poţi crea liste de expeditori de la care eşti dispus să accepţi mesaje, dispui de un puternic filtru împotriva mail-urilor nedorite şi poţi chiar să trimiţi mesajele înapoi celui care le-a expediat, în aceeaşi manieră ca un server de mail care nu le-a putut livra. Astfel, în situaţia ideală, spammerul va crede că adresa nu (mai) există şi va renunţa să le mai trimită.

Trebuie menţionat faptul că există şi o variantă Premium, care însă costă 29,95 $, şi care oferă o mulţime de alte funcţii, în marea lor majoritate vizuale. Aici intră teme şi diferite tipuri de conţinut "Premium", care este actualizat zilnic, putând fi descărcat de pe situl web al producătorului. Versiunea gratuită dispune însă şi ea de aproape toate facilităţile, cu excepţia câtorva obiceiuri uneori enervante legate de publicitate. Este vorba în primul rând despre clopoţelul care te anunţă despre apariţia

Imaginea 10

Imaginea 13

unui nou mesaj publicitar al producătorului, de care nu poţi scăpa sub nici o formă, şi de reclamele în permanentă schimbare afişate în colţul din dreapta sus al ferestrei principale. În rest însă, numai de bine despre acest soft care chiar este unul reuşit.

Specificatii
Incredimail XE

Producător: Incredimail Ltd.
Sit: www.incredimail.com
Avantaje: Extrem de uşor de configurat, interfaţă foarte simplă
Dezavantaje: Mesaje publicitare multe

MyC recomandă
85%

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Eprompter 2.0

Instalarea acestui soft merge foarte uşor - câţiva paşi simpli şi gata; urmează un wizard de configurare, asemănător celui de la Incredimail, foarte uşor de folosit şi care poate configura implicit conturi de la majoritatea furnizorilor mari de e-mail gratuit (inclusiv Gmail, ceea ce a fost o surpriză plăcută - vezi imaginea 11). Eprompter mai vrea să ştie şi detalii de genul tipului de conexiune la Internet sau dacă foloseşti sau nu un proxy, însă se trece repede şi simplu prin el. Configurarea conturilor POP3 "de serviciu" se face şi ea în câteva secunde, fără a necesita prea multe setări.

Trebuie însă spus din capul locului că Eprompter e mai mult ceea ce s-ar putea numi un notifier, neoferind prea multe facilităţi, însă face fără probleme ceea ce promite. Interfaţa principală este cel mai clar exemplu în acest sens (imaginea 12). În cazul providerilor de e-mail pe care îi cunoaşte, programul îţi va afişa mesajele într-o fereastră de căsuţă poştală, din care dispui şi de posibilitatea de a le deschide, de a răspunde la ele sau de a le şterge (imaginea 13). De menţionat este şi faptul că Eprompter poate să îţi deschidă, fără a mai fi nevoie de un browser, şi mesajele din conturile de pe Yahoo. Un punct slab este faptul că softul nu deschide şi nici nu oferă posibilitatea de a descărca din mesaje ataşamentele de nici un fel, ci le recunoaşte doar sub formă de text, iar legăturile spre pagini web sunt văzute ca simplu text, lucru care poate deveni destul de enervant la un moment dat. La acestea, se adaugă şi faptul că îşi "lipeşte" o etichetă de reclamă la capătul fiecărui mesaj trimis.

Programului îi pot fi setate cu uşurinţă intervalele de timp la care să verifice toate conturile configurate, astfel încât să nu ai nici grija aceasta şi să fii anunţat la intrarea unui nou mesaj. Bineînţeles că poţi să îi ceri să verifice conturile în orice moment doreşti acest lucru, efectuând un clic pe "Update".

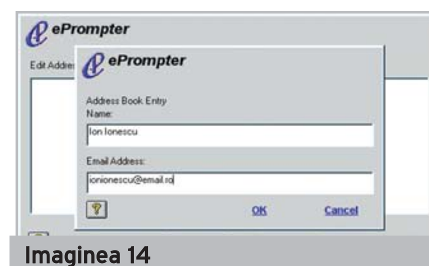
După cum era de aşteptat de la un program de o asemenea simplitate, Eprompter nu dispune de importul contactelor în agendă. Este el dotat cu o agendă de contacte, dar dacă vrei să o foloseşti, va trebui să adaugi tu contactele în ea manual, unul câte unul (vezi imaginea 14).

Imaginea 11

Imaginea 12

Imaginea 14

De menţionat este şi metoda cel puţin interesantă de a arăta numărul de mesaje necitite din fiecare cont - o "bilă" pe care scrie acest număr şi care îşi schimbă culoarea în funcţie de contul la care se referă (culorile rămân la alegerea utilizatorului).

În mare, Eprompter este un soft simplu, destinat utilizatorilor nepretenţioşi, care ştie puţine lucruri, dar măcar pe acelea le face bine.

Specificatii
Eprompter 2.0

Producător: Tiburon Technology
Sit: www.eprompter.com
Avantaje: Configurare uşoară, simplitate în utilizare
Dezavantaje: Nu ştie să deschidă ataşamente de nici un fel, fiecare mesaj trimis primeşte "eticheta" programului

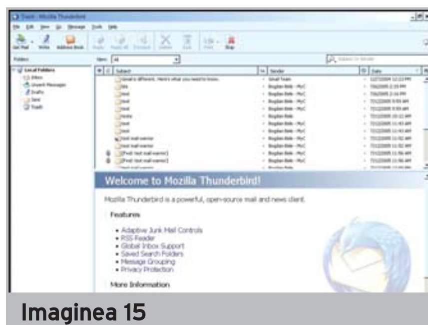
MyC recomandă
65%

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Mozilla Thunderbird 1.06

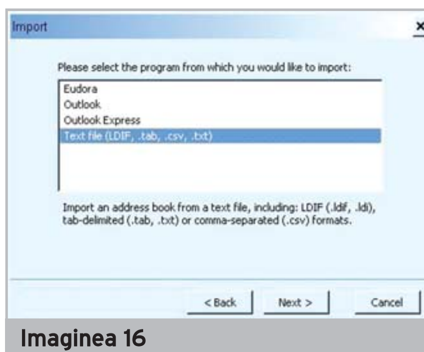
Sincer, mi-a plăcut din prima clipă clientul de e-mail al celor de la Mozilla. Nici ultima versiune nu dezamăgeşte utilizatorul. Totul începe cu instalarea, care merge foarte uşor. Îţi vei crea apoi primul cont de e-mail pe care vrei ca Thunderbird să-l verifice. Configurarea nu este la fel de uşoară ca la Incredimail, dar nici foarte grea. Atâta doar că ai nevoie de un număr mai mare de detalii, cum ar fi serverul de intrare, cel de ieşire şi porturile. Dacă le ai însă la îndemână, nu e prea mare filosofie şi vei ajunge să primeşti şi să trimiţi e-mailuri în câteva minute. Singurul lucru care pot să spun că nu mi-a plăcut la modul acestui soft de a verifica un cont de e-mail este acela că, în situaţia în care nu recunoaşte un anumit server de e-mail, te va întreba de fiecare dată când verifică respectivul cont dacă ai sau nu încredere în el. Şi nu există o opţiune de genul "da, întotdeauna", ci doar eternul "Ok", care înseamnă că data viitoare vei mai vedea încă odată întrebarea respectivă. Dar peste atâta lucru putem trece fără probleme semnificative. Problemele de genul recunoaşterii ataşamentelor nu există în Thunderbird, care se descurcă fără nici un fel de probleme şi la acest capitol.

Fereastra principală a lui Thunderbird (imaginea 15) păstrează şi ea aceeaşi notă de simplitate, toate aflându-se la îndemâna celui care foloseşte programul. De remarcat este şi bara de căutare aflată în partea superioară a ferestrei principale, care te ajută să cauţi un anumit mesaj fără prea multe bătăi de cap, după o multitudine de criterii, cum ar fi subiectul acestuia, expeditorul sau un anumit cuvânt ori expresie care se află în corpul mesajului.

Imaginea 15

Importarea contactelor din Outlook sau alt client de e-mail funcţionează şi el cu totul şi cu totul ireproşabil, neexistând nici aici probleme. Pot fi importate contactele direct din Outlook, direct din Eudora sau din mai multe tipuri de fişiere, în care tu le-ai arhivat (imaginea 16). Pe deasupra, poţi importa din Outlook sau Eudora şi mesajele şi

Imaginea 16

setările de cont, astfel încât să te simţi "ca acasă" de la prima utilizare a lui Thunderbird.

Nu am cum să nu remarc şi filtrele împotriva mailurilor nesolicitate ("spam"), care pot fi configurate şi ele după mai multe criterii, cum ar fi numele expeditorului, subiectul e-mailului, ce conţine sau nu mesajul, şi altele.

În concluzie, Thunderbird este o adevărată reuşită, care va plăcea sau poate place deja utilizatorilor pentru care e-mailul este un lucru extrem de serios, utilizat din plin zi de zi, iar stabilitatea de care dă dovadă îl transformă într-un concurent serios pentru Outlook. Microsoft are toate motivele să se teamă!

Specificatii
Mozilla Thunderbird 1.0.6

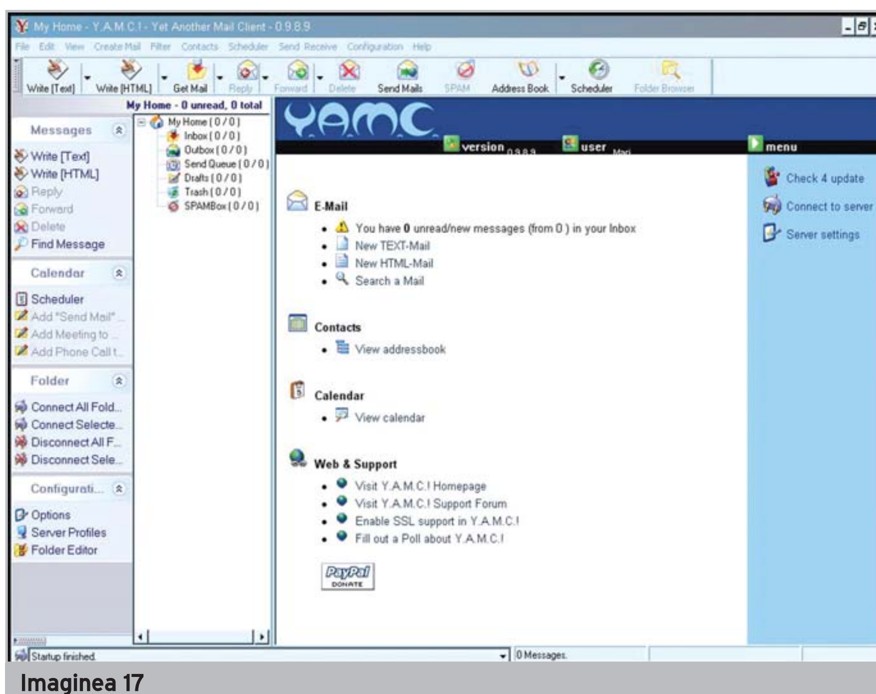
Producător: Mozilla Foundation
Sit: www.mozilla.org
Avantaje: Stabilitate, foarte uşor de utilizat, import rapid al contactelor în agendă
Dezavantaje: Configurare destul de complicată

MyC recomandă
89%

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Yet Another Mail Client 0.9.8

Instalarea acestui program decurge şi ea destul de lin, singurul lucru pe care ţi-l cere fiind locul unde urmează a fi stocate mesajele primite. Urmează, ca de obicei, configurarea a cel puţin un cont de e-mail. Aici ne aşteaptă o surpriză plăcută, nemaiîntâlnită la celelalte programe de genul acesta pe care le-am "luat la puricat" - un buton de testare a setărilor introduse, pentru a te asigura că nu ai greşit nimic. Ideea nu ar fi nici pe departe rea, dacă ar merge. Mie însă mi-a "oferit" o eroare de toată frumuseţea prima dată când am încercat să-l folosesc. Dacă tot suntem la capi-

Imaginea 17

tolul configurării unui cont în Yet Another Mail Client, nu pot să nu spun că aceasta este una destul de complicată, cere o mulţime de setări şi are toate şansele să facă un utilizator mai puţin experimentat să-şi "prindă urechile" pe aici.

Dacă însă reuşeşti să treci peste această probă de foc şi ajungi să foloseşti programul în sine, descoperi o clonă de Outlook destul de simpatică, având o interfaţă similară celei a softului celor de la Microsoft (imaginea 17). Minusul acestei interfeţe este faptul că oferă o mulţime de opţiuni cu totul inutile, care nu fac decât să o încarce, fără ca acest lucru să fie necesar. Există însă şi lucruri bune, cum ar fi opţiunea de căutare a unui mesaj în funcţie de un cuvânt cheie din textul său. De asemenea, poţi să alegi, atunci când scrii un mail, dacă va fi trimis în format simplu de text sau în HTML.

Importarea contactelor există, dar este ca şi cum nu ar fi, deoarece trebuie să cauţi tu singur fişierul în care Outlook le-a salvat, deoarece YAMC nu este capabil să importe singur din arhiva Outlook-ului sau dintr-un fişier.

În ceea ce priveşte combaterea spamului, YAMC stă, parcă, un pic mai bine - ai posibilitatea de a crea liste "albe" şi "negre", cu utilizatori de la care vrei să primeşti mesaje sau nu, lucru deloc rău. Există şi o funcţie mai rar întâlnită la alţi clienţi de e-mail gratuiţi, care oferă posibilitatea de a-ţi organiza timpul pe ore, zile, săptămâni, luni şi ani (imaginea 18). Cu toate că are numele de "Scheduler", aceasta nu este altceva decât o copie a "Calendarului" din Outlook.

Concluzia în acest caz este că degeaba oferi o mulţime de funcţii inutile dacă softul nu este în stare să-şi ducă la bun sfârşit "meseria" sa de bază.

Imaginea 18

Specificatii
Yet Another Mail Client 0.9.8

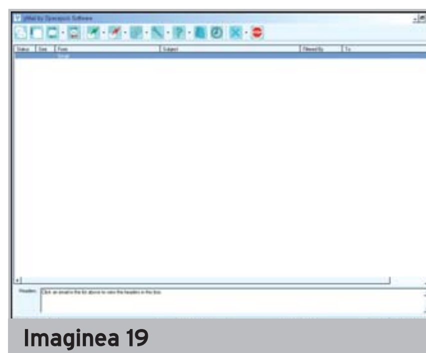
Producător: Thomas Zangl
Sit: http://www.borg-kindberg.ac.at/
Avantaje: Funcţie "Scheduler", similară calendarului din Outlook, posibilitate de a crea liste cu utilizatori de la care vrei să primeşti mesaje
Dezavantaje: Configurarea este complicată

MyC recomandă **25%**

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

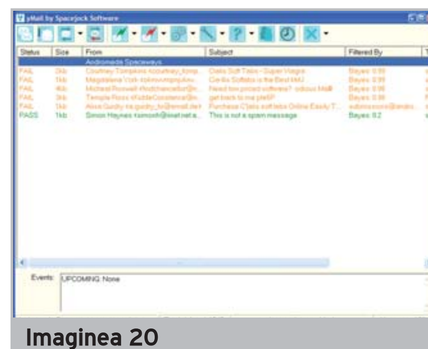
Ymail

Instalarea lui Ymail se derulează şi ea fără prea multe bătăi de cap, după care te trezeşti faţă-n-faţă cu o... interfaţă pe care nu o pot numi altfel decât "interesantă" (imaginea 19). Cum altfel poţi eticheta o interfaţă de program pentru Windows care nu are deloc meniuri pull-down? Aceasta dispune doar de un rând de butoane cu care eşti obligat să te descurci, dacă ţii cu tot dinadinsul să foloseşti programul.

Imaginea 19

Configurarea conturilor este, însă, o surpriză destul de plăcută, în sensul că se face aproape la fel de repede ca şi la Eprompter - ai nevoie doar de serverele de intrare şi de ieşire, nume de utilizator, după care funcţionează partea de trimis şi de primit.

La capitolul avantaje poate fi menţionat faptul că programul dispune de un filtru puternic împotriva mesajelor nesolicitate, putând fi folosit şi ca utilitar de filtrare înainte de a descărca mesajele de pe server. De menţionat este că se adaptează în funcţie de mesajele primite şi îşi ajustează, de-a lungul timpului, filtrele în funcţie de ceea ce tu îi arăţi că este spam, prin urmare după câteva zile de utilizare intensivă devine destul de sigur. (imaginea 20)

Imaginea 20

Nici Ymail nu îşi poate face un titlu de mândrie din deschiderea ataşamentelor, dar importă contactele repede şi corect, cu toate că ştie să facă asta doar dacă au fost salvate într-un fişier .csv. Softul are şi un buton de "Organizer", dar acesta nu dă semne că ar folosi la ceva, în sensul că nu funcţionează chiar deloc.

În concluzie, dacă ai nevoie de un utilitar antispam, Ymail este chiar unul acceptabil, dar mai are extrem de mult de învăţat până să devină un client de e-mail care să poată emite pretenţii.

Specificatii
Ymail

Producător: Spacejock Software
Sit: http://www.spacejock.com/yMail.html
Avantaje: Filtru antispam puternic
Dezavantaje: Interfaţă fără meniuri pull-down, buton "Organiser" care nu funcţionează

MyC recomandă **20%**

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Concluzii

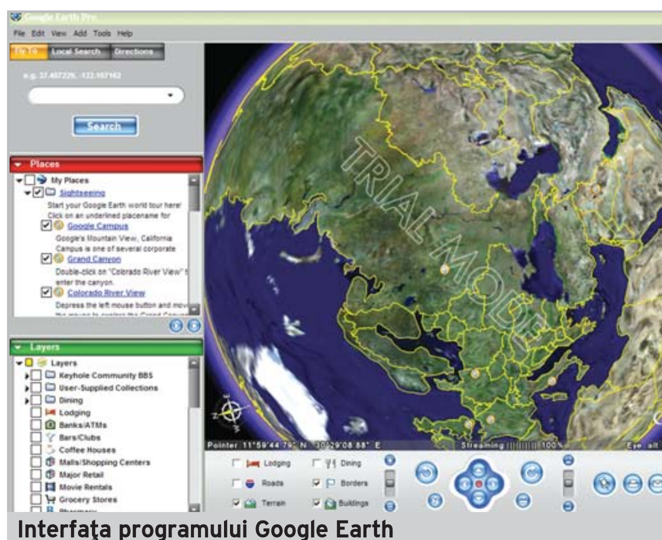
Iată că am ajuns şi la capătul acestui test care a încercat o comparaţie între şapte clienţi de e-mail gratuiţi disponibili în acest moment pe Internet. Nu pot să nu remarc modul în care ies în evidenţă Mozilla Thunderbird, prin stabilitatea, simplitatea şi uşurinţa sa în utilizare, şi Incredimail, prin modul în care a înţeles să transforme un e-mail - dintr-un text absolut banal într-un lucru pe care utilizatorul îl poate "colora" şi înfrumuseţa atât cât îl duce imaginaţia. Rămâne la latitudinea voastră să alegeţi sau nu să înlocuiţi Outlook cu unul dintre programele prezentate în acest test. Aveţi oricum ocazia să le încercaţi, toate aflându-se şi pe CD-urile primite în această lună împreună cu revista.

Până acum, compania Google Inc. ne-a obişnuit cu produse şi servicii de calitate. Recent a lansat programul Google Earth, care a cunoscut un succes foarte mare. Programul foloseşte suportul 3D al plăcii grafice instalate în calculatorul tău personal pentru a genera un glob virtual în miniatură. Pe glob, programul mapează imagini preluate din satelit pentru a reprezenta relieful, oraşele şi toate informaţiile geografice legate de zona pe care o priveşti. Cu cât te apropii mai tare de suprafaţa terestră, cu atât vor fi mapate imagini la o rezoluţie mai mare şi vor fi vizibile mai multe detalii. În luna mai a acestui an am prezentat programul World Wind dezvoltat de NASA. Cele două programe au funcţionalitate similară şi prezintă - per ansamblu - aceleaşi caracteristici.

Globul virtual folosit pentru reprezentarea Pământului nu mai este o noutate. Conexiunea la Internet face legătura între cantitatea mare de hărţi disponibile pentru maparea pe glob şi programul instalat pe calculatorul personal. Ar fi imposibilă stocarea tuturor hărţilor pe un calculator obişnuit. Online sunt efectuate cereri de informaţie doar pentru zonele de interes. La programul Google Earth inovaţia constă în corelarea motorului de căutare Google cu globul virtual. Sperăm că pe viitor acest software va evolua atât de mult, încât la o simplă căutare pe Google, globul ne va oferi toate informaţiile necesare.

Programul este disponibil în 4 variante: Google Earth Free, Google Earth Plus, Google Earth Pro şi Google Earth Enterprise Solutions. Versiunea gratuită îţi oferă acces la o cantitate uriaşă de imagini din satelit la rezoluţie foarte mare şi posibilitatea de a căuta hoteluri, restaurante, parcuri, şcoli, spitale şi alte informaţii, şi oferă localizarea lor pe interfaţa 3D a Pământului. Ea poate fi folosită la planificarea excursiilor, la orientare în timpul deplasării pe rute lungi sau la studierea geografiei. Varianta Google Earth Plus costă aproximativ 20 USD. Ea oferă în plus posibilitatea de a importa în program informaţii GPS, tipărirea la o rezoluţie mai mare, suport oferit prin e-mail şi posibilitatea de a importa date şi schiţe în program. Versiunea Google Earth Pro costă 400 USD şi oferă în plus: localizarea străzilor (trebuie doar să tastezi adresa pentru a "zbura" la acea destinaţie), reprezentarea tridimensională a clădirilor şi posibilitatea de exportare a

Interfaţa programului Google Earth

Interfaţa programului World Wind

unei secvenţe video la parcurgerea unei rute. Această versiune poate fi folosită la dezvoltarea afacerilor sau la studierea arhitecturii anumitor zone. Google Earth Enterprise Solutions este o versiune a programului special destinată pentru afaceri. În program poţi integra vectori, modele tridimensionale şi aproape orice tip de informaţie.

După cum este precizat şi pe situl oficial earth.google.com, nu toate zonele sunt acoperite de hărţi la rezoluţie înaltă. De exemplu, pentru zona României, hărţile sunt similare cu cele prezentate de programul World Wind şi oferă imagini la rezoluţie destul de mică. În schimb, pentru oraşele principale din SUA poţi observa chiar şi maşinile parcate în faţa clădirilor. Este impresionant şi modul în care au fost construite şi plasate pe suprafaţa hărţilor clădirile tridimensionale.

Interfaţa programului

Pe suprafaţa de lucru majoritatea spaţiului este repartizat ferestrei de vizualizare

Navigarea în această fereastră este simplă şi intuitivă. Poţi naviga doar cu mausul, iar la început, experimentarea îţi va dezvălui următoarele: butonul din stânga are rolul de a roti, iar butonul din dreapta are rolul de a efectua un zoom. În partea inferioară a ferestrei sunt dispuse o serie de butoane care vor ajuta la poziţionarea corectă în spaţiul tridimensional. Dacă fixezi mausul câteva secunde asupra unui buton, vei primi o explicaţie cu modul de funcţionare a acestuia. Din partea stângă putem controla modul de afişare. Putem activa sau dezactiva afişarea graniţelor, modelelor 3D ale clădirilor (pentru 38 de oraşe din SUA), drumurilor, restaurantelor sau hotelurilor. În centru avem plasate o serie de butoane care ajută la navigarea în mediul tridimensional. Putem marca puncte de referinţă prin apăsarea butonului [Add Placement]. Tot de aici putem tipări harta vizibilă. Dacă doreşti să salvezi imaginea curentă într-un fişier, accesează comanda [Save Image] din meniul [File].

În partea stângă a interfeţei există mai multe tab-uri care ajută la navigare şi la localizarea informaţiei. În primul tab, denumit [Fly To] vei putea căuta denumiri de localităţi. Motorul de căutare recunoaşte destinaţiile la următoarele tipuri de formulări [oraş, judeţ], [oraş, ţară], iar adresele la nivel de stradă sunt valabile doar pentru SUA, Anglia şi Canada. Dacă cauţi un anume oraş şi nu primeşti nici un rezultat, înseamnă că motorul de căutare a străbătut doar zona vizibilă. Pentru a nu obţine un rezultat local va trebui să introduci o virgulă după numele oraşului, să laşi un spaţiu liber şi să adaugi şi numele ţării.

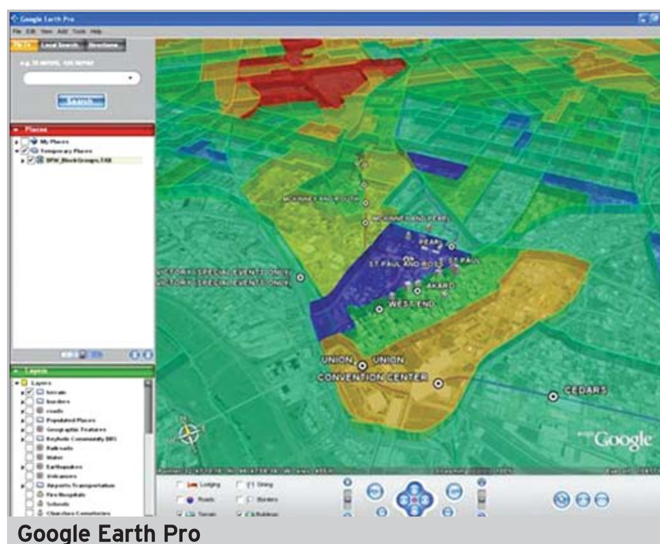
În partea inferioară a ferestrei principale avem amplasată bara de transfer. Dacă ea rămâne fixată pentru încercări repetate de zoom, înseamnă că s-a ajuns la limita de rezoluţie.

Tabul secundar, intitulat [Local Search] are rolul de a efectua căutări doar în zonele precizate de utilizator. Aici avem la dispoziţie două casete: una pentru introducerea informaţiei pe care dorim să o căutăm, şi alta, pentru introducerea locaţiei în care dorim să efectuăm căutarea. Vor fi afişate cele mai apropiate 10 rezultate. Există mai multe metode pentru efectuarea căutărilor, iar două dintre cele mai utilizate sunt: încadrarea în ghilimele (doar dacă ştim denumirea exactă), sau precizarea tipului de afacere în care se încadrează, urmată de cuvântul respectiv.

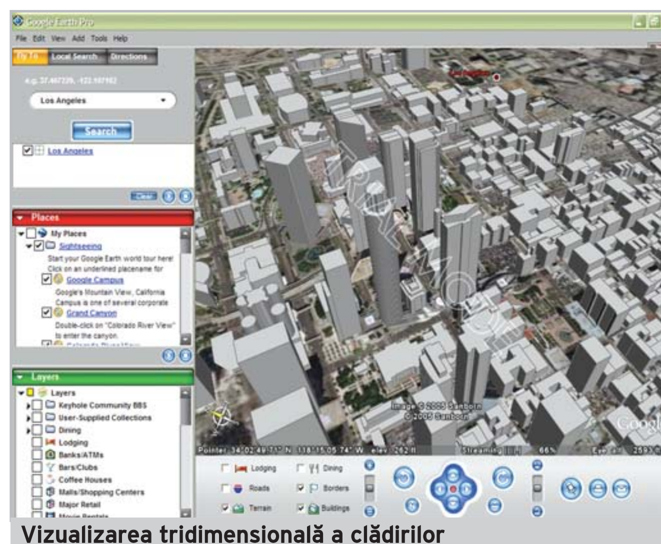
Pentru a determina traseul între două puncte avem la dispoziţie caseta [Directions]. Aici specificăm punctul de pornire şi destinaţia, şi primim ca rezultat traseul marcat pe hartă. După stabilirea traseului putem să efectuăm parcurgerea lui din punctul de vedere al unui avion care zboară la mică altitudine. Apasă butonul [Play Tour] plasat în partea inferioară a casetei pentru a vizualiza ruta respectivă.

În caseta layers putem modifica vizibilitatea pe hartă a diferitelor puncte de interes. Avem posibilitatea de selectate între cele mai importante tipuri de clădiri, precum: hoteluri, restaurante, spitale, cafenele, farmacii, benzinării, cinematografe, stadioane, parcuri, şcoli, aeroporturi, vulcani şi multe altele.

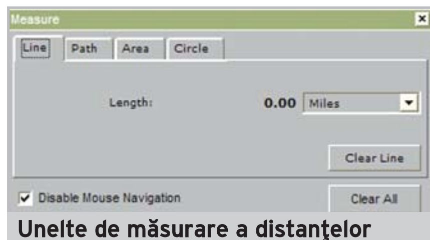
Una dintre cele mai importante unelte din program este cea de măsurare a distanţelor Accesează din meniul [Tools] comanda [Measure] pentru a deschide caseta special concepută pentru acest scop. În varianta Google Earth Plus utilizatorii pot măsura dis-

Google Earth Pro

Vizualizarea tridimensională a clădirilor

Unelte de măsurare a distanţelor

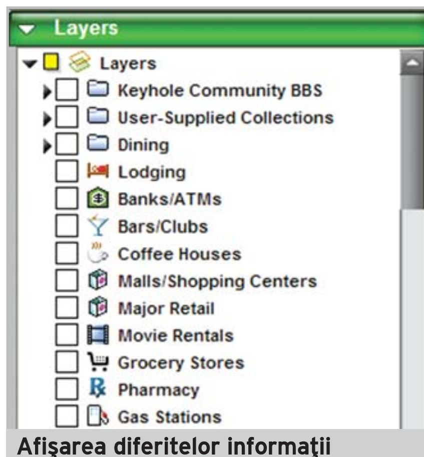
tanţa pe linii sau căi, iar în varianta Google Earth Pro pot măsura aria unei zone poligonale, sau suprafaţa unui cerc. La folosirea uneltei vei plasa punctele de referinţă cu mausul şi vei obţine rezultatul în cele mai cunoscute unităţi de măsură, fără a ţine cont de altitudine.

Integrarea cu motorul de căutare Google

Unul dintre cele mai importante avantaje ale programului (spre deosebire de World Wind) este integrarea cu motorul de căutare Google. Dacă ai căutat un anume restaurant, iar pe Internet acesta a fost revizuit de utilizatorii unui sit, în program vei putea citi acel comentariu.

Cerinţe de sistem

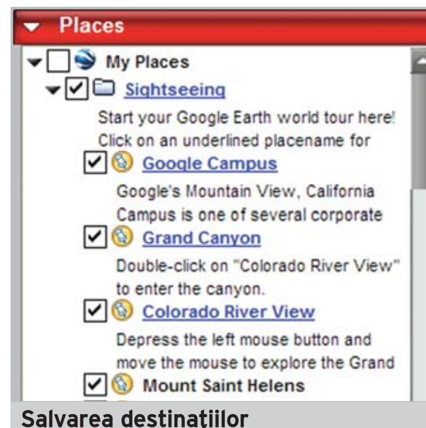
Pe situl oficial este precizat foarte clar că programul nu va funcţiona pe toate sistemele. El foloseşte un motor pentru reprezentarea informaţiilor tridimensionale care nu va funcţiona pe orice calculator. În plus, ai nevoie de o conexiune la Internet pentru descărcarea hărţilor, şi de un cont (gratuit sau plătit) pentru logarea în program. Versiunea pentru Apple Macintosh încă nu a fost lansată. Cerinţele minime sunt: sistem de operare Windows 2000 sau Windows XP, procesor Pentium III la frecvenţă de 500 MHz, memorie de 128 MB RAM, 200 MB spaţiu pe disc, placă video cu suport pentru accelerarea 3D şi o rezoluţie a monitorului de 1024x768 pixeli.

Afişarea diferitelor informaţii

Google Earth Hacks

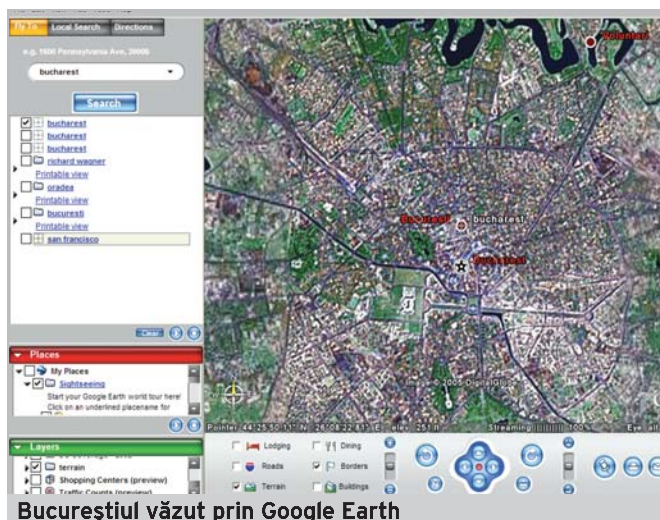
Acesta este unul dintre cele mai utile situri pentru îmbunătăţirea modului în care rulează programul. Aici vei găsi multe locuri interesante marcate pe globul virtual, salvate sub forma fişierelor cu extensia .kmz sau .kml. Dacă descarci şi rulezi un astfel de fişier, programul îl va interpreta şi te va duce la destinaţia respectivă. În timp ce vizitezi situl este indicat să ai deschis în fundal programul Google Earth. De aici poţi descărca chiar şi modele tridimensionale pentru clădiri, care au fost realizate de utilizatori. Avem acces la informaţii legate de "Turul Franţei 2005", clădiri importante pentru afaceri, trafic, informaţii legate de vreme, clădiri guvernamentale şi locuri speciale pentru petrecerea vacanţelor. Pentru mai multe informaţii vizitează adresa www.googleearthhacks.com.

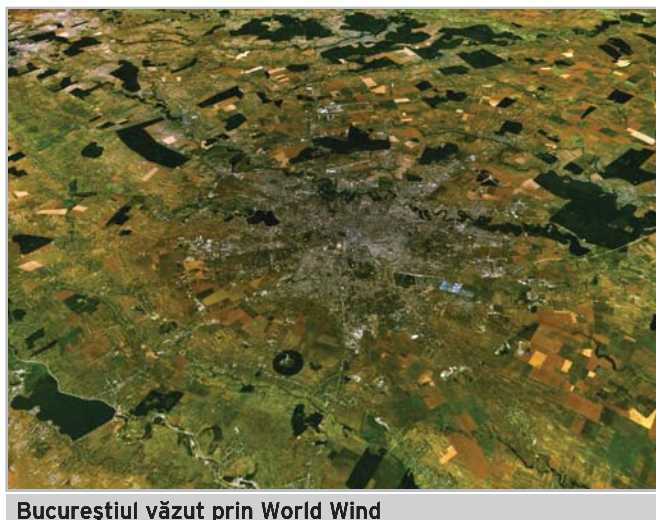
Salvarea destinaţiilor

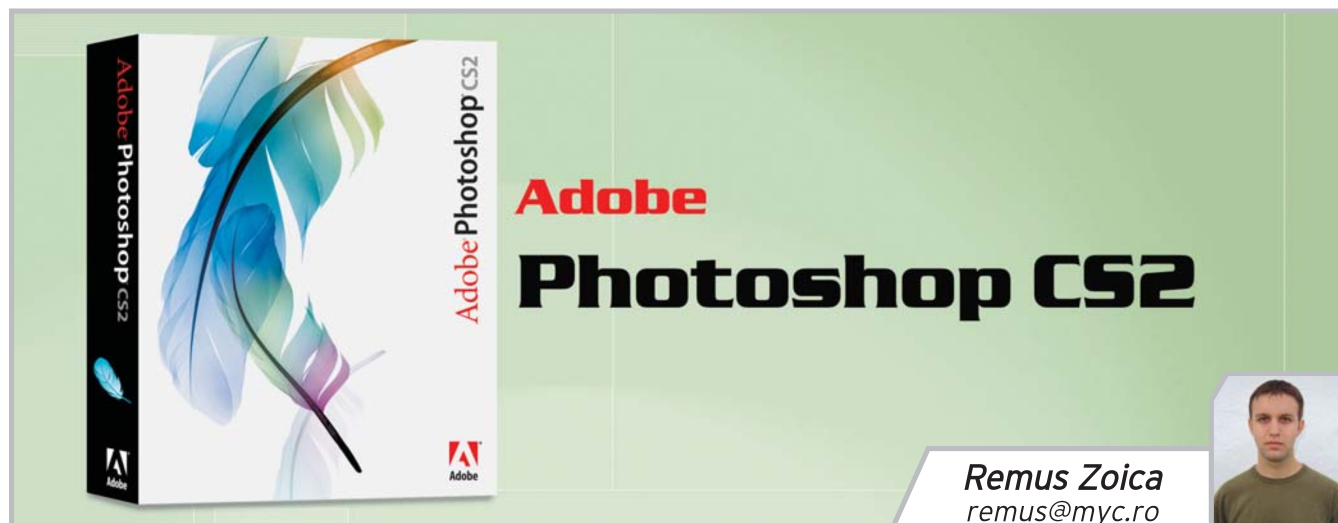
Concluzie

Google Earth este unul dintre cele mai utile programe. Toată lumea iubeşte excursiile la mare distanţă. Mai repede sau mai târziu te vei trezi în mijlocul pustietăţii, abandonat de orice mijloc de orientare. Dar, cu toată tehnologia de partea ta: laptop şi telefon mobil, nu te vei mai rătăci nici în cele mai adânci peşteri de pe suprafaţa pământului, nu-i aşa?

Bucureştiul văzut prin Google Earth

Bucureştiul văzut prin World Wind

Adobe Photoshop CS2

Remus Zoica
remus@myc.ro

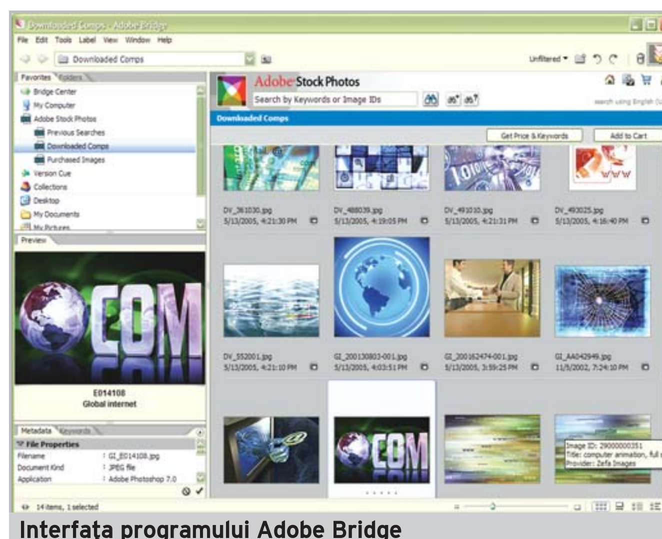
Istoria programului Photoshop a început în anul 1987, când un entuziast în folosirea calculatoarelor, pe nume Thomas Knoll, a început dezvoltarea primului algoritm pe această temă. De la prima versiune, şi până la cea cu numărul 9 (lansată în 2005), programul şi-a construit un adevărat renume în domeniul editării grafice. În ultima versiune, Adobe Photoshop CS2, au fost îmbunătăţite multe funcţii existente, fiind introduse o serie facilităţi noi. Sufixul "CS" reflectă integrarea în pachetul Adobe Creative Suite, iar numărul 2 reprezintă versiunea nouă a produsului. Photoshop a ajuns atât de cunoscut, încât din numele lui a derivat o expresie foarte des folosită pe Internet: "photoshopping", care simbolizează procesul de editare al unei imagini (indiferent de programul de editare folosit). În continuare voi încerca să vă prezint cele mai noi facilităţi adiţionale ale programului.

Adobe Bridge

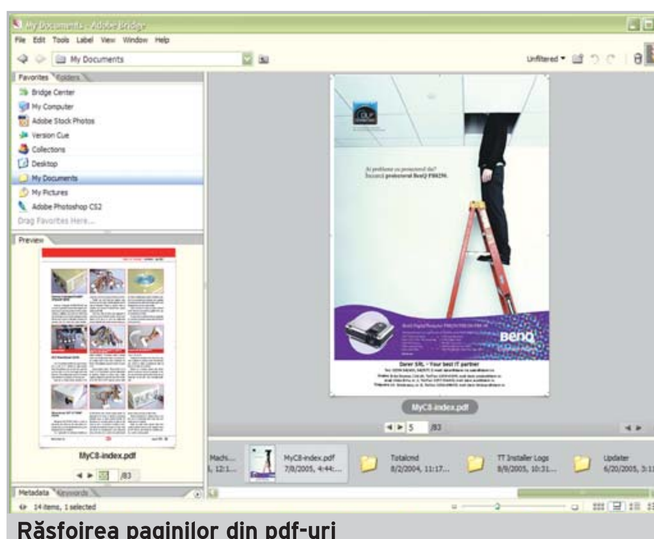
Una dintre cele mai importante schimbări o reprezintă browser-ul de fişiere. Spre deosebire de versiunea anterioară, el este acum o aplicaţie de sine stătătoare. Programul Bridge permite portarea imaginilor între aplicaţiile suitei, oferind o integrare mult mai bună. Aici vei avea un centru de manipulare a fişierelor pentru proiectul la care lucrezi. Poţi organiza, răsfoi şi vizualiza fişierele înainte de a le deschide, iar mărimea thumbnail-urilor este reglabilă. Programul recunoaşte foarte multe formate de fişiere, nu numai pe cele proprietare companiei. Din acest motiv el poate fi folosit şi separat, ca program de gestionare a imaginilor. Acum poţi vizualiza chiar şi paginile din interiorul unui document PDF fără a-l deschide. De exemplu, modul "filmstrip" îţi permite vizualizarea fişierelor din interfaţa modificată sub forma unei role de film. În partea inferioară avem acces la un buton care modifică dimensiunea thumbnail-urilor.

Un avantaj foarte important pentru designeri este posibilitatea de a salva mai multe versiuni ale unui fişier, precum şi funcţiile oferite pentru o mai bună colaborare între membrii unei echipe. Funcţia de căutare a imaginilor a fost şi ea îmbunătăţită, iar acum putem căuta în colecţia de imagini fişiere care folosesc acelaşi set de fonturi.

Noua funcţie, Adobe Stock Photos,

Interfaţa programului Adobe Bridge

Răsfoirea paginilor din pdf-uri

este după părerea mea şi cea mai utilă. Din interfaţa programului Bridge putem căuta în baza de date a celor mai importanţi ofertanţi de imagini prin Internet. Înainte de achiziţionarea imaginilor vom primi rezultatele sub forma unor thumbnail-uri, sau vom putea descărca variantele la o rezoluţie mică. În ultima perioadă, achiziţionarea imaginilor online pentru companii, a devenit o afacere foarte profitabilă. Preţul mic al imaginilor elimină în multe cazuri necesitatea de angajare a unui fotograf profesionist. În plus în acest fel ai acces la o mare colecţie de imagini şi implicit acces la idei foarte variate. Prin browser-ul Web, datorită navigării pagină cu pagină (şi timpului de încărcare al fiecăreia), procesul de achiziţionare al imaginilor este mai costisitor. În România, după dezvoltarea şi răspândirea pe scară largă a modalităţilor de plată online, serviciul va creşte şi el în popularitate.

"Bridge Center" este o secţiune specială din care poţi accesa rapid fişierele modificate recent, ultimele directoare accesate şi un reader RSS.

Dacă te-ai obişnuit cu interfaţa simplă a programelor ACDSee sau IrfanView, nici o problemă. Adobe Bridge poate trece foarte uşor în modul compact, devenind o fereastră plasată deasupra celorlalte. În acest fel o poţi folosi împreună cu orice alte aplicaţii care suportă operaţia drag&drop (trage şi aruncă).

Ai posibilitatea de a oferi o notă pe scara de la 1 la 5 fiecărei imagini (reprezentată prin steluţe), sau de a repartiza un nume special colorat. De exemplu poţi folosi culoarea roşie şi albastră pentru fişierele a două proiecte, iar culoarea verde pentru fişierele personale. Ulterior poţi filtra lista de fişiere, pentru a le afişa doar pe cele de care ai nevoie.

Din Adobe Bridge ai acces la aproape toate operaţiunile de procesare automată a fişierelor, fără a fi nevoie de încărcarea imaginilor în aplicaţia Photoshop. Chiar mai mult, în timpul procesării automate a imaginilor, în Photoshop vei putea continua editarea, pentru că acum Bridge este o aplicaţie de sine stătătoare.

Programul oferă posibilitatea de vizualizare a imaginilor în modul "slideshow" (prezentare). La intrarea în acest mod programul îţi afişează tastele de control. Din tastatură vei putea nota imaginile în timpul prezentării.

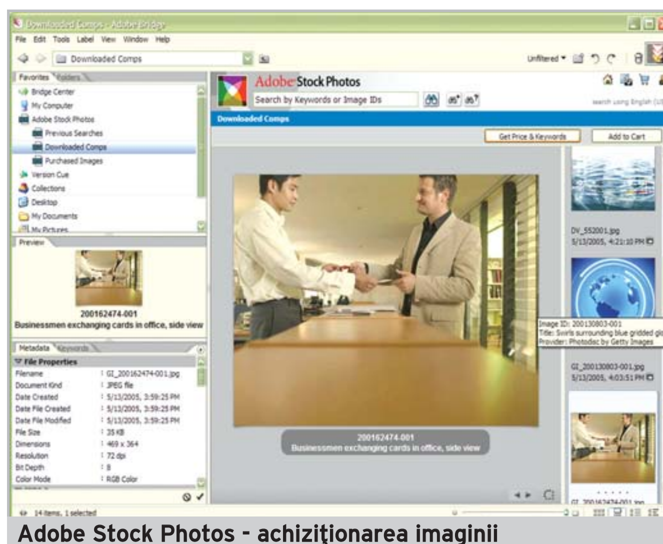
Noi funcţii integrate în Adobe Photoshop

"Vanishing Point" este numele unei noi unelte folosite pentru clonarea obiectelor în perspectivă. Aceasta era marea problemă la vechea unealtă de clonare. Liniile (în special marginile drepte ale obiectelor) care se pierdeau în perspectivă ridicau o adevărată problemă. Înainte de clonarea propriu-zisă va trebui să defineşti o zonă specială care reprezintă perspectiva imaginii. Unealta este utilă şi la încadrarea elementelor în spaţiul tridimensional. Poţi accesa unealta "Vanishing Point" din meniul [Filter] şi poţi defini chiar mai multe planuri de perspectivă (în special pentru clonarea elementelor clădirilor).

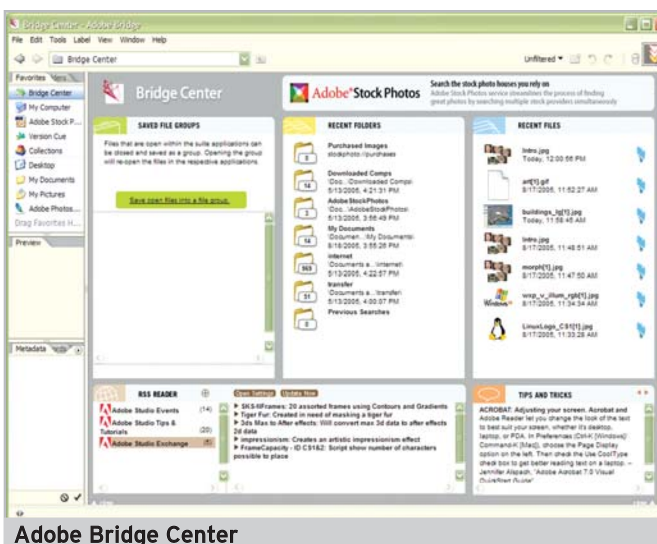
În cadrul funcţiilor de transformare a fost introdusă noua funcţie intitulată "Image Warp". Ea ne oferă posibilitatea de plasare a unei imagini 2D pe suprafaţa elementelor din componenţa altor imagini. Funcţia este accesibilă din meniul [Edit] - [Transform] - [Warp]. Până acum transformarea era limitată la liniile drepte ale poligoanelor, pentru obţinerea unei zone curbate trebuia să foloseşti tehnici speciale. Avem acces aici la o serie de presetări, asemănătoare cu cele folosite de unealta de tipărire a textului.

O altă facilitate foarte importantă este posibilitatea de importare a elementelor în program sub o nouă formă intitulată "Smart Objects". De exemplu în vechiul mod de importare al unei imagini pe un layer separat, după efectuarea unei scalări imaginea rămânea blocată la acea dimensiune. Dacă încercai să o readuci la dimensiunea iniţială, pierdeai din calitate. Acum, dacă un layer este de tipul "Smart Object", imaginea iniţială este păstrată în memoria tampon, unde este protejată de modificări. Astfel nu vei mai avea pierderi de calitate la modificări repetate ale dimensiunii.

Pentru fotografi a fost introdus un nou filtru care reduce zgomotul de culoare ([Filter] - [Noise] - [Reduce Noise]). Filtrul poate reduce şi din arte-

Adobe Stock Photos - achiziţionarea imaginii

Adobe Bridge Center

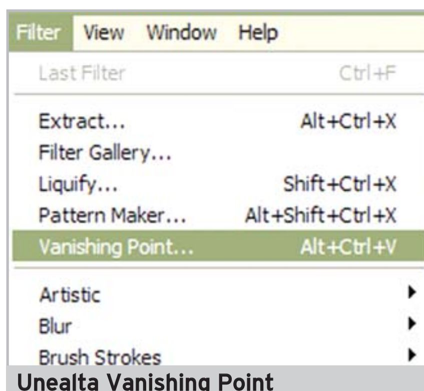

Notarea imaginilor

factele de compresie JPEG, acţionând pe fiecare canal de culoare în parte integrând o funcţie pentru salvarea setărilor. Filtrul [Reduce Noise] a fost preluat şi îmbunătăţit de la aplicaţia Photoshop Elements 3. Un alt filtru introdus la ultima versiune poartă denumirea "Smart Sharpen" şi este accesibil din meniul [Filter] - [Sharpen] - [Smart Sharpen]. El va înlătura problemele obişnuite de înceţoşare a imaginilor, oferind o gamă largă de setări.

"Spot Healing Brush" este numele unei unelte noi, derivată din unealta "Healing Brush" Ea a fost revizuită şi îmbunătăţită. Acum nu mai trebuie să desemnezi sursa pentru clonare, trebuie doar să efectuezi un clic asupra zonei care reprezintă problema. Marginea se va combina cu fundalul pentru a înlocui elementul selectat.

Una dintre problemele des întâlnite la versiunea anterioară era legată de suprapunerea imaginilor. De exemplu, dacă doream să plasăm o imagine care avea culori calde peste un fundal care

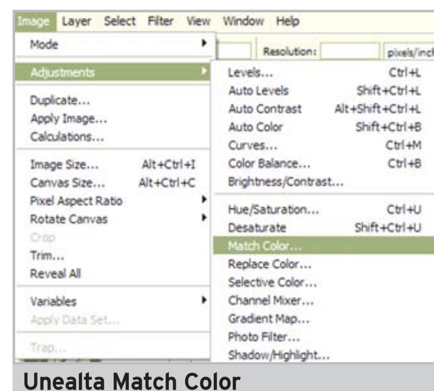
Unealta Vanishing Point

avea culori reci trebuia să potrivim manual culorile şi să eliminăm marginile care erau proeminente. Acum există o metodă automată care rezolvă această problemă. Ea este accesibilă din meniul [Image] - [Adjustments] - [Match Color].

Din partea inferioară a casetei de caracteristici deschise va trebui să selectăm cele două layere care cuprind imaginile ale căror culori dorim să le potrivim. Dacă opţiunea [Preview] este bifată vom observa rezultatul în fereastra principală. Dacă nu suntem mulţumiţi de rezultat, putem modifica în partea superioară a casetei de caracteristici intensitatea culorilor sau a luminii.

O altă unealtă portată de la aplicaţia Photoshop Elements 3 este cea de înlăturare a efectului de "ochi roşii"cauzate de lumina puternică a bliţului. Printr-un simplu clic vom înlătura culoarea roşie, fără a mai parcurge alte etape intermediare sau a schimba canalele de culoare.

Alături de aceste noi adiţii avem posibilitatea de manipulare simultană a

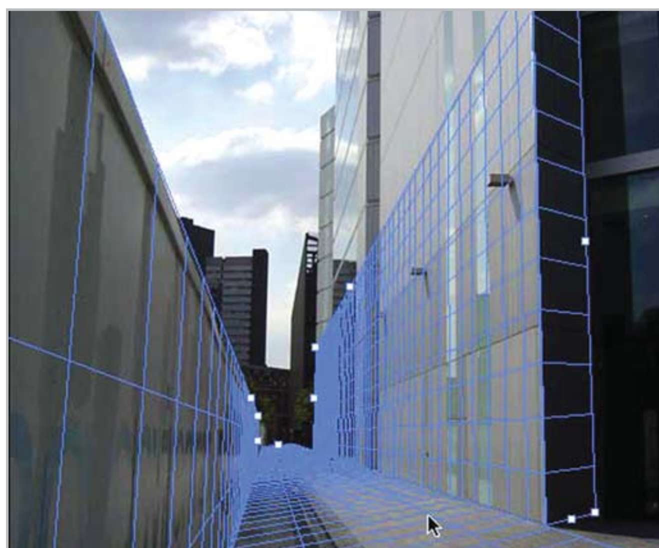

Unealta Match Color

mai multor layere, o funcţie care a fost cerută de mulţi specialişti.

Cerinţe de sistem

După cum ne-am obişnuit până acum, aplicaţia Photoshop este un adevărat consumator de resurse. Nu este indicată rularea pe un sistem care este dotat doar cu 256 MB RAM (cu toate că programul funcţionează şi aşa). Memoria minimă necesară, după cum precizează cei de la Adobe, este de 320 MB RAM. Procesorul trebuie să fie minim P III, iar spaţiul liber pe disc 650 MB. Rezoluţia monitorului trebuie să fie de minim 1024x786 de pixeli, iar sistemul de operare Windows 2000 cu Service Pack 4 sau Windows XP cu Service Pack 1 sau 2. Pe unul dintre CD-urile revistei vei găsi varianta demonstrativă a programului, gata pentru o testare amănunţită!

Utilizarea uneltei Vanishing Point

Warp Tool - accesibilă din meniul [Edit] - [Transform] - [Warp]

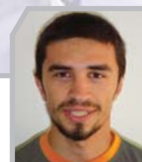
Aplicaţii gratuite pentru Internet

Loveline Video Messenger 4.0

Emco Malware Destroyer

Releaz

Laurenţiu Bancu
laurentiu@myc.ro

Fie că recunosc sau nu, mulţi utilizatori ai Internetului apelează la serviciile de "dating" (matrimoniale), fie pentru a-şi găsi aleasa/ul, fie pentru a-şi face noi prieteni, din pur divertisment sau pură curiozitate. Majoritatea siturilor de acest gen îţi permit să-ţi creezi un profil în care poţi să te descrii amănunţit atât pe tine, cât şi ceea ce cauţi. Unele dispun chiar de un forum, astfel că utilizatorii au posibilitatea de a se cunoaşte mai bine, într-un mod mai interactiv.

Fiind într-o zi în căutarea unor softuri gratuite pentru Internet am găsit programul "Loveline Video Messenger 4.0", al cărui kit de instalare (6,6MB) îl poţi descărca de la adresa www.tucows.com/preview/413117.

Acest program îţi dă posibilitatea ca, folosindu-te de camera Web şi de un microfon, să discuţi cu alte persoane care şi-au creat un cont la adresa www.lovelinepersonals.com/.

Nemaintâlnind până acum un astfel de program (şi nu mă refer la posibilităţi ci la aplicabilitate) m-am hotărât să-l descarc şi să-l testez.

Loveline Video Messenger 4.0

Programul are, după cum spuneam, 6,6MB, iar după instalare ocupă aproximativ 11MB spaţiu pe hard discul calculatorului. Pentru a putea rula, LVM 4.0 necesită şi Microsoft Windows Media Codec 9 VCM, aplicaţie care se instalează odată cu programul.

După ce această primă etapă a luat sfârşit, urmează una mai puţin plăcută, şi anume crearea unui cont. Dar în cazul de faţă, dacă vrei ca lumea să ştie cine eşti, trebuie să-ţi creezi un profil cât mai consistent. Vei fi nevoit de asemenea să treci o adresă validă de e-mail, deoarece aici vei primi un link pentru confirmarea înregistrării.

În cazul în care calculatorul tău este protejat de un firewall, va trebui să dai acces manual (aceasta se întâmplă în cazul tuturor aplicaţiilor pentru Internet), fără această permisie programul nu va funcţiona.

La prima rulare a programului, vei fi întrebat dacă dispui de o cameră Web şi dacă doreşti să-ţi creezi o prezentare video care să fie adăugată la profilul tău. De asemenea, vei putea să-ţi faci şi o fotografie, care va avea aceeaşi soartă cu filmuleţul menţionat anterior.

Iniţial, camera Web personală nu a apărut în lista programului, însă acesta a recunoscut toate cele trei microfoane ale sistemului pe care am instalat programul.

De la această mică problemă a început şi povestea mai interesantă a programului. Deoarece caseta cu instrucţiuni online nu funcţiona, stagnând la pasul "loading" (aplicaţia se

John şi Julia, creatorii programului

Procesul de instalare

încarcă) şi negăsind în alt loc un fişier cu instrucţiuni (nici măcar pe situl oficial sau pe Google, aplicaţia fiind relativ nouă), am decis să intru în vorbă cu cineva care foloseşte programul şi care mi-ar putea explica, poate, de ce nu funcţionează camera Web. De fapt, camera funcţiona în program, astfel că puteam vedea imagini, însă nu era recunoscută ca şi Logitech, ci "Unknown Device" (dispozitiv necunoscut).

Am intrat astfel într-o discuţie cu un oarecare John, iar după câteva replici am avut plăcuta surpriză să aflu că John nu este altcineva decât dezvoltatorul programului.

Aceasta a fost o experienţă aparte, fiindcă nu mi se întâmplă în fiecare zi să-l întâlnesc pe creatorul aplicaţiei despre care scriu. În ciuda faptului că era extrem de ocupat cu lucrul la noua versiune, John a avut amabilitatea de a-mi explica pe îndelete istoria acestui program, şi am discutat ore în şir despre proiect, bug-uri (după cum spunea John, rezolvi unul şi apar două...) şi planuri de viitor.

Iar John mi-a spus despre program: "Este disponibil de aproape un an de zile, şi a început ca un simplu program de videoconferinţă, iar de atunci a evoluat treptat ajungând ceea ce este astăzi. Ar trebui să devină în curând foarte popular, având în vedere că a început să fie mai bine cotat de către motoarele de căutare. După cum ştii, utilizatorul poate să-şi creeze un profil audio sau video şi, de asemenea, să-şi adauge fotografii.

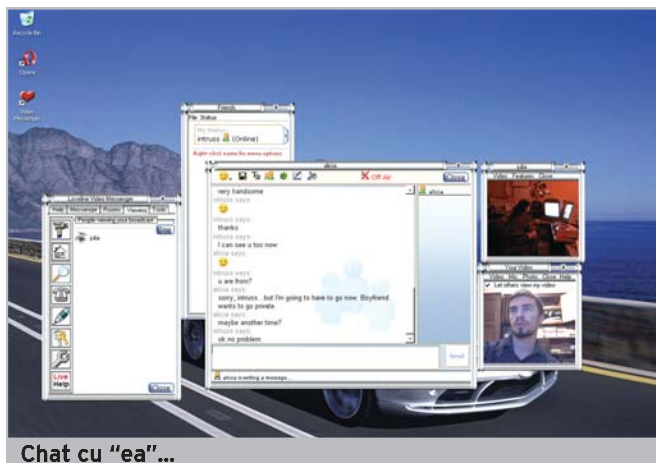
Opţiunea Video DJ este şi ea interesantă, dându-ţi posibilitatea de a partaja fişiere video cu prietenii sau familia. Există totodată şi opţiunea de Full Screen în cazul videoconferinţei.

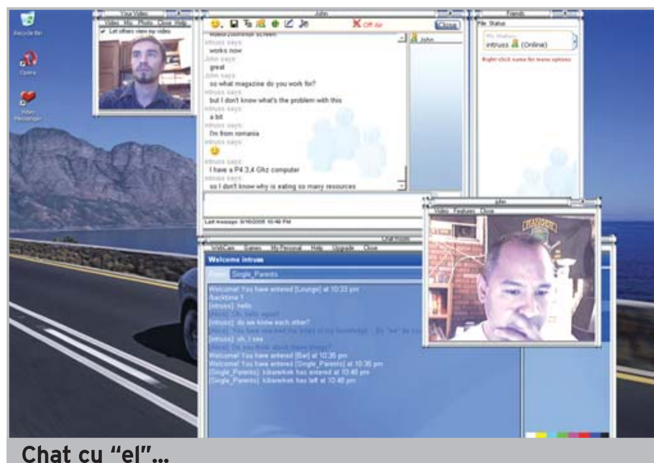
Momentan softul se va actualiza automat atunci când o nouă versiune va fi disponibilă. Lucrez şi la includerea unei facilităţi de actualizare prin intermediul unui singur clic efectuat cu mausul."

Când l-am întrebat ceva despre sine, John a continuat: "Despre autor, ei bine... nu sunt decât un tip obişnuit. După ce au început să fie desfiinţate o mulţime de posturi în industria IT datorită evenimentelor de la 11 septembrie (n.r. 2001), mi-am pierdut şi eu slujba. Mi-am întâlnit partenera online când am început să dezvolt tehnologie audio/video, timp în care nu eram angajat. Am avut iniţial întâlniri prin intermediul camerei Web, apoi ne-am întâlnit pe viu, şi am început să trăim şi să lucrăm împreună. Iar acum avem programul Loveline Video Messenger. Suntem o echipă grozavă, şi ajungem împreună la soluţii excelente. Lucrăm amândoi atât la grafică, cât şi la partea de multimedia, programare etc.

Bineînţeles că avem şi multe planuri pentru acest program, iar acesta va creşte şi se va dezvolta în continuare. Unul dintre aceste planuri este de a-l porta pe telefoane mobile şi PDA-uri."

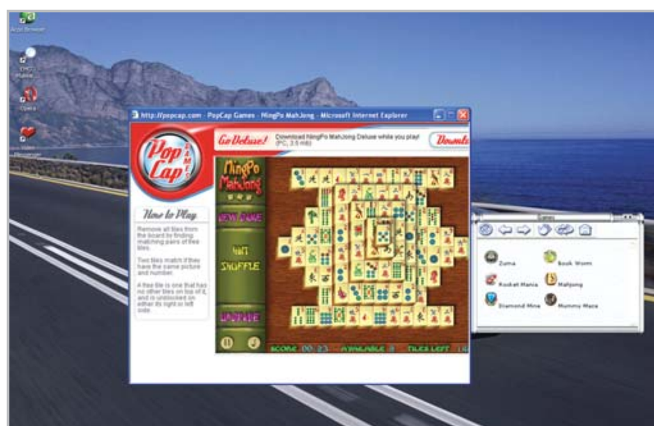
Discutând, am reuşit să rezolv şi problema cu camera, astfel că am putut să stăm de vorbă şi să ne şi vedem între

Chat cu “ea”...

Chat cu “el”...

Situl www.lovelinepersonals.com

Celebrul joc Mahjong

timp. În afară de părţile bune, programul are şi nelipsitele bug-uri despre care am discutat câteva ore bune...

Astfel, cu toate că în interfaţă există opţiunea "reţine utilizatorul" şi cu toate că am bifat-o, de fiecare dată când pornesc programul trebuie să introduc manual numele contului şi parola. Am vorbit şi despre interfaţa care ar trebui să fie mai prietenoasă şi mai intuitivă, despre casetele care nu se pot redimensiona, precum şi despre alte mici neajunsuri.

În partea din stânga a interfeţei se găseşte un meniu alcătuit din iconuri de unde poţi să porneşti sau să opreşti camera Web, să accesezi lista cu membri sau să cauţi o persoană anume. De asemenea, ai posibilitatea de a iniţializa o conferinţă audio/video, de a-ţi modifica datele profilului sau de a administra fişierele audio/video personale.

Prin intermediul opţiunilor meniului din antet, ai posibilitatea de a vedea cine este online, de a te alătura unei "camere" de discuţii sau de a accesa facilităţi precum Video DJ, Video Converter, Jocuri sau editarea unui profil (poze, audio, video).

Momentan programul este gratuit, chiar dacă există şi versiuni cu plată www.lovelinepersonals.com/member_center.php.

Una peste alta, o iniţiativă cel puţin interesantă, şi chiar dacă programul trebuie îmbunătăţit şi finisat, cu siguranţă te va ajuta să legi noi prietenii cu utilizatori din lumea întreagă.

Specificatii
Eprompter 2.0

Producător: World Wide Benefits
Sit: www.lovelinepersonals.com
Avantaje: inovativ, uşor de utilizat, gratuit
Dezavantaje: casete nescalabile, bug-uri, interfaţa neprietenoasă

MyC recomandă **78%**

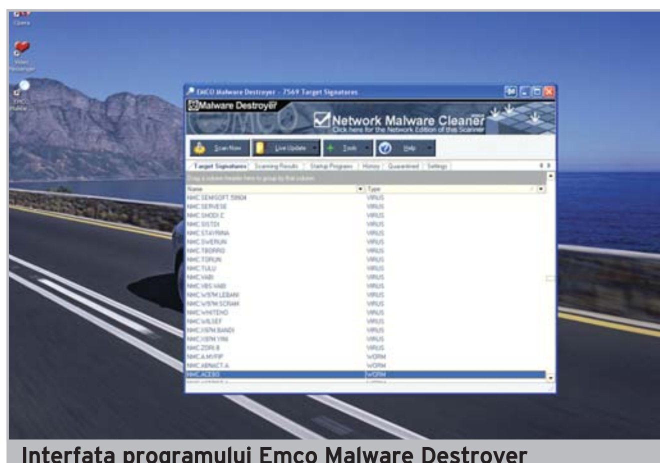
MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

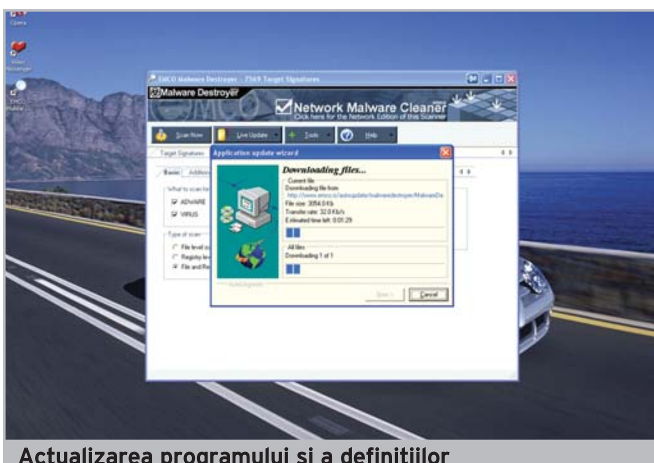
Emco Malware Destroyer

Am găsit la adresa www.emco.is/malwaredestroyer/features.html acest program de protejare a calculatorului împotriva diverselor tipuri de dăunători (peste 15, printre care amintesc troieni, spam, adware, spyware, dialere, hijackere sau keyloggere). Ai putea spune că există o mulţime de astfel de programe gratuite, însă ce are acesta mai special, caracteristică pe care nu am întâlnit-o până acum la nici un alt program, este timpul redus de scanare şi solicitarea doar într-o mică măsură a resurselor calculatorului. Pe lângă acestea, programul este foarte intuitiv de la cap la coadă, putând fi folosit şi de utilizatorii cel mai puţin iniţiaţi.

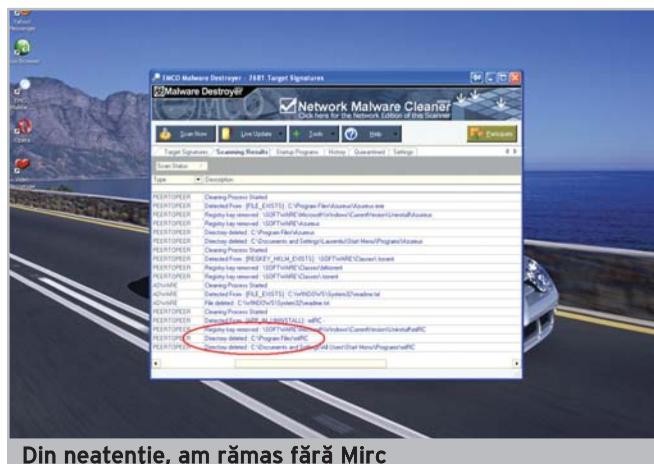
Procesul de instalare este aproape invizibil (a durat mai puţin de o secundă pe un sistem P4 la 3,4 GHz), iar interfaţa nu are decât "strictul necesar", fără o mulţime de butoane sau opţiuni fără rost. Dispui doar de un buton de scanare, unul de actualizare a definiţiilor şi a versiunii, un buton cu instrumente, de unde ai acces la fişierele infectate, precum şi un icon "Participate" pe care te sfătuiesc să-l laşi în pace, fără a mai intra în detalii.

Sistemul de acţionare este foarte

Interfaţa programului Emco Malware Destroyer

Actualizarea programului şi a definiţiilor

"Execuţia" intruşilor

Din neatenţie, am rămas fără Mirc

simplu: Scan - Quarantine - Execute, însă trebuie să fii foarte atent ce ştergi, fiindcă la prima utilizare am dat Execute iar programul mi-a şters Mirc-ul, în care a descoperit ceva "bube". Toţi ştim că există anumite programe "compromis" gen Mirc, Kazaa, Flash Get, care conţin adware, însă le folosim în continuare deoarece nu ne putem debarasa de ele. În plus, dacă există vreun fişier în legătură cu care nu eşti sigur dacă vrei sau nu să-l ştergi, te sfătuiesc să te documentezi înainte de a lua vreo decizie.

Nu ar mai fi prea multe de spus despre acest program, doar că îl recomand oricărui utilizator, datorită faptului că este gratuit, scanarea durează aproximativ 20-60 de secunde şi, pe deasupra, te scapă de o mulţime de paraziţi care ţi-ar putea afecta în diverse moduri calculatorul.

Poate singurul neajuns este chiar simplitatea exagerată a programului şi suportul oferit, puţin eficient.

Specificatii
Emco Malware Destroyer

Producător: Emco Software
Sit: www.emco.is
Avantaje: interfaţă intuitivă, rapid, gratuit
Dezavantaje: simplitate exagerată. suport defectuos

MyC recomandă **80%**

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Releaz

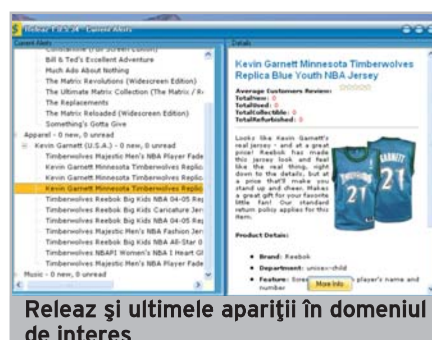
Această aplicaţie, interesantă şi utilă .în acelaşi timp am găsit-o la adresa www.releaz.com/main/index.php. Şi am luat hotărârea de a o prezenta nu datorită aplicabilităţii ei în momentul de faţă, ci mai mult soluţiei pe care o propune.

Fiecare dintre noi are anumite interese. Fiecare dintre noi doreşte să îşi achiziţioneze ceva. Iar pentru asta trebuie să cauţi pentru a găsi preţul cel mai bun, sau oferta cea mai potrivită. Însă această îndeletnicire necesită timp şi cum, vorba americanului, "time is money", nu toată lumea este dispusă să caute pe Internet toată ziua oferta cea mai bună sau preţul cel mai mic la care poate să-şi achiziţioneze un obiect sau altul.

De la această idee a pornit şi Larry Swing, CEO al releaz.com, care nu este altceva decât un serviciu care te ţine la curent cu tot ceea ce este nou în domeniul tău de interes. Iar acest lucru se realizează prin intermediul unei aplicaţii gratuite ceva mai mare de 1MB (3 MB după instalare).

Aplicaţia cred că este cea mai simplă pe care am văzut-o până acum. Interfaţa este împărţită în două, în partea stângă ai domeniile de interes şi ultimele apariţii, iar în partea dreaptă descrierea detaliată a produsului.

Efectuând un clic-dreapta pe spaţiul alb din prima casetă, va apare un meniu de unde poţi să adaugi o "alertă" (preferinţă, obiect de care eşti interesat), şi ai posibilitatea de a alege obiecte organizate în peste 30 de categorii. De exemplu, dacă te interesează System of a Down, vei trece numele formaţiei în prima casetă şi din a doua vei alege categoria muzică. Din păcate, momentan nu poţi să cauţi produse decât în 5 ţări: Canada, SUA, Franţa, Germania şi Marea Britanie.

Releaz şi ultimele apariţii în domeniul de interes

Tot de la acest meniu poţi să ştergi intrările care nu mai sunt de interes.

Ideea este excelentă şi într-adevăr te poate ajuta să economiseşti mult timp, însă mecanismul din spate este... relativ: cine plăteşte ca să apară în listă? Pe ce criterii sunt efectuate alegerile? Cât de relevante sunt preţurile? Ce se va întâmpla odată ce va creşte baza de date?

Ar mai fi multe întrebări care-şi aşteaptă răspunsul, însă programul merita menţionat ca punct de reper pentru ideea interesantă şi folositoare de la care a pornit. Cum se va dezvolta în continuare, rămâne de văzut...

Specificatii
Releaz

Producător: MrSwing bvba
Sit: www.mrswing.com
Avantaje: simplu, uşor de folosit, gratuit
Dezavantaje: disponibil doar pentru SUA, Canada, Germania, Franţa, Marea Britanie

MyC recomandă **70%**

MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

Bogdan Bele
bogdan@myc.ro

Jocul celor de la Rockstar Games a fost poate cel mai aşteptat titlu al acestui an, după succesele extraordinare înregistrate de celelalte jocuri ale seriei, în frunte cu Vice City. Dar de la Vice City a trecut ceva timp, şi toată lumea era curioasă dacă succesorul acestuia va fi în stare să se ridice la înalţimea predecesorului său.

Povestea

În Vice City aveai ocazia să intri în pielea unui băiat rău al anilor '80, cu tot ce implică acest lucru. Ei bine, San Andreas este un joc a cărui acţiune începe aproape de zilele noastre, într-un cartier măginaş al unui mare oraş american, extrem de similar Los Angelesului, pe nume San Andreas. Personajul tău, poreclit "CJ" - prescurtarea de la Carl Johnson, numele său adevărat - se întoarce în oraşul său natal după o lungă absenţă, cauzată de "mici" probleme avute cu legea. Cu toate că revenirea sa se produce dintr-o cauză mai puţin fericită (moartea mamei sale), CJ se reîntâlneşte cu vechii săi prieteni şi se hotărăşte să rămână pentru o perioadă nedeterminată. Bineînţeles că revine odată cu acest lucru şi la vechile sale ocupaţii, mai mult sau mai puţin legale...

CJ în cartierul său

Cam aceasta ar fi povestea de la care porneşte GTA San Andreas, un joc căruia nu pot să nu îi recunosc uimitoarea complexitate, care însă vine şi ea la un preţ destul de mare - cei aproape 4,7 gigaocteţi de spaţiu ocupaţi nefiind chiar o valoare neglijabilă. Când spun complexitate, mă refer la spaţiul imens pe care îl poţi acoperi, de data asta fiind vorba de o insulă cu trei oraşe în care se desfăşoară acţiunea, toate de-a dreptul gigantice şi pe care le poţi debloca de-a lungul jocului. Fiecare dintre aceste oraşe vine cu o mulţime de lucruri pe care le poţi descoperi şi vizita - baruri, aeroporturi, cluburi şi altele, astfel încât în primă fază nu se poate spune că este plicticos nici când doar te plimbi aiurea, fără a încerca să îndeplineşti vreo misiune.

Haina face pe om (mai bun?)

Carl poate fi îmbrăcat şi "accesorizat" (ceasuri, medalioane, măşti, şepci) după pofta inimii, în oraşe existând un număr generos de magazine unde poţi face acest lucru. Foarte interesant este că, spre deosebire de GTA-urile vechi, aici trebuie să ai "grijă" de personajul tău; acesta trebuie hrănit periodic şi dus la sala de forţă, astfel încât să fie permanent în formă. Simpatic este şi modul în care îi poţi reface sănătatea - mergând "în vizită" la o prostituată. CJ învaţă diverse lucruri pe parcursul jocului, un exemplu fiind faptul că el conduce sau trage cu arma cu atât mai bine cu cât exersează mai des lucrul respectiv.

Maşina (ţiuni)

Şi de data aceasta, numărul de vehicule pe care le poţi conduce este impresionant; acestea încep de la motociclete şi biciclete, mergând până la maşini de toate felurile, mai mici sau mai mari, sport sau de teren şi chiar camioane. Există şi câteva elicoptere şi avioane pe care le pilotezi la un anumit moment în joc, precum şi câteva modele de bărci şi şalupe. Cum se întâmplă de obicei în GTA, cu toate că maşinile sau motocicletele seamănă destul de bine cu anumite modele existente în realitate, şi de data aceasta au tot felul de nume date de creatorii jocului, aceştia nedorind probabil să cheltuiască pe licenţe. Şi dacă tot suntem la capitolul vehicule, n-am cum să nu remarc reuşitele efecte de viteză, la fel cum sunt şi cele de fum, ceaţă şi căldură.

Numărul misiunilor este foarte mare, lucru care în mod sigur îi bucură

Ai din ce alege la capitolul vehicule

San Andreas de la înălţime

pe fanii genului, cu toate că la un moment dat, oricât de mare a fost fantezia creatorilor jocului, ajungi să te plictiseşti şi aştepţi să se termine. Misiunile acoperă toate aspectele vieţii de membru al unei bande, astfel că te vei ocupa de jafuri, războaie cu bande rivale, crime şi alte asemenea îndeletenicir "gospodăreşti", dar şi curse de maşini şi motociclete. Aceste misiuni nu sunt deloc uşoare, lucru care îi poate face pe mulţi să renunţe să mai joace în momentul în care rămân blocaţi la una dintre ele. Pentru a te putea descurca în toate misiunile precum un adevărat "profesionist al fărădelegilor", ai nevoie de unelte potrivite şi nici de această dată nu se poate spune despre producători că şi-au neglijat atribuţiunile în această privinţă. Armele sunt extrem de diversificate, de la cuţite şi bâte de baseball, până la aruncătoare de rachete şi arme automate de tot soiul. Trebuie spus că, aşa cum se întâmplă în general în GTA, AI-ul nu este tocmai genial, iar oamenii de pe stradă, deşi vorbesc mai mult şi te întreabă uneori felurite lucruri, sunt departe de a fi nişte genii. Totuşi, ei reacţionează la ceea ce se întâmplă în jurul lor şi te poţi aştepta să te lovească sau chiar să tragă după tine cu o armă dacă îi agresezi. Există şi personaje care trag după tine chiar dacă nu le-ai făcut absolut nimic, dar aceştia sunt membrii bandelor rivale, care au motivele lor... În traficul rutier, ceilalţi şoferi se comportă destul de agresiv dacă le loveşti maşinile, unii chiar urmărindu-te cu gânduri de răzbunare. Interesantă este şi ideea de a insera diferite mini-jocuri prin unele locuri din oraş (diverse aparate de joc, console TV şi chiar un cazino unde poţi face bani serioşi când nu te ocupi de o misiune), prelungindu-se astfel durata de viaţă a jocului.

Poţi să faci foarte mult scandal, trebuie doar să vrei

Sunet radio(activ)

Însă lucrul care m-a impresionat pe mine cel mai mult, la fel ca în cazul lui Vice City, este coloana sonoră. Ai la dispoziţie nu mai puţin de 11 posturi de radio, cu muzică bine aleasă, de toate genurile şi pe toate gusturile. Animatorii de la câteva dintre aceste posturi de radio sunt şi ei cât se poate de demni de menţionat, fiind celebrităţi ale lumii muzicii. Astfel, George Clinton, "bunicul funkului", joacă rolul lui "DJ The Funktipus", de la Bounce FM, Chuck D de la Public Enemy este "DJ Forth Right MC" de la postul de hip-hop clasic Playback FM şi, nu în ultimul rând, Axl Rose, solistul de la Guns 'N' Roses, care este vocea lui Tommy "The Nightmare" Smith, animatorul de la K-DST, postul de radio de rock clasic. La acest capitol, nimic de comentat!

Jocul mai are şi câteva caracteristici ascunse, de factură mai mult sau mai puţin pornografică, care au generat un scandal imens în rândurile puritanilor din SUA şi Australia, ţară în care jocul a fost interzis şi scos din vânzare. Modul "Hot Coffee", căci despre el este vorba, a fost blocat de către cei de la Rockstar Games, dar tot s-a găsit cineva să-l descopere şi să pună pe Internet un` utilitar cu ajutorul căruia acest mod poate fi folosit. Se pare însă că Rockstar s-a trezit în al douăsprezecelea ceas, lansând în sfârşit un patch care îndepărtează modul respectiv din joc - îl poţi găsi la: www.nomorehotcoffee.com.

Una peste alta...

Concluzia este că GTA San Andreas este chiar un joc reuşit, dacă eşti un fan al genului; dacă nu, îl poţi încerca pentru a te bucura de complexitatea lui, iar apoi să-l dezinstalezi la fel de repede precum l-ai instalat.

Specificatii / GTA San Andreas

Producător: Rockstar Games
Contact: www.gameshop.ro
Preţ: 187,01 RON

MyC recomandă
88%

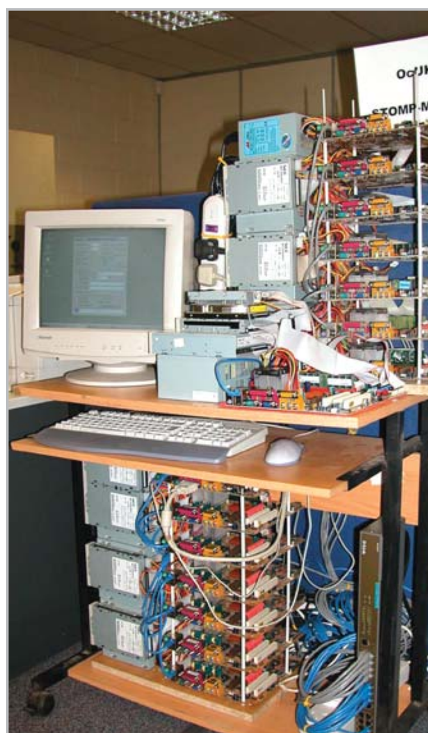
MyComentează pe Forum: www.myc.ro/forum

My Recycle Bin

Poantele si imaginile trăznite ale IT-ului

Aruncă mailuri cu Trăznăl la
recycle.bin@myc.ro

Legea de bază a programării

"Un program de calculator face ceea ce îi ceri, nu ceea ce ai vrea tu să-ţi facă".

Trei programatori, în toaleta unui bar:

Iese primul din cabina WC, se spală pe mâini, ia un şerveţel, se şterge bine de tot pe mâini, pe lângă unghii, îşi şterge bine degetele, apoi spune:

- Eu folosesc WINDOWS şi programez în VISUAL BASIC, am învăţat să fiu foarte atent la detalii.

Iese al doilea. Se spală pe mâini, ia un şerveţel şi se şterge, folosind şerveţelul în întregime, fiecare colţişor.

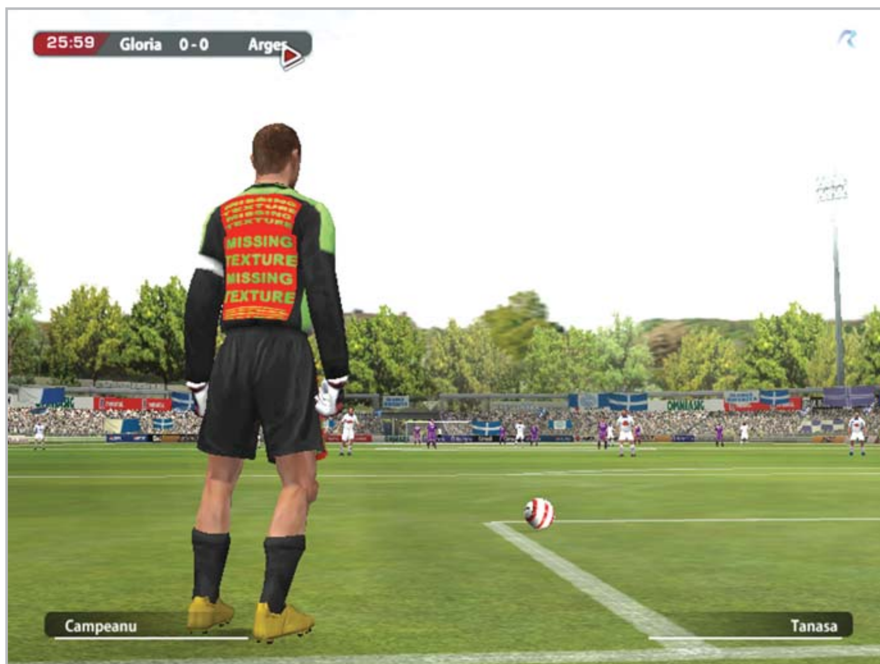
- Eu folosesc WINDOWS şi programez în DELPHI, am învăţat să folosesc resursele la maxim.

Iese al treilea. Acesta nici măcar nu se spală pe mâini. La privirile întrebător-dezaprobatoare ale celorlalţi doi, vine o replică pe măsură:

- Eu folosesc LINUX şi programez în C, am învăţat să nu "dau" pe alături.

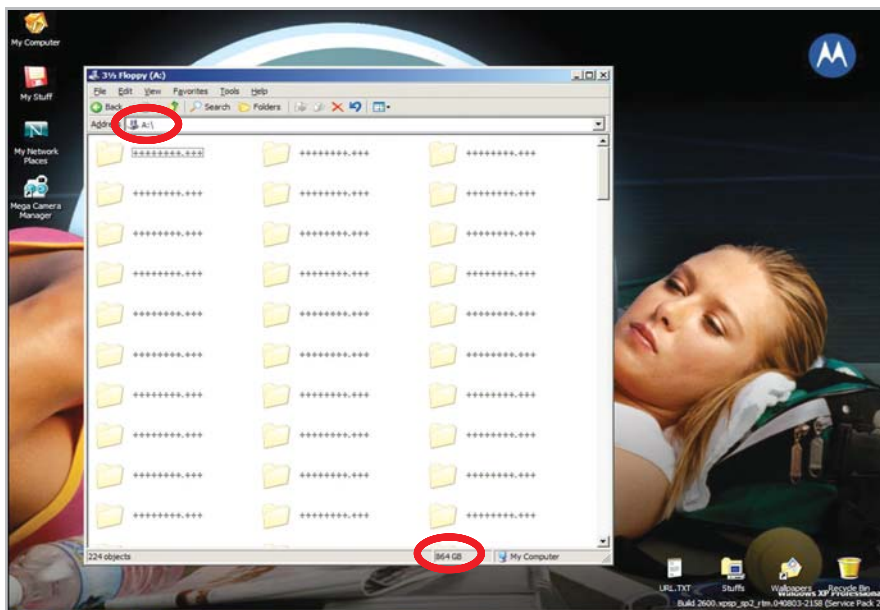
Ce mai fac virusii calculatoarelor...

Băieţelul de câţiva anişori: "Tati, ai auzit că acum şi oamenii pot să aibă viruşi, nu numai calculatoarele?!?"
(Situaţie reală, povestită recent într-un cerc de prieteni! :-)

Împrumuturi între calculatoristi:

- Auzi, fac un upgrade, te rog mult împrumută-mi 250 de euro...
- Bine, măi, da' hmm... să nu ne încurcăm, îţi dau 256, să fie rotund!

My INBOX

E-mailuri primite la redactie

Aşteptăm e-mailurile tale la **contact@myc.ro**

Salut, ma cheama Andrei si am nevoie de un sfat intr-o problema: intr-o zi am ramas cu mufa pt tastatura in mana (cea de pe placa de baza) si m-am dus la o firma si mi-a lipit o alta mufa dar de atunci cand vreau sa ma uit la un film sau sa intru pe vreun joc (in afara de cele de dos caci alea merg) se restarteaza calculatorul. Cei care mi-au lipit mufa au zis ca e de la soft dar de atunci l-am formatat de vreo 4 ori si tot aceeasi situatie oare sa fie placa video sau vreun scurtcircuit? Astept un raspuns daca se poate la adresa (...)

Cu multa stima un mare admirator al revistei MyComputer.

Bună, Andrei.

Dacă ar fi vorba de un scurt circuit nu ţi-ar porni sistemul, însă s-ar putea să ai probleme cu o componentă din sistem care nu este compatibilă cu placa ta de bază sau cu o altă componentă din sistem. Scurtcircuitul ar trebui să fie vizibil pe partea din spate a plăcii de bază! Dorel

Pentru orice probleme pe care le întâmpinaţi în utilizarea calculatorului, vă invităm pe www.myc.ro/forum.

CONCURS MyC 9/2005: Office eXPress - pachet de birotică în limba română

Numele şi prenumele: ____________

Adresa: ____________

Localitatea ____________; cod ________ Vârsta: ____ ani

Pentru care dintre următoarele activităţi foloseşti cel mai frecvent computerul?

_ editarea textelor _ calcul tabelar _ editarea imaginilor

Office eXPress este un pachet de programe de birotică, localizat complet în limba română, compus din aplicaţii pentru editarea textului, calcul tabelar şi editarea imaginilor, precum şi organizarea mai eficientă a informaţiilor multimedia.

Editorul de text şi **aplicaţia de calcul tabelar** sunt compatibile cu documentele create în cele mai recente versiuni de MS-Word, respectiv Excel.

Editorul de imagini recunoaşte cele mai populare formate grafice la ora actuală (psd, pcd, bmp, gif, jpg, tga, tif, wmf, msp, pct, cal, clp,fax, ico, iff, msp, pcx, png). Ca bonus, pachetul include şi jocul de societate Mahjong.

Pentru a vă proteja împotriva pirateriei, instalarea pachetului de birotică solicită un cod de activare pe care îl puteţi obţine printr-un apel telefonic cu răspuns automat.

Preţ: 350 RON; Contact: **office@softwaredistribution.ro**

MyCâştigă! Software Distribution SRL şi revista MyCOMPUTER îţi oferă şansa de a câştiga în această lună un pachet de birotică în limba română Office eXPress. Trebuie doar să completezi talonul alăturat şi să îl trimiţi la redacţie, după ce ai răspuns la întrebare. Îţi urăm mult succes!

Iată ce îţi "My"propunem pentru luna viitoare:

NOTĂ: Redacţia îşi rezervă dreptul de a modifica, fără notificare prealabilă, conţinutul ediţiei viitoare.
Îţi mulţumim pentru înţelegere şi aşteptăm sugestiile şi observaţiile tale la contact@myc.ro.

În curând, urmează să MyCumperi câte ceva

- aparate foto
- sisteme PC
- imprimante
- monitoare
- laptopuri
- servicii

...etc.

Află

Cum să CUMPERI produse IT?

ediție specială MyC

tot ce trebuie să ştii, înainte să "scoţi" banii

MYCOMPUTER